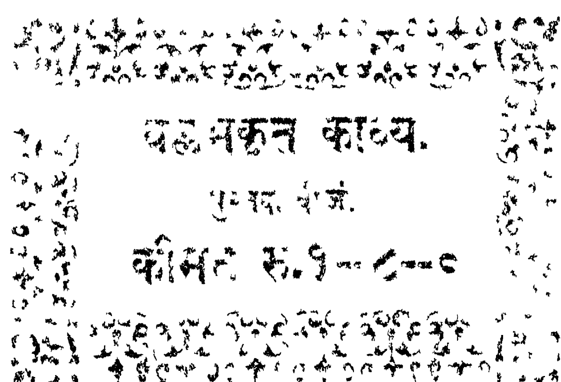

[illegible]कृत काव्य.

[illegible]

कीमत रु. १--८--०

વલ્લભ કૃત કાવ્ય

બીજું.

પુરૂષોને ગાયનમાં તથા
સ્ત્રિયોને ગરબામાં ગાવા લાયક

ગાયન.

બનાવનાર

વ્યાસ વલ્લભરામ સુરજરામ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
બુકસેલર રણછોડલાલ મોતીરામ ઠક્કર.
વડોદરાના.

અમદાવાદમધ્યે
મામાની હવેલીમાં યુનાઈટેડ પ્રિન્ટિંગ અને જનરલ એજન્સી કંપની
"લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં
રણછોડલાલ ગંગારામે છાપ્યું.

સને ૧૮૯૮ સંવત ૧૯૫૪

કિંમત રૂ. ૧-૮-૦

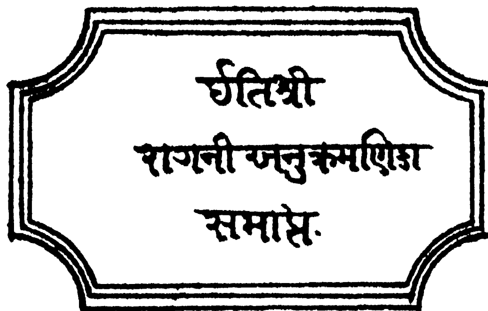

રામ.
સેણા.
૩૫૨૨

અનુક્રમણિકા.

अनुक्रमणिका.

रागनो आंक (९)	अनुक्रमणिका.	पृष्टनोआंक

इतिश्री
रागनी अनुक्रमणिका
समाप्त.

३५७४

वल्लभकृत काव्य.

बीजुं.

लावणी. १

राग तीलानो.

जै जै गणपती देवा, करे विश्व सहु सेवा;
सेवा कर्यै मळे मेवा, एवा छे दाता;
धन्य धन्य त्रीपुरारी, ग्रही गंगा जटाधारी;
सोहे अरधंग नारी, ऊमीया माता. १
धन्य धन्य विश्वपती, गुणगावानी दो गती;
राखो सदा शुद्धमती, छेल छबीला;
लीधो आप अवतार, वसुदेवना कुमार;
वस्या नंद दरबार, करी बहु लीला. २
तेवा गुणं गावा काज, करो कृपा प्रभु राज;
राखो लाजतां जगी लाज, ऊलय ओळमां;
कहे छे वल्लभ सुजनराम, अमदावाद म्हारुं गाम;
रायपुर झुल्लासे छे मुकाम, पंजाबीनी पोळमां. ३

लावणी. २

राग ऊपरनो.

जागो जसोदाना बाळ, म्हारा मदनगोपाळ;
दया करीने दयाळ, सखी जाणीने;

નમીને નીરખુ મુખ, ટળે ત્રી તાપોનાં દુઃખ;
લેઉ વૈકુંઠનું સુખ, હેત આણીને. ૧
ઢાળું ઢોલડી મોરાર, ચર્ણ રજ લૌ લગાર;
વિશ્વપતી વિશ્વાધાર, કરો કૃપા અતી;
કરૂ પંખા પેરપેર, હરી આયો મારે ઘેર;
રાખો દાશીપર મ્હેર, પામુ સત્ય ગતી. ૨
સખી ભાવે ભજુ નીત્ય, મુને પુરણ છે પ્રીત;
ચોટ્યું ચરણમાં ચીત, નંદના લાલા;
સ્તુતી સાંભળીને શામ, પધાર્યા પ્રેમીને ધામ;
ગુણ ગાય વલ્લભરામ, જેને ભક્ત વ્હાલા. ૩

લાવણી. ૩.

રાગ ઊપરનો.

દુર રહો ગીરધારી, દોંગી મુખસે ગારી;
લોંગી ઈજત તુમારી, યારી મત કરના;
છાંડો છાંડો છેલ બૈયાં, સખી સબ મેરી ગૈયાં;
મેં તો દેને ચાલી ડૈયાં, કુર મત ધરના. ૧
બડી બનતે હો બેના, ઓર નચાતે હો નેના;
ચારોકો તુમારી ધેના, છોર દો મટકી;
જાવું જસોદાકી પાસ, હોવે લડત દો માસ;
દેખાવું તુમકું ત્રાસ, મટકી પટકી. ૨
તુમસે અધરામેં માંગું, તેરે બંસીકુ બજાઉ;

हठ हठ यांसे गाउं, रहे दुर हमसे;
अहो वल्लभका प्यारा, होन हमसें तुं न्यारा;
जा मीन्नन हमारा, जुराके तमसे. ३

सावणी ४
राग ऊपरनो.

माला मोतीकी जोर, डारी नंदके कीसोर;
हमसे कीया बरजोर, जाओ मस्ताना;
बोले मुखसें जे शोर, आयो जमुनाके घाट;
मेरो लीना दीयो पाट, कीया धींगाना. १
आई लाजकी दुलारी, हुओ घेलो गीरधारी;
मुख देख जनमारी, जन गये लट्ठु;
देखे राधेका देदार, पाणी परे वारंवार;
जोडाई लटके कीनार, जीछाय पट्टु. २
लाया फुलनका हार, दीया गलेबीच डार;
कीया राधे सु प्यार, लुन पकर रह्ये;
कीती कानजुमें बात, जडो वल्लभको नाथ;
दोनुं ऊठ चले साथ, कुंज गली गये. ३

गरबी १
नाटकना वणझारानो राग.

मुने मुकीदे मोरली वाळा,

કુંતો ચેતી તમારા ચાણા. ટેક.
મુને રોકી મથુરાંની વાટે,
તમે રેહેવે તમારે ઘાટે રે. મુને. १
નથી ટેક ટુંગરાનો તમને,
ઘણું કહેતાં સરમ છે હમને રે. મુને. २
સુણો ગાણ તોહે સાન નાવે,
જેવી લુંઢારી કેમ મન લાવેરે. મુને. ३
તમો નીરલજ નંદ કુંવરજી,
નથી જોતા મનુષ્યની મરજીરે. મુને. ४
હોયે એહી તે એ વેશ સાંજે,
જીભ કાન ચીમોળી નાંખેરે. મુને. ५
હાથાં લાડ ગમે નહી હમને,
વાકુ વલ્લભના નાથ તમનેરે. મુને. ६

ગરબી. २.

રાગ ઊપરનો

હજી નંદકુંવર છો નાહાના,
ત્યાંથી કામણ રીઝ્યા કાહાના. ટેક.
તમે નાહાના પણ ગુણ મહોટા,
માંઝા એન ઓળી ઓળી ઓટારે. હજી. १
કરો મારગે ચાલતાં ચાળો,
ત્યાંથી જાયજો ઝાંખ્ય ઊલાળોરે. હજી. २

નથી લક્ષણ એક અધુરૂં,
ત્યાંથી બોલવું રીસ્યા મધુરૂંરે. હૃ. ૩
રૂદ્રેજી થાય બરીને બરછો,
ત્યાંથી રીસી લાવ્યા લાલા લરકોરે. હૃ. ૪
કીધી કેં કામનીની ખરાબી,
ચોર્યું ચીત અધરદંત દાબીરે, હૃ. ૫
લોકો લગુટી લાંબની લાબી;
કાલા વલ્લભના વનમાળીરે. હૃ. ૬

ગરબી. ૩
રાગ ઊપરનો.

ઘણા કાલા હતા વનમાળી,
પણ પાપે લગુટી લાળી. ટેક.
લોક કેહેતું હતું બાંધી મુઠી,
વાધી વાત બરી નથી જુઠીરે. ઘણા. ૧
આકે એવામાં નજરે આવ્યું,
આતો લક્ષણ મુજને ન ભાવ્યુંરે. ઘ. ૨
કાલા થઈને કર કુચ નાંખો,
ઊણા વસ્ત્રમાંથી વપુ ઢાંકોરે. ઘણા. ૩
બેસો ઊછંગ ઊમંગ હોવા,
કર કરવો કોમળતા જોવારે. ઘણા. ૪
કરો લે લે બમું લાગી નાહાના,

पण न्हावा कपट लरो काढनारे. घणा० ५
आवा अवगुणे भटको भडशे;
म्हारे यशोमतीने केहेवुं पडशेरे. घणा० ६
म्हारे घेर न आवशो व्हाला,
व्यासना नाथ रोकशो गलारे. घणा० ७

गरबी. ४

राग उपरनो.

छेला छोकरवादी छांडो,
शाने मर्म करी मीट मांडो. टेक.
मीठुं बोलोछो मरम करीने,
ल्योछो लल्ना लटक करीनेरे. छेला० १
आद करोछो अधर दबावी,
कीको अणमां नेन नचावीरे. छेला० २
राणी घांसणी कुंज हेनारी,
व्रज वामाना जुव लेनारीरे. छेला० ३
लाग्यो प्रेम ते प्रेमदा पीआणी,
रहे वणगी रूप स्वाद वीआणीरे. छेला० ४
कोई छोडवे छुटे न कहीये,
नेने वाग्यो अरो घाव रहीयेरे. छेला० ५
वल्लभ लेपन पाथ तम प्रीती,
पछी नथी रेहेती लव लीतीरे. छेला० ६

થયા દારાને દુઃખ દેનારા,
વ્યાસના નાથ લોક લેનારારે. છેલા. ૭

ગરબી. ૧

રામનામરૂપી રત્ન એક સાચું. એ રાગ.

પુછો પુછો રીસાણી રાણી રાધા,
મુજ સંગ લીધી બોલવાની બાધાબાધા. રીસાણી. ટેક.
મળી મારગે ત્યાં મુખડું મરોડ્યું,
મુખ ઊઘાડું હતું તે આઘું ઓઢ્યું,
કૃપા કરાણથી હેત મ્હારૂં તોડ્યું,
તોડ્યું હેત, તોડ્યું હેત, છું અચેત, પ્રાણપ્રેત, પૈ લમેત;
અલરૂપેત, વદ્યો વેત, ક્રોધે વાધ્યાં વાધ્યાં. રીસાણી. ૧
એવી રૂસણી આવીને પડી કેઈ,
પેહેલી બોલાવતી હતી માન્ય દેઈ,
હવે બોલે છે દૂંદુ નામ લેઈ,
વગર કેહેણ, વગર કેહેણ, વગર દેહેણ, રક્ત નેણ,
ઈલ્લત કેણ, ઘટે વેણ, કેહે છે કેહેણ, મુને માથા માથા.
રીસાણી રાધા. ૨
ઘણું માન્ય માગતાતા હમે ફેલા,
લેઈ ગરજ પછી થયા ઘેહેલા,
નૈ તો પત કરીયે ન મન મેલા,
કર્યો તંત, કર્યો તંત, ઉરી દંત, ક્યાં વસંત,

सगुणपंथ, परीअंत, ली धो अंत,
त्यारे लाध्या लाध्या. केराणी राधा. ३
जेणे व्यासना स्वामी शुं संग कीधो,
पुरण प्यारथी प्यारीये ल्हाव लीधो,
मुने भरोंसो श्यामनीये दीधो,
रेहेशे हीत, रेहेशे हीत, ओपे चीत,
रुडी रीत, रेहेशुं स्थीत, नीत्यनीत्य, राजुं प्रीत्य,
सोग न आधा आधा. कु राणी राधा. ४

गरबी. २.

राग उपरनो.

पुछे प्रेमथी सखी राधिकाने.
तमो रीसायां शामणाथी शाने शाने. कु राधिकाने. रे कु
घणुं करगरी प्रभुजे पुछाव्युं,
केहेतां केहेतां आंख्योमां आंसु आव्युं,
केहेछे केम म्हारे संग नव्य फाव्युं,
छेकु छाकु, छेकु छाकु, वाज्यो आंकु, शीछे थाकु,
नवटांकु, हाये झांकु, तोह्ये रांकु. पज्या पाने पाने. कु राधि॰
कहाव्युं राधिका केहेशे तेम रेहेवुं,
हरी हुं तोह्ये पण अमो सेहेवुं,
केम केहेशे तेम हाये हा केहेवुं,
राजुं संग, राजुं संग, छे उमंग, लाग्यो रंग,

ગયો ઢંગ, સોંપ્યું અંગ, જોઈ જંગ, મન માને માને. હે રાધિકા૦
કહાવ્યું એક વાર આવો અલબેલી, હે૦ ૨
સુણી જ એ વાત મ્હારી મત ભેલી,
પછી પાલવે તો કરો રંગ રેલી,
પણ વાત, પણ ઘાત, કરૂં નાથ, તારી સાથ, લજી જાત,
જતો જાત, જોડી હાથ, કરૂં છાને છાને. હે રાધિકાને૦ ૩
માટે મુમત મુકીને મળો મુને,
આવું કરગરી શું શું કહું તુને.
ઘણી રીસ હવી પડે છે પરીને,
માટે સુજ, માટે સુજ, કહું હું જ, ચતુર સુજ, વ્યાસનો પુંજ,
મળે મુજ, પડે તુજ, ગુણ ગાને ગાને. હે રાધિકાને૦ ૪

ગરબી. ૩
રાગ ઊપરનો.

કહે રાધિકા તું સુણને સાહેલી.
માયા આજથી મોહનની મેં મેલી મેલી. હે સાહેલી. ટેક
મ્હારી પુંઠે ફરે ચિત્રલોક ઘાટે,
જવું જ્યાં ત્યાં આવે ઘણે ઘાટે,
થઈ ફજેત હું ગામમાં તે માટે,
તે છોડી હે, તે છોડી હે, કે જેરીરે, કે ઘરમે, કે મ્હારે હે,
કહ્યું હવે ને, જો મ્હારી સે, હું નથી ઘેલી ઘેલી. હે સાહેલી૦ ૧
એણે પ્રીતડીની રીત નવ્ય જાણી,

जेना उरमांथी वात थये हाली,
तेणे अडवा गोकुळ गाम चाली,
ते शो माल, ते शो माल, जुरीयाळ नंदलाल, गोरो ग्वाल,
थयुं साल, अने व्हाल, रंग रेली रेली. हे साहेली. २
पेहेली हेडयातीती गाममां डाही,
पडी घूंण मारा डहापणनी मांही,
कोई लाज छेलडानो संग साही,
थीज्यां मात, थीज्यां मात, थीज्यो तात, थीज्यो भ्रात,
थीडी नात, थीज्यो साथ, पंथीवात, जेरुं भेलीभेली.
हे साहेली. ३
हवे घाणुं गलराय रहे म्हारुं,
माटे वेण नथी मानवानी ताहारूं,
नथी लोकांण शामणाने संग सारूं,
माटे भेन, माटे भेन, भेट्यां चेन, मीच्यां नेन, पजुपेन,
गई जेन, वल्लभपेण, प्रीत मेलीठेली. हे साहेली. ४

गरबी. ४
राग उपरनो.

सुणी बोली साहेली सुण बेनी,
हरीनाहि भणे एवी छबी जेनी जेनी हे सुण. टेक.
नथी विश्वमां जेनी दीष्ये कान्ती,
जोई जोई लामनी लुले भ्रान्ती,

करे स्नेह तोह्ये नथ्यवणे शान्ती,
जेवो लाल, जेवो लाल, नथीकाल, सुंदीरभाल, धीरीय-
ल, गजगाल, कोमणभाल, शोभेतेनी तेनी. के सुण. १
सर्व शक्तिमान छे जेछबीलो,
कोरे कानकुं रसीक रंगीलो,
होय पापणी ते वामा मुके विहीलो,
मीठीवाण, मीठीवाण, नेनबाण, गुणखाण, कोटीभाण,
शुंपिछाण, सुखमाण, भावो तेनी तेनी. के सुण. २
तुं छे भाग्यवान ते तुने कहावे,
अवर कहशे तोह्ये ना जोवावे,
आपणे जेकने अनेक जेने भावे,
मारेमान, मारेमान, राखीभान, सुख्यखान, वाक्यवान,
धर्यध्यान, जे भगवान, जीकडेनी केनी. के सुण. ३
भेतुं भूलीश तो वश्य जीने पारो,
तुज रंकहाथ रत्न आव्युं भरो,
सुणी राधिकाजी मनमां विमासे,
होडीभय, होडीभय, बहुराय, ठीलाव्यांय, आवित्यांय,
पडीपाय, वल्लभगाय, लीलातेनीतेनी. के सुण. ४

ठुमरी. १.

नाचे नाचेरे नंदन नटवर नंदजको,
चरन चलावे चातुरी भडी. नाचे. टेक.

घुम घुम घुम घुम छीछी छांगी, छरुछरु छरु छरु छाछाछा;
छी च्छा छीच्छा छीच्छा त्री ताल पडी. नाचे. १
छीछीरु छाछा छीछीरु छाछा, छररररर छीछीरु छा,
गतो घुघरानी ले गडीगडी, नाचे. २
ताहीर डीट तरु तीतीतांगी, घर डीरडीट तरु धीधीधांगी;
धुधुडीरडीट तरु धापे नडी. नाचे. ३
धाडीर धाधा ताडीर ताता, धीधीरुर धीधीरुर धीधीधांगी;
घुमरु घुमरु धा पडे तडी. नाचे. ४
मरदंग तंग संग मान्य मिलावे,
सारीगम पधनी स्वरे भडी. नाचे. ५
सुम सुम सुम सुम सुम सुम सुम सुसवे सरोद;
ऊुमझुमझुमझुमझुमझुम झुमझुम झांझर जडी. नाचे. ६
कृतरु वत्सल दरान दुर्लभ,
रास लीला कीती कृष्णे फडी. नाचे. ७

ठुमरी. २
राग जीपरनो.

वागी वागीरे वांसलडी विठ्ठलवर केरी,
गई गती, थई मुंढमती, वागीवागीरे. टेक.
वांसनो कटको करे चीत चटको,
चटको भरे भरो चरके जती. वागी. १
करणाले ह्वारे कांणकडुं सारे,

તે વેદના વપુ માંહી થતી. વાગી. ૨
સુધબુધ સાનભાન ભમાવેછે ભગવાન,
ક્યાર રીતી નથી રેહેતી રતી. વાગી. ૩
એવી ઊરી જગની માત ભ્રાત ભગની,
પરહરી પુત્ર પરિવાર પતી. વાગી. ૪
દલ દુભનારો પ્રાણલેનારો,
અકુલ કરી નાંખે ઊંધી મતી. વાગી. ૫
કૃષ્ણ પક્ષ અષ્ટમી રોહણીમાં જનમી,
રો[illegible]ણવાણી કું નથી કુંગતી. વાગી. ૬
વ્યાસ વલ્લભનો વ્હાલો વનમાળી,
સત્ય ભેલાવ્યું ન રહી સતી, વાગી. ૭

ઠુમરી. ૩
રાગ ઊપરનો.

છોડો છોડોરે છોકરવાદી છેલ છોગાળા,
એકાએક છેહાછેક ગયા છકી. છોડો. ટેક.
થોડા છકો છાકે, રીત રાખો ઢાંકે;
ત્યાં ત્યાં. ન ભજો નેમ તેમ બકી. છોડો. ૧
મારગે મોરારી, રોકીયે ન નારી,
પ્રીતીની રીતી રાખો પકી. છોડો. ૨
મુખડે ન બોલીયે, શરીરે ન ડોલીયે,
નેહ નેનથી કરી નાંખીયે નકી. છોડો. ૩

ધણત ધરતી ધામાધું ધરીયે,
કદીયે ન થઈયે જુલમ જકી. છોડો. ૪
મમ પ્રીત પ્રીતમ પ્રસન્ન હોય તો,
આમ ના ટકાવવી આપ ટકી. છોડો. ૫
વ્યાસના વ્હાલા વ્રજવામાની,
ફલકાઈ પડી ગઈ તમો થકી. છોડો. ૬

ઠુમરી. ૪
રાગ ઊપરનો.

મેલ્યાં મેલ્યાં રે મોહનવર મથુરાં પધારી,
કરુણાવી કામા પ્રીત કરી કરી. મેલ્યાં. ટેક.
ભૂખની ન જાયે, ઊર ઊભરાયે;
રડીયે આંસુડાં ભરી ભરી. મેલ્યાં. ૧
નીંદા ન આવે, ભોજન ન ભાવે;
જોબનના જાધી જરી જરી. મેલ્યાં. ૨
સહુ સજી મણીયે, મનસુખા કરીયે;
ની સાસા નાખીયે ફરી ફરી. મેલ્યાં. ૩
એકાન્ત પડીયે, દુઃખીયામાં રડીયે;
દુનીઆના દોષે ડરી ડરી. મેલ્યાં. ૪
પસ્તાઈ પ્રેમદા પ્રીતમ માટે,
વીકલ વરને વરી વરી. મેલ્યાં. ૫
વ્યાસના નાથ વણ મંચક માંથી,

ऊठाडे पीठीये भरीभरी. मेल्यां ६

गरबी. १

आवन नाही पावे, आवन नाही पावे, ओराग.
अलबत नेना अलबत नेना,
नटवर लाला, अलबत नेना. टेक.
सांवरी सुरतवे, मोहनी मुरतहे,
नाचत नचावत नेना. अलबत. १
पतली कमरसे बांकी नजरसे,
चलते चलावत नेना. अलबत. २
मुरलीसें गावे, धुन मचावे,
लटकती चालत धेना. अलबत. ३
आंखकी अदासें, ध्यानकी गदासें,
लुटी डारत मेरी नेना, अलबत. ४
वल्लभको प्यारो, मन ले हमारो,
गोकुलमें कीस्तरे रेहेना. अलबत. ५.

गरबी. २.

राग ऊपरनो.

हठो नंदलाला, हठो नंदलाला,
छोंगी मेंतो गारी, हठो नंदलाला. टेक.
अरज करत हो, पांओ परतहों,

कबूना द्यौं प्रेम प्याला. हठो. १
दीलसें बिसारो, हमसें न मारो,
भम्मर भ्रकुटी भाला. हठो. २
चपल चोली हाथुंसे खोली;
कैसा जनत हो काला, हठो. ३
लंगुसें लंगीयां, बंगुसे बंगीयां,
लीराई तोरी मोरी माला. हठो. ४
कुच हलाचल अधरपें आयत;
भनेहो वल्लभका वाहाला. हठो. ५

गरबी. ३

राग ऊपरनो.

बुरा गीरधारी बुरा गीरधारी,
कीती रंग लीनी बुरा गीरधारी. टेक.
भली कुली में मथुरा नगरी,
छीनी मटकी कुमारी. बुरा. १
बेगाई गोदमें बैठी प्रमोदमें,
लगाई नेनकी कटारी. बुरा. २
भडु कुछ करके चीत चोर लीयो,
भम्मरकी भुरकी डारी. बुरा. ३
बंसरी बजायके बावरी बनाई,
सुधबुध भुल गई सारी. बुरा. ४

વલ્લભકે પ્યારે સેં હમ હારે,
અબ કુબ કછુ નાહી યારી. પુરા. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઊપરનો.

અહો મોરે પ્યારે, અહો મોરે પ્યારે;
તુમસેં મૂજ બેસું. અહો મોરે પ્યારે. ટેક.
પ્રીત દીનુંસે રાધા દંપતીથી,
મીલ ગયે નંદ દુલારે, અહો૦ ૧
ભાવ ભાવ કરકે, ભુજ દો મિલાયકે,
રસ કસ લ્યોં તુમારે. અહો૦ ૨
નાહી બને જ્યોં યોબન લુંટ લ્યોં;
હહેકે ગલે હાથ ડારે. અહો૦ ૩
કમર પકરકે બરજોરી કરકે.
સેજડીમેં સુધારે. અહો૦ ૪
લગાઈ લાલનસેં યારી ગોધારી,
ખેલતે કાહાનજી હારે. અહો૦ ૫
વ્યાસ વલ્લભકા નાથકું સબેરે,
લેન દીયે નંદદરબારે. અહો૦ ૬

ગરબી. ૧

કાનુડો કામણગારો રે, લાહલી માની. એ રાગ.

माननी शुं मान मागोरे, छबीला साथे,
माननी शुं मान मागोरे. टेक.
माननी शुं मान मागो, प्रथमथी पाय लागो;
जागी जशोडो न जाधोरे, छबीला साथे. १
प्रीतडुरो डेशुं नथी, पण हाथो अनुलथी;
नही मणे कृष्ण डुविरे. छबीला० २
सर्व गुण लयौं लारे, मान मागे मब्या त्यारे;
पेड्जो मणतो तो क्यारे रे. छबीला० ३
तुज लेवि घणी लभे, मणिये न डोई समे;
संस्कारी अमे तमेरे. छबीला० ४
वल्लभनो व्हालो वाटे, वश छुं सोगनमाटे;
डरीतो लो शीर साटे रे. छबीला० ५

गरबी. २
राग जोपरमो.

प्रेम लेई प्रीत डरीरे, राधिका राणी;
प्रेम लेई प्रीत डरीरे, टेक.
प्रेम लेई प्रीत डरी, स्यु स्यामा परहरी;
छबीली शुं देछे छरीरे, राधीका. १
रुड्पणुं दीठुं ताहारुं, अेडुवरया यही थाउं;
मारे मनमें अेजुं म्हारुंरे. राधिका. २
पाणी मागे पाय देती, डुज्डुं डेवीं ते स्हेती;

તેણે કરો ન્યાય લેતીરે. રાધિકા૦ ૩
કરવે કરીતી જાગે, તેવી કરી જાન લાગે,
કેઈ લુંડી લાય લાગે રે. રાધિકા૦ ૪
વ્યાસના સ્વામિ શું ગોલો, પરાયું શીજવ્યું જોલો;
તો તો નવો પંથ પોલોરે. રાધિકા૦ ૫

ગરબી. ૩

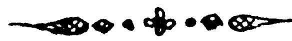
રાગ ઊપરનો.

પ્રીત કરી પસ્તાયાંરે, પ્રીતમ સાથે.
પ્રીત કરી પસ્તાયાંરે. ટેક.
પ્રીત કરી પ્રભુ સાથે, મ્હેણું માગી લીધું હાથે;
ઝાડ ઊગવું રહ્યું માંથેરે. પ્રીતમ. ૧
વગોણું ગામમાં ઘણું, બંધ નવ્ય રહ્યું સ્હાણું;
લાંછણ એ ત્રીકમ તણુંરે. પ્રીતમ. ૨
વાત કહાડી વારેવારે, સાહેલીયો નીત્ય સારે;
હવે શું કરવું મ્હારેરે, પ્રીતમ. ૩
માત મ્હારી મર્મ લહ્યું, નીચ્ય ઘેણ કહે નસું;
ઘરે રે મેં આ શું કર્યું રે. પ્રીતમ. ૪
વ્યાસના સ્વામિની સેવા, કરવે સૌ કહે કેવાં.
ગણાશું ગોવિંદ લેવાંરે, પ્રીતમ. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

કોઈ સ્નેહ કરશો માં રે, કાનુડા સાથે;
કોઈ સ્નેહ કરશો માં રે, ટેક.
કોઈ કરશો માં સ્નેહ, દગાનો ભરેલો એહ;
છળ કરી દે છે છેહ રે, કાનુડા. ૧
પાકા પ્રપંચ વાળો, ઉપર ભરેલો કાળો;
ઠગ છેલ છોગાળો રે, કાનુડા. ૨
પેહેલું મીઠું મીઠું વદે, રંગીલો ચાંપે રદે;
પછી પાછો નથ્ય જોહે રે. કાનુડા. ૩
પેહેલા ભાલ પડે ભોળી, રાજે પેટ પાણી ઢોળી;
માટે એની માયા ખોટી રે. કાનુડા. ૪
ભરાવે પાણીમાં મુઠો, સ્નેહ છોડી સહુ [illegible];
કાળો વત્સલનો ભુગો રે, કાનુડા. ૫

ગરબી. ૧

મને ભૂલી ગયો છે મારો છેલડો રે લોલ. એ રાગ.
કાનાન રોકે વાટમાં રે લોલ,
મ્હારે માથે સાસુડીનું સાલ, નંદલાલ. કાના.
હું તો નીસરી છું મહીં વેચવા રે લોલ,
મને ખોટી કર્યામાં શો માલ, નંદલાલ. કાના. ૧
કાના નાગદી નગરી છે ન્હાનડી રે લોલ,

છાની છાની જુએ મ્હારી વાર. નંદલાલ. વ્હાલા.
મ્હારી નેણાંણી ભેરનું ભાળ છેરે લોલ,
તે તો જાણે છે જહુ એ શહેર. નંદલાલ. વ્હાલા. ૨
મુંડો માવજી પાલવડો માણ્યોરે લોલ,
મારે માંથે મહીડાં ભળાય. નંદલાલ. વ્હાલા.
જુઓ છાંટે છે રાણી છું છેલડારે લોલ,
મ્હારૂં નવરંગ ચીર લીંજાય. નંદલાલ. વ્હાલા. ૩
છેડો છોડ્યાદી છબીલડારે લોલ,
મ્હારે માંથે છે પીડા તણી ધાક. નંદલાલ. વ્હાલા.
રાખો કૃપા વલ્લભના નાથજીરે લોલ,
છેડા છેડે શું ચઢ્યો છે છાક. નંદલાલ. વ્હાલા. ૪

ગરબી. ૨

રાગ ઉપરનો.

મુંડોને મોહન લાલજીરે લોલ,
હું તો વિસરી વપુનું ભાન. મહારાજ. મુંડોને.
જાણે શું કામણ કર્યું છે કહાનજીરે લોલ,
લાગ્યું રાત દીન તમારૂં ધ્યાન. મહારાજ. મુંડોને. ૧
પ્રભુ ઘાયલ કરી મને ઘાવલેરે લોલ,
હવે ઘરમાં રહ્યું કેમ જાય. મહારાજ. મુંડોને.
વાગ્યો વાંસળીનો રાજ મને સુંસરોરે લોલ,
મ્હારે રોમરોમ વેદના થાય, મહારાજ. મુંડોને. ૨

कह्यो गजराज धायो छे गोविंदारे लोल,
लीधा कैं कैं कामना प्राण. महाराज. मुकोने.
करी नांखी घणी गोरी घेलडीरे लोल,
थई गई आजकताणी हाण. महाराज. मुकोने. ३
हवे वाणी तमारी तमे मोह्यनीरे लोल,
सहु सुंदरी करी रहे काम. महाराज. मुकोने.
तमे साच्या तुआ भगवानजीरे लोल,
सदा गाय गुण वत्सल राम. महाराज. मुकोने. ४

गरबी. ३

राग ढीपरनो.

सजनी जोई में तो कुंजनीरे लोल.
आव्या नंदकुंवर म्हारे घेर म्हारी बेन. सजनी.
हुंतो रीसाई बेठी रणछोडथीरे लोल,
कीधी कानुडाये बहु पेर. म्हारी बेन. सजनी. १
मार्यां म्हेणां में मोहनलालनेरे लोल,
काहाडी अन्य जनणानी वात. म्हारी बेन. सजनी.
म्हारूं कर्म वांकुं ते तेवुं सुजयुंरे लोल,
आली जोईनांखी आखी रात. म्हारी बेन. सजनी. २
हुंतो हरी रमीनहि रंगमांरे लोल,
वळी गयो डहापणमां डाट, महारी बेन. सजनी.
पछी म्हाणुं वातां गयो विठलोरे लोल,

હવે રહું છું હૈયા હાર. મ્હારીબેન. સુન્દરી. ૩
મ્હારો રીસનો ભર્યો ગયો નાથજીરે લોલ,
બળી હઠ લેવાની આટેથ. મ્હારીબેન. સુન્દરી.
મ્હારો વલ્લભનો જે હ્યાં મળેરે લોલ,
થઈ મનાવું દેયાધિ દેવ. મ્હારી બેન. સુન્દરી. ૪

ગરબી. ૪
રાગ ઊપરનો

રીસે બેસે તે અભાગણીરે લોલ.
એમાં બરા ન નીપજ્યું ક્હાણ. મ્હારીબેન. રીસે.
મેં તો બાળ્યાને બળી મ્હારી ભતર્થરે લોલ,
થઈ ગઈ જાહેર ગામાં હાણ. મ્હારીબેન. રીસે. ૧
સખી તાંબાનું પાત્ર નરમાત્ર છેરે લોલ,
સહુ નર તેતો ભમર કેહેવાય. મ્હારીબેન. રીસે.
સખી માન્યની મૃતીકાનો ઘાટ છેરે લોલ,
તાઢણીથી લેના લેવું ના પિવાય. મ્હારીબેન. રીસે. ૨
વાંક કર્મે થઈ કુમતડીરે લોલ,
સુણ્યો નહી સારો સુખ સાર. મ્હારીબેન. રીસે.
મેં તો લડતાં વડતાં બોઈ રાતડીરે લોલ,
નાવે વૈભોગી વેળા વારોવાર. મ્હારીબેન. રીસે. ૩
મેં તો ડુલ્યો ઘ્યાણું ઘમણોરે લોલ,
હવે દોહ્યલો જે આવયો હાથ. મ્હારીબેન. રીસે.

चांद्र ग्रेहेथी चांदी छुटी थईरे जोस,
त्यारे मळशे वल्लभनो नाथ. म्हारी बेन रीसे. ४

गजल. १

लाल श्याम मोय लीयो, बांसुरी बजायके. जेराग.
व्हाली लागे वांसळी. जोयाछे चतुर्भुजनी. व्हाली. टेक.
रागणी रागनी गावती जोसे, तेणे म्हारुं दील डोले;
डोले चढी धारता कुंडने कुंजनी. व्हाली. १
वागती वागती लागती हृदे, थाय छे उमंग उरे;
सुणी सान रेहेती नथी रीतनी के जुगनी. व्हाली. २
मन जुथ्थी अंग रंग. लागे शामळाने संग,
नाचे नींद्रा मुकने रणछोड रुडु रुपनी. व्हाली. ३
व्हालो विठ्ठल व्यासनो, जेला रुणीना त्रासनो;
सुजे सुधा देतो नथी खुण म्हारी सुजनी. व्हाली. ४

गजल. २

राग ऊपरनो.

मारुं मन मोह्युं जेनी, मोहन मुकुंद रे. मारुं. टेक.
नंदनंदन नुं वदन जोई, मोरलीमां पडी मोहि;
कोई कोई दंन मने डोसलाये रुदीयुं. म्हारुं. १
झांझरी घांडी झुंडी रोले, खनचाई ताल बोले,
मोले मेली लाल जाल, रुपी भ्रम भ्रंदीयुं. म्हारुं. २

હણી મણી લણી લેણી, રમી ઝરી રંગ રેલી;
ઊર ઊલ્લસાયું અલબેલાના આનંદશું. મ્હારૂં. ૩
ઢણી ઘર્ણ શોભું સ્વર્ણ, શામવર્ણ નાથના,
છેતરી વલ્લભ તણા છબીલાજે છંદશું. મ્હારૂં. ૪

ગઝલ. ૩

રાગ ઊપરનો.

દેખલે યસોમતી મટુકી મોરી ફોરીરે. દે. ટેક.
કાન સેતાન સામ્ની સુરત, મોહની ભરેલી સુરત;
સુરત મેં તો ઠાડી ઠાડી કીતી જરલેરીબે. દે. ૧
નેમ પ્રેમસે બેન બજાઈ, કુંજકી ગઈ ગજાઈ;
મેરે ઊરહાથ પડાયો લીનો હાર તોરીરે. દે. ૨
લચક લચક ચાલ તોરો, કરત છંદ છેલ છોરો;
ઝાંઝોરો છોર દીયો મોરો જૈયાં દોમ રોરીરે. દે. ૩
વલ્લભકે નાથ હાથ આવે તબ દેખાય દૈં;
કાનજીકો કાન પકર પરક દૌં બીછોરીરે. દે. ૪

ગઝલ. ૪

રાગ ઊપરનો.

જાને દોજી જાને દોજી, જાને મોરી માવરી. જાને. ટેક.
ઘસત ઘસત હસત શામ, જાતીહું ગોકુલ ગામ;
જાનેસખી સાથે મેરી છેલ સકત સાવરી. જાને. ૧

नजुक नजुक आते होजी, पांउपे पांउ धरआते हो;
सताते हो क्युं सामरा लगत तोरी पायरी. भने. २
सासने लेजो भुम्मा भर, भती हुं मे घरपर;
लकरी पकरी जाती हुं में, भलपी भाय गायरी. भने. ३
नेनकी कटारी तोरी, थोरी थोरी चीत चोरी;
वल्लभका नाथ मुने मत भनाय जायरी. भने. ४

गरबी. १.

राग केरबानो.

हठ भरे में मुजरे सें धौं गारी,
धौं गारी में धौंगारी हठ भरे में मुजरे सें. टेक.
धौंगी गारी सुन मोरारी, गीरधारी गोवाला;
भैयां मत मरोर हमारी. नफुट नटवर लाला. हठ. १
मटकी मोरी लोभी पटकी, भटकी फुट सुधारी;
धंधो जरकी मेंतो लटकी, अटकी लौं भुधारी. हठ. २
दधी जीभरायो चीर लीनयो, जीगर गई कुचुकी;
छीनतहीन करनेकुं काहाना, क्युकुं रेहेताहे मुकी. हठ. ३
आली भोली जोहोल भीनको, व्रखुभानकी छोरी;
नाथव्यासका रीसलगेलो, दे नुकशानी मोरी. हठ. ४

गरबी. २

राग ऊपरनो.

प्रान प्यारी बीप्यारी मुजसें बोलो,
मुजसें बोलो मुजसें बोलो. प्रान. टेक.
रंगल बाग्य भोतमीलगे,ऊपरसें हीजलावे,
मनुमे गमती शुमत हमारी,नैनाश्रु पजटावे.प्रान.१
दीलसें हाहा मुजसे नाना, जेसा जहोय तमकुं;
तज कुजकी दीती होय गारी,मीलनकुरके हमकुं.प्रान.२
सब शामाका स्वभाव जेसा,मुजसें नानाकेहेवे;
गोठडी गमती होवे नहीतो,तुरतज गारी देवे.प्रान.३
सरम र बोलनबदरमन होवे भरमे रहेवे दोई;
पुछतकुं वल्लभका प्यारा,मरम हमारा सोई.प्रान.४

गरबी.३
रागऊपरनो.

म्हारा व्हाला जमुना त्रट आवज्ये तमे,
आवज्ये तमे प्रभु आवज्ये तमे, म्हारा. टेक.
बेडां लेइ छुं ऊटरुयानां, घणीवारने साटे;
हम ऊघारो ऊजळे छे ते,नहीशोजनजेघारे.म्हारा.१
चार हीरा हुं पिछूल वरज, पेलधानी लम माटे;
नहीं आयो तो कजयळो ल्वरी, रडीशुं हीयाफाटे.म्हारा.२
घाट जोई उम्याट पयानो, हाट पजे डाहापणमां;
त्राहीतनने सेरो नही साथे,जकु सुख जनणमां.म्हारा.३
आवायहो लूलेथी शायहो, मजरो नहीं मोरारी;

વ્યાસ વલ્લભના કાલમાકું, છું દાસી તમારી મ્હારા.૪

ગરબી.૪

રાગઊપરનો.

ઊભા રોરે મોહન મ્હારે મળવું છે.
મળવું છેરે મળવું છે. ઊભા રોરે.   ટેક.
આનું બતાવ્યું મુને જેહનીને, તેથી મુને મનાવ્યા;
તરુ તમારી વરતી જેઠી, લાગે લણી થાયા. ઊ. ૧
પરુ પાવલે પ્રીતમ પધારો, આવી ઘેણા નરીરો;
મળો નહીતો કુવા ઝાંઠે, સાંધણ લેવું થાશે. ઊ. ૨
મ્હારા નરી ઊઠી આવી, વણ વિચારી વાટે;
જેમ મોરલા મેઘને તલસે છે, તેમ તલસું તમ માટે. ઊ. ૩
વાર થઈ પણ કાન સરે તો, પરમાણ પડીઓ આવ્યું;
નાથ વ્યાસના વચન લલેરી, કરીયે મનનું ધાર્યું. ઊ. ૪

લાવણી.૧

મેંલરીનીં દમેં સુઈ ક્રીષ્ણને સુરી.એ રાગ.

ફેમ રોકી મારગ માંય, વિઠ્ઠલ વનમાળી;
કરે છે લુલભ તમ નેન, નરમ નીહાળી. ટેક.
લામનીને લોકો, લુરકી લરેલી લગુટી;
વીંધે વાંસળી પાંસળી તે, ટેક લય તુટી.
નથી રેહેતી સુધ બુધ, સાન લાન મને લાગી. ફરે. ૧

ગામ ગોકુળની ગોવાલણ, ગરદન ઘાલી;
તોડ્યા ટેક તોરા તારૂણી જોને આલી;
ભારી ભરમે સરમે, રહી નહી પ્રભુ પાણી. કુંરે. ૨
કોઈ ઘરમાં ગામમાં, કોઈ શેરીએ કોઈ શેરી;
કોઈને જમુનાતટ, કોઈ પનઘટ પરઘેરી;
કરી સ્નેહ પછી દે છેહ, હીંમ્પણથી હાણી. કુંરે. ૩
નથી નરહુરી તમને નેહ, જેહ મુકી જીભ;
તેહેથી હલહુલાય, શામળીયા શ્રી ભ;
નહીં કરૂં ગોઠડી સમજુ, સપણ છું જાણી. કુરે. ૪
બોલો છો પેહેલું, મુખડે મીઠું મીઠું;
પાછળ માગો છો માન્ય, જાદુ સ્થળ દીઠું;
વલ્લભના વાહાલા રાખો છો પેટપાણી. કુરે. ૫

લાવણી. ૨

રાગઊપરનો.

આવો આલબેલા, રંગરમુ રૂપાળી;
આજ ભોગ મળ્યો જગદીશ, તમે લ્યો તાળી. ટેક.
છું એકલડી મુજ સંગ, નથી સાહેલી;
શુભ સમય જોઈને આવી, સરપને મેહેલી;
તમ વિના અવર શું કરૂં, ન જોયત કાણી. આલ. ૧
મેં ગ્રહણ કર્યો છે ટેક, એક મ્હારે સ્વામિ;
સદા રહું તમારે શરણ, ચરણ રજ પામી;

छोड्यां छत छैयां परण्यो, मेल्यो राणी. जाळ. २
मुकी दीधां मात तात, भ्रातने भगनी;
मुक्यो कुटुंब अभिमान, मुकी लाज जगनी;
घरबार संसारनो, परणो नाख्यो कुलाणी. जा० ३
कुवे पडी पालवडे, राखो के रझळावो;
मारो के उगारो सुख दुःख दो तेम दावो;
तन मन धन अरपी करी, जेसवानी डाणी. जाळ. ४
वळगी जणगी करशो मां, कादान करापी;
छेक देशो छबिला मरशुं कल्या आपी;
वल्लभना व्हाला लीधामें पेश पराणी. जाळ. ५

लावणी. ३.

रागउपरनो.

सुनो सुनो सखीजी, तालावेली लगी तनमें;
कुब्जा कामन कीयो नंदलाल, ग्रहीमधुवनमें. टेक.
नेनुंसे नेन मिलाय, भीलाई मुजकुं;
अब तन दाह कुबजोहे अंग, कुंकु कया तुजकुं;
नल लती दीन दीन आप, गीरी अगनमे. कुब्जु. १
ललचाई लटकसें अटकसे, कुई कुंवारी;
मीत चटकसें दटकके, ईरती ओत जेमारी;
में लमत लूलत सज मान, रहुं न लोचनमें. कुब्जु. २
मुने यशोमतीको सूत, पूरन लगतहे प्यारो;

अब कब मिलेगो श्याम, सुरत हो न्यारो;
में कर्यो करत हुं जप, सदा मुख मनमें. कृष्ण. ३
क्या कहुं दरदकी बात, मरद मोहनकुं;
अब रह्यो जात नही भूख, तपत कुई तनकुं;
छोर दोंगी में सब लाज, जपुं सदनमें. कृष्ण. ४
जाय बेठुंगी नंदधाम, रामकी संगे;
नींदडीमें नटवर लाल, रमत है रंगे;
वल्लभको प्यारो, सतावत है सपनमें. कृष्ण. ५

लावणी. ४

रागडीपरनो.

सुनो सुनो पीयारा, प्रानजीवन जनमारी;
बंसीकी धुन सुन दरशी, सुरत तीहारी; टेक.
राधा रानी बड भाग्य, म्होवत कुई पक्की;
ऊनसे छुटत नाही छेल, डीयो कुछ नक्की;
कृष्णके मुखसें कटु बेन, तुटत नाही यारी. बंसीकी. १
तम जैसे नर नही नीरखे, हम नेनु सें;
चमकायो चंचल चीत, जो होत जेनुं सें;
तोरी बडी बडी अखीयां, डीडी कामन गारी. बंसीकी. २
में लपटाई तुज संग लाल, हासचल जाई;
सब छोड दीयो सखी साथ, नाथ लपटाई;
कीजे कृपा दीजे दरसन, में तुजपर वारी. बंसीकी. ३

कैसी मरज करज, गरज में कुई;
होगई हरे दीवानी, करत तुई तुई;
क्युंकु बडे रहे कछु बोलत नाही गीरधारी. बंसीकी. ४
मेरो हलेलवो कर लाल, हाथ लो पकरी;
मानो मानो पीया मेरी बात, छोडदो लकरी;
वल्लभका व्हाला रूप रंगकी बलहारी. बंसीकी. ५.

गरबी. १

ललभंके पीछी लाठीं. ए राग.

म्हारा म्होनी सांभळशो गाळ,
व्हाला रो वेगळा, म्हारा म्होनी सांभळशो. टेक.
गाळ देईशो तो म्हारीस चडशे,
रीते रहेजे गोपाळ. व्हाला० १
न जाणशो मुने सर्वना सरखी,
दशो मुजी घो दयाळ. व्हाला० २
कुंधुं मीलशी, स्वभाव रारी,
वेण वदीशो विकराळ. व्हाला० ३
व्यासना स्वामी अंतरयामी,
मने न लागे म्हो भण. व्हाला० ४

गरबी. २

राग ओपरनो.

मेलोमेलोज्ञ नंदलालाल,
दणे मही माखरां, मेलोमेलोज्ञ. टेक.
महीडां दणशे, तेमां शुं मणशे,
आपशुं नणावो ख्याल. दणे. १
वेचीने चणशुं, तमोने मणशुं,
छोडो छबीलाज्ञ छयाल. दणे. २
आलेने आले, शुं घटी जाये,
मोहन मणीशुं काल. दणे. ३
व्यासना प्यारा, थै जाओ न्यारा,
आतो तमारी जोटी याल. दणे. ४

गरबी. ३
राग धीधरनो.

में तो जयुं न जमुनाके घाट,
सतावे सामरो, में तो जयुं न जमुनाके. टेक.
जमुनां जवुं जलभरने कुं,
छबीलो देतो छांट, सतावे. १
देखत गोरी, खेलत होरी,
जख्या करत खे क्राट. सतावे. २
मोरे ओढानी, छलकावे पानी,
लीजवे पेननेको पाट. सतावे. ३
व्यासका नाथ सें, देगारी हारी,

तब मोहनके मार. सतावे.   ४

गरबी. ४

रागछीपरनो.

लीयो लीयो लालने चीतचोर,

कुंजमें डीसतरे, लीयो लीयो लालने. टेक.

मैं न्हातीथी जल जमुनामें,

नजर चोराई डीरोर, कुंजमें   १

नंद दुलारो, चोर कुमारो,

कुलेन याको कछोर.   कुंज में.   २

गारी दीये सें, लाये न लज्या,

जनम कोहे नगोर.   कुंज में.   ३

व्यासके प्यारे, नग्न रजी हे,

ब्रजवज्या कुमारो न्लेर. कुंज में. ४

ख्याल. १

कीष्णके गले बीच डारुंगी. जेराग.

जापडी में बांसरी, छीनाय लोंगी,

दूर रेहेना नंदलाल. जापडी. टेक.

बंसरी छीनाउंगी, पावरी पगाउंगी,

मली लगाउं बीमोलके गाल. जापडी. १

कुपरा छीनाउंगी, नग्न नचाउंगी,

होयगो गोकुलमें ताल. आपडी. २
गाममें होडागेंगी, लोकुं देआवेगी;
गावे वल्लल तेरो ख्याल. आपडी. ३

ख्याल. २

राग ठीपरनो.

लेरे लेलुं छीनावे लल ककाकुरी;
में तो देवुं श्रीलनार. लेलुं. टेक.
ककोत आईवारी, ककोत सताई;
कोई नाही सरदार, लेलुं. १
होन दे जैसी, छीनावे तेसी;
सजनुं में दीनी जवार. लेलुं. २
मीलन देजाई, मत कर सेजाई;
हुं में वल्लनलको यार. लेलुं. ३

ख्याल. ३

राग ठीपरनो.

देखो सखी में सामराकी लाई बांसुरी;
दोनुं नैयां मरोर. सखी. टेक.
लजत लगाई, राहाउ लगाई;
हार गयो हमसे कीशोर. सखी. १
कुमर पकरके लोभी गीरायो,

नंद सुतको ग्या चोर. सखी. २
मुगट लाई धारी पीछोरी भी लाई,
वल्लभका नाथकी मेंचोर. सखी. ३

ख्याल. ४
राग ऊीपरतो.

हेरे हेतुं गोपालन बांसुरी,
में हार्यो माहाराज. हेतुं. टेक.
तुमसें में हार्यो, नाहीं जीयो वार्यो;
अक्तर है रहे मेरी लाज. हेतुं. १
तुम्सें ना बोलुं, घुघट ना खोलुं;
कुछ हु नहुंबु काज. हेतुं. २
वल्लभको प्यारो, पावले पस्तहुं;
कृष्ण नकुं कीजो आज हेतु. ३

गरबी. १
पीसोने हाकडा. ए राग.

आतेथीं कामण कीधुंरे, कहोने कानुडा;
माहारूं चीतडुं चोरी लीधुंरे, कहोने कानुडा. टेक.
कामणगारा कामण कीधुं, लीधुं चोरी चीत;
छतां लोमने छेल छबीला, थै गई आंधणी लीतरे. १
आषो हवाडे मने घेर नगमे, रहीने कहाडुं रात;

તારા વિયોગે વેદના ઊઠે, ગણધા માંડી અંતરે. ક્હો. ૨
સુખ ન થાયે નીંદ ન આવે, ઘાવે ઘવાણી નાથ;
ચણગણ ચણક્યું ચિત્ત આ તારૂં, હવે હૈયું નથી હાથરે ક્હો. ૩
ક્ષણ ક્ષણ થાયછે કાંઈ કાંઈ, તે તણો શો ઊપાય;
તે ક્હોને કરૂં કાહાનજી મારા, વેદના ના વેઠાયરે. ક્હો. ૪
હલડાનું દરદ મટાડો દયાળુ, શરણ લ્યો હવે શામ;
તમ વિના કદી તાપ સમે નહીં, વિનવે વલ્લભ શામરે. ક્હો. ૫

ગરબી. ૨

રાગ ઊપરનો.

આજથી મ્હારે લાગીરે, પ્રભુથી પ્રીતડી;
ગયો આ ભવનો ભય ભાગીરે, પ્રભુથી; ટેક
સંસારનો મને માર પડે પણ, થઈ પડું નઠોર;
તેમ કર્યા વણ ના મળે મુને, નટવર નંદકીશોરરે. પ્રભુથી. ૧
ઝાંઝડી વાંકડી ઝાંકડી જેની, મન ચીતડાની ચોર;
વાંસળી પાંસળી વીંધેછે મ્હારી, રુંઝઅઝ લઈ લેરરે. પ્ર. ૨
મધુર મુખડું દરશણે સુખડું, દુખડું દૂર પળાય;
લટક ચટક ચતુર ભુજની, ભેદ રીત તણતા થાયરે. પ્ર. ૩
ચંદ્રકરીનો ક્હાયો કુલેઊં, દેઊં અરપી અંગ;
કર્મ કુમોદ પાય ભસુતો, ભજે હરીનો સંગરે. પ્રભુથી. ૪
લાગ્ય લજે મોહનમળને, ટળે ચોરાશી લક્ષ;
ક્હાલો વલ્લભનો વિઠ્ઠલજીછે, મ્હારે મ્હોટી પક્ષરે. પ્ર. ૫

ગરબી. ૩

રાગ ઉપરનો.

દેખીને થઈ બાબરે, છબીલા છેલડી;
કાંબળી વાંસળી વાળારે, છબિલા. ટેક.
છેલ છબીલા રંગ રંગીલા, લીલા કીધી અપાર;
ઘાયલ કરી ગોવાલણીને, મારીને નકારરે. છબી. ૧
લાલો લટકુટીનો લોકે છે લારે, રહે ન સુધ્યલગાર;
પડી તે બડી ન થાય કોકાણે, એવો મહામાઠો મારરે. છ. ૨
લાજ ન રહે લોકડીયા કેરી, કેરી કરે લુકપુંઠ;
મોહની મંત્રે માનુની બાંધી, હવે મુકી ઘો છુટરે. છ. ૩
આબરૂ હીન થઈ અબળેલી, મેલી સગાંની શર્મ;
રતી પતી શું મતી ન ચોટે, છોડ્યો સતીનો ધર્મરે. છ. ૪
ગોકુળ ગામને ગાંડુ બનાવ્યું, ચડાવી દીધું ચાક;
વ્યાસ વલ્લભના વિઠ્ઠલ વ્હાલા, ઓઈ બેઠી સહુ નાકરે. છ. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

આવોને નંદલાલરે, રમાડું રંગમાં;
આ ઘણો રૂપાળો રૂમાલરે, ઓપાવું અંગમાં. ટેક.
મોતી ભરેલો મુગટ પહેરાવું, વાઘો ધરાવું શ્વેત;
પાયલમો મોળડી પગ પ્હેરો, ઉપન્યું ઉરમાં હેતરે. ર. ૧
કંઠમાં કમળ હાર ઓપાવું, ગજરા ગુલાબી ફૂલ;

केशमां बेशकुं अतर नांख्युं, सुगंध ऊडे अमूल्यरे. रमाकुं
छेल छबीला छो शणगारी, गोपीका घेली थाय;
छबी जोतां छबीली मोह पामे, आचरी जननी जयरे. ३
आंखडीमां आंज्युं काजळ काळाना, न थाय दृष्टी विकार;
नाचता जओ नंदने म्होले, जुओ जसोदा कुंवार रे. ४
हेतथकी ऊछंगे बेसाडी, चारणां लेशे मात;
सर्व कहेशे शुं जातशो ल्यो, व्यासवल्लभनो नाथ रे. ५

गरबी. १

मटुकी मारी मेलोने मोहन. ए राग.

दीवस म्हारा केम जशे, मेंतो मायामां बांधो मार.

सजनी. मेंतो. टेक.

माया करी में मोहनवर साथे,
वेहेरी नाख्युं घरबार. दीवसे. १
ठरेल ठाउकी केहेवाती जगमां,
ते सहु जागी गयो ज्वार. दीवस. २
नथी जरा गमतुं, मन म्हारुं भमतुं;
मोहनी नाखीछे मोरार. दीवस. ३
जादु धुं कीधुं, चीत चोरी लीधुं;
चेन नथी पडतुं लगार. दीवस. ४
कपट करीने, परवश कीने;
गयो जे नंदकुंवार. दीवस. ५

મરેરે જે રંગમાં, રમતાં તે સંગમાં;
તુજી હું લઘ સંસાર. દીવરી. ૬
વ્યાસના સ્વામી, વણ દુઃખ પામી;
ખામી પડી થઈ અપાર. દીવરી. ૭

ગરબી. ૨
રાગ ઊપરનો.

અંતરઘાવ ઘાલીયો, મુને મુકી ગયો રે મોહન.
અંતર ઘાવ. ટેક.

મોહન મુકીને, વચન ચુકીને;
જુઠો થયો જુગજીવન. અંતર. ૧
સ્નેહ કરીને, પ્રીતડું હરીને;
તાણ્યું મારૂં તન મન. અંતર. ૨
ઘાવે ઘવાણી, મ્હા સુખ માણી;
હવે નીત્ય કરૂં રૂદન. અંતર. ૩
લાજમાં લેવાણી, આશ ત્યજ આણી;
ભમતી રહી લોચન. અંતર. ૪
શું કરૂં સુજની, નથી ગતી રજની;
આંસુડાં લગ્ગ લોચન. અંતર. ૫
વ્યાસ વલ્લભના, નાથ દુર્લભના;
ક્યારે દેશો દરશન. અંતર. ૬

ગરબી. ૩

રાગઊપરનો.

ચટકી લાગી ચીતમાં, માર્યાં નખર સાલે નેન.

ચટકી લાગી. ટેક.

ચીતમાં ચટકી, અરે અરી ચટકી.
પટકી પાડી મુને એન, ચટકી. ૧
સામું જોઈ રહું, કહ્યું તે ન સમજુ;
અધર ડસી લીધી એન. ચટકી. ૨
જમુનાયે રોકી, જળમાં ઝોકી;
જશી લતાં પડીયું એન. ચટકી. ૩
હરીના હાથથી, શું છુટે સુંદરી;
છુટવા નથી કોની દેન. ચટકી. ૪
ચંચળ ચાલાકી, ચપળતા જાણી;
ચાતુરી ભરેલાં ચેન. ચટકી. ૫
વ્યાસનો વ્હાલો, પ્રથમ થાય કાલો;
પછી ઘુમરાઈ ઘેન. ચટકી. ૬

ગરબી. ૪

રાગઊપરનો.

સજી મ્હારી સાંભળો, જાણ્યું વિઠ્ઠલને મેં વચન.

સજી મ્હારી. ટેક.

આલે મળ્યા તા, જમુનાના તટમાં;

त्यां वेण दीधुं वचन. सखी. १
ते वेण पळवा, लख्युं म्हारे मळवा;
पण छुं सासुने सदन. सखी. २
सासुडी लुंडी, कुडी कठोरी,
असवा न दे कोई दन. सखी. ३
नणदी नठारी हूषे लरेली,
तमे मुज संग रात दन. सखी. ४
लाग न जावे, लख्युं न फावे;
जुठी केहेरी प्राण जीवन. सखी. ५
व्यासना नाथ शुं कीधी पडुंतो,
पींड झझुकुं पतन. सखी. ६

ख्याल. १

कंगनवा मोरो कसे नीकसगयोरे. ए राग.

प्रीतम मुज म्हेलथी पधारोरे,
पधारो प्रीतम तमे, घणां सरमायां अमे; प्रीतम. टेक
सरमाई मरीयेरे, स्नेह न करीये रे;
आवी अहीं बेशी रहोछो, कानोमां पेशी कहोछो;
कहीने सोने केम वधाशो रे. प्रीतम. १
खूब कलावी रे, सान बतावी रे;
करो छो जाहेर जगमां, तेथी गणे सौ ठगमां;
यमुने याणे केहेवायो क्यारोरे. प्रीतम. २

आ टेव लुंडी रे, पीराय कुंडी रे;
कुडी कहे तम संगे, ते साऱु रेहेल्ने ढंगे;
अठोन अंगे कांहो कुंपारो रे. प्रीतम. ३
ल्नरी विल्नरी रे, शीखो मोरारी रे;
वल्लभना व्हाला मीत्र, हगो ल्नरेला हीत्र;
छेडशो नही अहींथी, सघारो रे. प्रीतम. ४

ख्याल. २

रागडीपरनो.

मोहन म्हारा मेहेलमां आवो रे,
मोलमां आवो व्हाला, ओ नंदजीना लाला. मोहन. टेक
बार बेसाडुं रे, पवन ढोराडुं रे,
ल्यो पाडीं शीतळ पाणी, भीगाई आपुं आणी;
लगार बेशी बंसरी बल्लवो रे. मोहन. १
भेवो मंगावुं रे, ते आरोगावुं रे;
ल्योजी पान सुपारी, ल्नयकूळ ल्नपंत्री सारी;
लवींग लेई बीडी बनावो रे. मोहन. २
कुण ओळखीना रे, वणी ते विनारे;
मागो ते आपुं प्यारा, छबीमां सौथी सारा;
लागोछो व्हाला तेंनुडां नयावो रे. मोहन. ३
सोगठां बाजीरे, रमाडुं करी राजीरे;
करीये गमत गोविंदा, डीपके अति आनंदा,

व्यासनां स्वामी वेणा नयुगावोरे. मोहन. ४

ख्याल. ३

रागजीपरनो.

पालवरो मोरो छोरो गीरधारीरे,
पालवरो मोरो छोरो, क्युं जंजोरो जीमोरो. पा० टेक
नीलज लरी हुरे, सम्ज राम तुंरे;
सज कामनीपुं जैसी, हमकुं मत मानो तैसें;
मोहन धोंगी मुजसें में गारीरे, पालवरो. १
नीरलज होतीरे, सो स्यामा ज्होतीरे;
हम नाही नीर्लज गोरी, लजु लाननकी छोरी;
कह्यो ना मानुं में तो जनमारीरे. पालवरो. २
मरजी तुमारीरे, नाही कुमारीरे;
दीसीकुं नैनामारो, जो दीलमें जीयारो;
कणु नकुं तम संग यारीरे. पालवरो. ३
जरज करत होरे, पाजीं परत होरे;
कहीन कुं में काहाना, जज सीधे मारगजना;
वल्लभका क्हानातुमसें न हारीरे. पालवरो. ४

ख्याल. ४

रागजीपरनो.

महुकी मोरी कोरी प्रानप्यारे रे,

मटुकी मोरी फोरी, ऊढानी लीनी चोरी. मटुकी. टेक.
कुमकुं चीडाई रे, गेडी लीडाई रे;
कुलाणी सीरसें मटकी, ऊठाकर लोमी पटकी;
हथीयन सज भीजर्यो कुमारे रे. मटुकी. १
लींकु चीर चोलीरे, तो भी नकी बोलीरे,
तज लीनी ऊढानी, जे सामरो सेतानी;
सताई मुजकुं पंथ सारेरे. मटुकी. २
घस घस जातेपे, भूज समलते थे;
में क्युं समजुं पक्की, यां भेठी फोके नक्की;
पीछे से पाणी परी हाथे डारेरे. मटुकी. ३
जेसो नंदलालोरे, वल्लभको कालोरे;
में मुज से दीनी गारी, तज रीसायो मोरारी;
जे चूप होके गाममे, सीधारेरे. मटुकी. ४

लावणी. १

मेरा भीधाता भेली. ओराग.

छेल छबीला कानुना
आशो मांज्यो ऊधमात, थया मस्ताना. टेक.
आवो छो पंन घर जमुनाजने आरे;
ज्यां त्यां कामनी जो संग, करो रंग लारे;
केहेवाई गया नादान, पाव हवे दाना. आ. १
कालें चोरयुं दोरडुं, गया गुपत संताडी;

છેવર ન આવ્યું હાથ, લડી મુજ માડી;
પડ્યું નડ્યું કુપમાંથી, કૃષ્ણ તમારાં વાનાં. જા. ૨
જેવી તેવી ક્યાંથી, શિખ્યા કરેવો કુડી;
મુકો જેડીજું જણ છલકાય, થાય ટેવ ભુંડી;
શીઘ્ર કરો મુને કેરાન, જો મનના માના. જા. ૩
કેવી લેહેર થઈ હતી, જેમ વહો મારગડે;
સહુ સમને મુજ તુજ સ્નેહ, સહોદર રગડે;
નવ જોતો ત્રાડીને, રહો છબીલા છાના. જા. ૪
છોગે છોગે છોગર વાદી છેલ, મેલ રાખો મનમાં;
થઈ જાય વગોણું, વાત વહે દુરીજનમાં;
વહો વાત વલ્લભના નાથ, સમજણા રાના. જા. ૫

લાવણી. ૨
રાગ ઊપરનો.

જજો જજો વચનના ઢીલા,
જઈ લીધા જુઠડા, જનમ તણા રંગીલા. ટેક. ૧
જાન જુવનની મુજઘેર, આવવા કહ્યું તું કાહાના;
મને દીધો દલાસો, સાચા રીમણા વાના;
ગયા હશો ગમે તેને ધામ, છેલછબીલા. જઈ.
આખી રજની જગી લાગી, લેહ તમારી;
જોયા કરી તમારી મેં વાટ, મોહન મોરારી;
વાગે પગ પરઘા, જગી ઊંડુ રસીલા. જઈ. ૨

रजेने आपेला भरो, दुखाशे श्याणुं;
अधी कुब्जनी वेठी ताढ, ओढी ओड स्याणुं;
मारां पाप अपरस्थण आपे, करेली लीला. भोई.३
न्होती भणती भक्ता शाम, आमतमे करशो;
मने आपी हथिमां वेण, भीके परवरशो;
हवे भण्या आलथी, छोडोंगीने दीला; भोई.४
तमे आनां जताबो गमे तेम, केम हुं मानुं;
अधो वांक भविष्यनो, पछुं तमो संग पानुं;
वल्लभना क्हाला हाक्हो, करुं ते हठीला. भोई.५

लावणी.३

रागऊपरनो.

हमकुं मत पकडो प्यारे,
दूर रहोजी नटवर लाल, नंद दुलारे. टेक.
मैं जोगी गारी मोरारी, सरमस अछांडी;
तुम समझे हमकुं घेली, गोवालनगांडी;
अम संग रंग नाही, रजो ढंग तुमारे. दूर. १
कोई नारी तुमारी यारी, करे वां कीजे;
जरजेरी सें जोरी सें, तंत ना लीजे;
पाऊं परो तोभी नाही, माहीय प्रीत हमारे. दूर. २
हमजाडे आपकी जेरी, पेरी न्युं भरडी;
ऐसी तरेह रजत में रीत, लाल हपरडी;

नाही लाकेलीजेली, हमसजसें के न्यारे. कृ. ३
होवेगी जउत जब, जनेगा जग सारा;
ज्याउरेगा हमकुं, यसोमतीनंद तुमारा;
मथुरामें कृष्णजीरी जाई, कंस हरमारे; कृ. ४
में ज्होत भजनसें कुहेती, ध्यान नाही देता;
कुठो कुठो हमसें, कुछ कायकुं लेता;
वल्लभका नाथकुछ केहेगी जीनजीयारे. कृ. ५

लावणी. ४

रागजीपरजो.

कहे क्रिष्ण सुन ले प्यारी,
ज्होत मिलन करके, देती कीनकु गारी. टेक.
जरा रखो क्षमा हम, जरन करल के तमकुं;
तोरा दरसन जीन कछु येन, पजत नहीं हमकुं;
तीन लोकमे नीरखी, नाही तुजेसी नारी. ज्होत. १
देखे जीन जता दीन, जेउ लय होता;
मेरो भायो पीयो जलजत, रात नाही सोता;
में जैध धरत तुज ध्यान, भूल्ली सारी; ज्होत. २
गोकुलमें ज्होत श्रीजनार, प्यार नाही जगता;
तुज सुरत देखके दील, हुमारा ठगता;
तुम यंद अदन तुज पे में, लगीजलहारी. ज्होत.
तेरो नेन मीलत जब, येन पडत हे मनुमें;

तेरी प्रीतरमें ढुंढढुंढ, हीरत कुंजनमें;
सज कृत भुनेकु घेलो हुओ गीरधारी.प्रीत.४
रही नाही सुधबुध खान पान, लटक हीरताकुं;
देखी मुख मुरछामें, ज्यांही त्यांही गीरताकुं;
वल्लभका नाथको, हे तुं दुःख नीवारी.प्रीत.५

ख्याल. १.

भता है सालु पंनभक्तिनना हूर. भे राग.
सोहागी छेला छोडो पालव मेरो. टेक.
पालव पकर कर बकर करत हो;
समझके दूर डेरो. सोहागी. १
बीन बोलाये, काहकुं आये;
फीरत टेरोटेरो. सोहागी. २
नेन नचावत, भ्रूभ समझावत;
मारगडो क्युं घेरो. सोहागी. ३
लाल लहंगाकी, हमसें नकीने;
पीराडींगी डेरो. सोहागी. ४
व्यासवल्लभका, शाम समझना;
मीलन लुंबाडी तेरो. सोहागी. ५

ख्याल. २

रागडीपरनो.

मोहन हमसे जरजोरी क्युं करना. टेक.

અલબેલી હમસેં, ડરના ન કછુએ;
પાઉં મેરા થરથરતા. મોહન. ૧
કછુએ ન દેખા, કછુ એ ન સુના;
કલેજવા દેખ ડરતા. મોહન. ૨
પર નરસેં હમ નેન ન મિલાવે;
એસી હમારી પ્રકૃતા. મોહન. ૩
આપ જેસીકું લરક દેખાની;
ઉરપે ક્યું ડર ધરતા. મોહન. ૪
પાઉં પરત હું નાથ વલ્લભકા,
ક્યું મેરો મન હરતા. મોહન. ૫

ખ્યાલ. ૩
રાગ ઉપરનો.

જસોદા તુજનો ટંટો મચાવ્યો છે. ટેક.
નટવર તારો, વેરી અમારો;
સંગુરને લાવ્યો છે. જસોદા. ૧
આંગણીયામાં ઊધમાત માંડ્યો;
સવારનો આવ્યો છે. જસોદા. ૨
હાર તોડ્યાં, લાગ્યાં ઉંઘેલાં;
સ્વામી સતાવ્યો છે. જસોદા. ૩
તમો તેને ધમકાવો ન તેથી;
ત્યાં ને ત્યાં ફાવ્યો છે. જસોદા. ૪

छेरु वंठाज्यो कालो वल्लभनो;
हवे लोके थाप्यो छे. जसोदा. ५

ख्याल. ४

रागऊपरनो.

जुओ जसोदा कानुडो केम करडे. टेक.
कहान तमारो, जंत ले अमारो;
विताडे छे मारगडे. जुओ. १
मटुकी फुलाणे, ऊढाणी ऊछाणे;
पालवडो पकडे. जुओ. २
तमारो लालो, तमने व्हालो;
अवरने शुं रगडे. जुओ. ३
व्रज वामाना ग्रंह ऊपर जे;
घेन वाछडु तगडे. जुओ. ४
व्यासनो व्हालो वारीने राखो;
माठो लाग्यो मुज मनडे. जुओ. ५

लावणी. १

नोकरी करन सींधवाईरे. ए राग.

जरज जेडुडरीजेरे काहाना, जरज जेडुडरीजेरे काहा-ना.
मवडुट विद्या सुणीजन्यो छेल छाना माना. १
नरातो राखोकंग हाणोरे, नरातो राखो ढंग ढाणो;

छोकरवादी छोडो छोगाळा, नथी गमतो थाणो. २
घेरीने शुं धार्युं मनमांरे, घेरीने शुं धार्युं मनमां;
रोकीने जीला रंग रसीया, केम ब्रंदावनमां. ३
तमे तो लाज शरम मेलीरे, तमे तो लाज शरम मेली;
पुठे आवे नही वेचीने सरखी साहेली. ४
तेनी संग नणंदी छे म्हारीरे, तेनी संग नणंदी छे म्हारी;
सासुने जई वात करे तो, थाय लवेलारी. ५
पीछेरीये फोंयाडे पीघडोरे, पीछेरीये फोंयाडे पीघडो;
वल्लभना व्हाला मुज माता, ले म्हारो लुघडो. ६

लावणी. २

रागडीपरनो.

कहुं श्री कृष्ण सुणकामारे, कहुं श्री कृष्ण सुणकामा;
भरजाद मुको साथ सगांनी, शरणे लो शामा. १
प्राण होय त्यां सुधी पाळुंरे, प्राण होय त्यां सुधी पाळुं;
जनेक साथे स्नेह करूं पण, तुजने नही टाळुं. २
कदी तने कुलु नही दारारे, कदी तने कुलु नही दारा;
वचन वदेलुं पुरण पाळीये, सत्य गुण जे म्हारा. ३
चाह्यतो त्याग करूं स्रष्टीरे, चाह्यतो त्याग करूं स्रष्टी;
पण शरणे पडी तो पळचा, देवों नही कष्टी. ४
कहुं शुल्याजे ने म्हारीरे, कहुं शुल्याजे ने माहारी;
तेने दगो देवो नकरीजे, साच्यो गीरधारी. ५

कहीनव्य नीसासो लेवुंरे, कहीनव नीसासो लेवुं;
वल्लभनो काळो कुछेवट, वास वैकुंठ देवुं. ६

लावणी ३

राग उपरनो.

गरजना लरीया गीरधारीरे, गरजनालरीयागीरधारी;
कमणां मीठुं बोलोछो पण, कुररो मोरारी. १
होय मतलब तव बोलायेरे, होय मतलब तवबोलाये;
गरज सरीफरी नाम नहीं दो, लाव लभी लये. २
प्रथम सकु पुरुष वदे एवुंरे, प्रथम सकुपुरुषवदे एवुं;
एक जणाशुं हेत रहे ना, नर नामने तेवुं. ३
करी प्रीत पस्तावुं प्यारारे, करी प्रीत पस्तावुं प्यारा;
को दीन स्हेज कसुर पडे तो, छटकी थाय न्यारा. ४
पछी नहीं जणातो ज्यारोरे, पछीनहीं जणातो ज्यारो;
कुतीर्थी ते त्याग करुं जा, पींडथी प्राणमाहारो. ५
करुं ज्ञातम हत्या हाथेरे, करुं ज्ञातम हत्या हाथे;
वल्लभनाव्हाला तेथी संग, करो न जम साथे. ६

लावणी ४.

राग उपरनो.

सुणी वेणवदीया वनमाळीरे, सुणी वेणवदीया वनमाळी;
तुज साथे नथी राजी रामा, पेरडीये पाळी. १

નથી કેહેતો ગરજી થઈને રે, નથી કેહેતો ગરજી થઈને;
મ્હારે મન છે એક અજાણ્યો, જેસું સંગ સહીને. ૨
ઠામે ઠામ ભમવું તે ભુંડું રે, ઠામે ઠામ ભમવું તે ભુંડું;
જગત જોઈને વાત કરે છે, કરસનીયું કુંડું. ૩
જેમ મુજ શાખ ગઈ શામા રે, જેમ મુજ શાખ ગઈ શામા;
હવે એક શીર સાટે કરથી, તેને ધામ ધામા. ૪
લઘુતા સહુ નાખું કાહાડી રે, લઘુતા સહુ નાખું કાહાડી;
સુરજ સાખે તુજ વિના, સરવે સુંદરી છાંડી. ૫
રહ્યો પણ કરીને નંદલાલો રે, રહ્યો પણ કરીને નંદલાલો;
સહુ છંદ છોડી ઘરા થઈ જોગો, વલ્લભનો વ્હાલો. ૬

લાવણી. ૧

અલબીય મોહોબત તોડી. એ રાગ.

રીસાણી રાધા અકુલરમે,
આ પ્રીત કરી પસ્તાણી ક્યાં, શાહાન મળ્યો કરમે. ટેક.
એને રીઝ દેઈને પાડી, તો પણ જ્યાં ત્યાં ભમતો;
જે સ્વભાવ પડ્યો મ્હાભુંડો, મને જરાન થી ગમતો.
મેં કાલાં વાલાં કરીને, બહુ સમજાવ્યા મરમે. આ. ૧
જેની કીરતી રુડી સુણી, દુભાય દલડું આજનું;
આટંટો કઈ દાહાડીતે, કરવાથી લાજુ;
પરપંથ પકડું પણ હુંતો, રહી સંસારની સરમે. આ. ૨
હવે મનડું પાછું પડીયું, મોહનશું રી યારી;

હાડ ગયો હવે કાલો, નન્યા હીણ ગીરધારી;
જે વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામી, મ્હારે લેઈને નહીં ઘરમે.
જા.૩

લાવણી.૨
રાગઊપરનો.

મને વહી મોહનની સ્હેરી.
જે વિઠ્ઠલ વર વનમાળીની, વાંસલડી કેરી. ટેક.
સુધ્ય સાન ભાન સૌ ભુલી, હું રૂસે વડી રૂંદે;
જવી જલદ દિસે છે ગોરી, છબી ભાને છંદે;
જેની મોરલી નાગણ ફણી, મ્હા વિષની ભરી ઝેરી જે.૧
વળી અંગ રંગ અનુપમ શોભા, ભલો યસોમતીનો જાયો;
કુમણગાળી કીધી થી, ગોકુળમાં ગવાયો;
જેણે વસ્ય કીધી સહુ વામા, પરકુળ પીના ફેરી; જે.૨
કોઈને ડરવા નાહીંથી, શુલ ઘરજાને ગોરી;
જે લ્હકુગર મ્હારાજે, લીધાં ચીતડાં ચોરી;
જે વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામી, જેની જાંબલડી વેરી જે
૩

લાવણી.૩
રાગઊપરનો.

જાગો રે વિઠ્ઠલ વર વાદ્ય,
કોરે રહી રૂકે ભ્યો રાહાલા, ઘણું થેમાયમન મ્હારૂં. ટેક.
તમે ગુન સ્વભાવે અન્નાણ્યા, મારે મારગે આવ્યા;

મને સરખના સરખી જાણીને, ધિક્કાર મન લાવ્યા;
પણ તેથી ન જાણશો વ્હાલા, કાંઈ કેહેવું પડશે આડું. કો. ૧
નથી હરકોટ થડીયા મ્હારે, માટે ઊમેદ છે મનમાં;
ફરી નહી દે નામ જમાડું, કો વાર વ્રંદાવનમાં;
જે કાંઈ લાખણ મુજ ફાડો, તપ ફાઈ વડીયાં. કો. ૨
મોહન મારાથી પધારો, તમે સધારો સીધા;
જે કરશો કાંઈ ચાળો તો, લપસાવી દીધા;
શીસા દેઈ જશું ચાલ્યાં, તવ નુર નહીં રે સારૂં. કો. ૩
કુંધું નરતુલ્ય તારૂણી, છેડી સાર નફી કાહાડો;
માણસ જેયાવણ વ્હાલા, જડીયે નહી કો દાહાડો;
જન નાથ વલ્લભના વારે, નહી માન્ય રહે તારૂં. કો. ૪

લાવણી. ૪

રાગ ઊપરનો.

કહે શ્રી કૃષ્ણ સુણ ગોરી,
જા દાણ માગીયે ચ્હેવારે, તેમાં કોની ચોરી. ટેક.
શું લપડાવી દાણ ન દેવું, ઠીક દ્યાવવું ફાવે;
તુજ તુલ્ય અબળા જાડી, અમ આગણ જહુ જાવે;
વેણ વદવામાં વ્હાદુરી, તે પણ નથી ગઈ કોરી. જા. ૧
શું ડોળામાં દબડાવે, શું ગલરાવે ઘેલી;
લુચંતી કર જોર આંસુ પણ, દેઊ દાણ નહી મેલી;
નરાપજ્ય ટાહાડી ટેક વાળી, છરકેલ ગોપની છોરી. જા. ૨

અતિ અનુભવી છું અબળા, સબળા છીયે રાણા;
સ્વભાવ સુંદરી કેરા કાંઈ, નથી અજાણ્યા;
મારે માન્યની મુમત મુકી, લેવાના લ્હાણ લ્હોરી. આ. ૩
કહી તાણી રાઢી પાડી, પછી મુખડું મલકાવી;
ચતુરાનું ચીતડું ચોર્યું, પાંપણમાં પલકાવી;
જે વ્યાસ વલ્લભના નાથે, ધાર્યો ધંધો ધોરી. આ. ૪

રેખતાની ગજલ. ૧

સજન કે હાથમેં ગજરા. એ રાગ.

બજાઈ બાંસુરી કાહાના, હુવા સારા ગામ દિવાના. ૧
ભઈ ગોવાલની ઘેલી, ગઈ સુધ્ધ સાન સાહેલી. ૨
બની મેં તો બાવરી બાલી, કીયા કુછ જાદુ બનમાલી. ૩
લગ્યો મેરો લાલસેં જીયા, લગે સુરાપુત્ર જોર પીયા. ૪
તનમેં લાગ લોકનકી, તન ભરીયાહ શોકનકી. ૫
કઈ મોહબત મોહનકી, બુલવે બાગ મુરતનકી. ૬
સખી મેરા જીવ ધસકતાહે, તુમ્હારી સંગ લટકતાહે. ૭
મુઝે રોમ રોમ બરકતા હે, કલેજેમેં આગ જરકતાહે. ૮
મેરી આંખુમેં જે આતાહે, કેસી મુખબેન બલતાહે. ૯
નેનનકા ચેન ચલાતાહે, ગજલ મુખ વ્યાસ ગાતાહે. ૧૦

રેખતાની ગજલ. ૨

રાગ ઊપરનો.

જરા ઠેરો પ્રાનકે પ્યારે, હોના મત હમસે ન્યારે. ૧

कृपाकरो नंद हूलारे, ऊजर मन कुछ कुमारे.   २
कर्ई ज्हात दीनसे नजना, पडु पाउं पासमे रंजना. ३
कह्या मेरा हृदीये लजना, मेरे कोई दिन सुज्ञयजना. ४
कुछ मे ज्ञानसे दासी, मेंतो दरसनकी प्यासी.   ५
पडी पायले मे श्रीनजासी, करुत कु करके क्यासी.   ६
हरी हमकुं ऊजर आती, मीले जीन रेहेन नहीलती. ७
देखे जीन छाती गलराती, वल्लभका नाथ गुन गाती.   ८

रेकृतानी गजल. ३

राग ऊपरनो.

जयन सुन गोपकी छोरी, मेरा मीत तें लीया चोरी. १
गई सुध बुध सज मोरी, जडी दिलदार तुं गोरी.   २
सुरत तेरी खूब हे प्यारी, मेंतो देज देजलऊं वारी. ३
तेरा नेनु धाकी क्यारी, करलहे मुजकुं जे मारी.   ४
ज्ञालु रता कुछ हमकुं जडी, मीलो नरा हूर रे क्युं जडी. ५
जरसत मुजपे नेजनकी ऊडी, छमीलीगुलाफकीलुं छडी.
गोकुल जशाकीया मे जनमें, मुजकुं जशाकीया तेने नमें. ७
वल्लभको नाथ गीरिधनमें, योरायो शामकी जनमें.   ८

रेकृतानी गजल. ४

राग ऊपरनो.

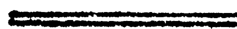
सुनो तुम श्रीनकी नारी, रमायुं रास गीरधारी. १

ચલો કુંજકી ગલી સારી, દેખાવું સુખમેં ભારી. ૨
નાહી સુખ સ્વર્ગ માં જેસા, ચલત બૈકુંઠમેં કેસા. ૩
ખરો ખરી દેખના તેસા, રચું રાસ બિષ્ણુકા લેસા. ૪
નાચું પાઉં પેનકે ઘુઘરા, કરૂં ધૂંન ગ્યાનસે મુજરા. ૫
હોવે કદીકો જાહેમ નુઘરા, હો ભવે સુનકે સુઘરા. ૬
ચખું ભરકે ભલીતાન, ધંભાવું શામ સલીતાન. ૭
લગાવું પ્રેમ પલીતાન, ગાવે વ્યાસ મુખ ગીતાન. ૮

ગઝલ. ૧

નાગનકે જયે નાગયુસે, પ્યારના કરના. એ રાગ.
દેખ મેરી ભેન ચેન લેનકા કીયા,
નંદકો લાલ મેરો ભાવે જીયા. દેખ. ટેક.
છેલ છબીલાકી છબી દેખકે ડરૂં,
લગે ચટક ચિતમેં, સોસાયકે મરૂં;
પ્રાનનકો પ્યારો મેરો, કરલીં પીયા. દેખ. ૧
લટક ચટક પટક પાય, બજાય બાંસુરી;
રહય કમલ કોરે મેરો, લેહે પાંસુરી,
લાલ નરવરે સુને, લાદુ કર દિયા. દેખ. ૨
છાંડુ જગત લાજ કાજ ક્રિષ્ણસેં કરૂં;
બાંધુ રહય સાથ મેરે, અંગ પેં ધરૂં;
વલ્લભકા નાથકું મેં, સીર પેં લીયા. દેખ. ૩

गजल. २

राग ऊपरनो.

बंसरी बजाई मेरो चीत चुरायो,
ब्रह्मशरो बेल छोल, ईश्नो ऊडायो. बंसरी. टेक.
बंसरीकी धुन सुन, ध्यान गयो हे;
कुलेलज्यो काय मेरो, दुःख लयो हे;
प्या करुं जे क्रिष्णकुं, कर्म कुटायो. बंसरी. १
लुन गई में लाज, सुध्य सान नहीं हे;
गोकुल कुमारी जन, बीस गई हे.
बन गई बावरी, ईक्छ्न लुटायो. बंसरी. २
मोहनी को मंत्र पडी, यंत्र कीयो हे;
गोपाल लाल मन मेरो, हर लीया हे;
वल्लभको नाथ मेरो, मन भुलायो. बंसरी. ३

गजल. ३

राग ऊपरनो.

दूर रहे सामरा, हमकुं सताता;
नाही लगे मोहकुं, नेन नचाता. दूर. टेक.
मील जा मेरो छोतमें, गारी देऊंगी;
लगाय चेपर चार, बंसी छीन लेऊंगी;
नीर भरसें मटकी, काह्यकुं ऊठाता. दूर. १
सामरी सुरत तेरी, शाम होगी में;

नव्जुं नव्जुं ओढेना, पाओंपाओं पें;
नेनकेरो येन गओ, डीख्नुं अतातो. दूर. २
नंदज्ञा लाल न्याल, ज्होतहे खूरी;
हमकुं कुछ मत कहो, में मई खूरी;
वल्लभज्ञा नाथ हाथ, डेन्से मीलातो. दूर. ३

गजल. ४
राग पीपरनो

प्रीतम सें प्रीत अज टुट पडीहें;
राधा मोहन मीली, सो लाल्कुं लडीहे. प्री. टेक.
समज्नयो सामराकुं, ढीर गयोहे;
उनकी संग अब मेरे, जगरो लयोहे;
ज्ञहुंगरी राधिका, सब्से जडीहे. प्रीतम. १
मीलायो मोहनजुकुं, लालच देआई;
मेरी लाज लानकी, करे सेआई;
ओहेरी कोन नज्महकी, ज्होत नडीहे. प्रीतम. २
अधि मेरो हाथ अज, पेडुं डाहानाकुं;
रंग्नु कजल करके, जाथ लनकुं;
वल्लभज्ञा नाथ संग, राधा जडीहे. प्रीतम. ३

गरबी. १
नाटकमां. यालो लैये यालो धायो. ओ राग.

છાતી ફાટે છબીલીની, છેલ દીધો છેહ;
દગો દેવો જાણતે તો, દેત નહી દેહ. ટેક.
ઘટે ન ઘનશામ કામ, કરવું દગે;
જીવ આણી આંસુ ઢાણી, રડે જ્યાં લગે;
નીર વહે નેનમાં નેમ, વરસે જારે મેહ. દગો. ૧
જોડીયે તો તોડીયે નહીં, તોડીયે તો પાપ;
રડે રાણી રાધીકાજી, કરીને વિલાપ;
મનાવો જઈ માનનીને, રોતી રહે તેહ. દગો. ૨
માત તણી તાત તણી, લાજ મેલીને;
વૈ તમારે શર્ણે શું, જાવ ઠેલીને;
આપ ઘાત કરી કાયા, પાળ્યાની જેહ. દગો. ૩
વેદના વિજોગની ન, સામાથી વેઠાય;
ગુહ્ય ગોઠડીની રીત, કોને ન કેહેવાય;
વલ્લભના નાથ જાણો, દીજીયે ન સ્નેહ. દગો. ૪

ગરબી ૨.

રાગઉપરનો.

વાતની કરનારી વેહેલે, કેમ જેસે શામ;
દૃષ્ટી ડીઠ રાખજે ન, દેશો મુજ નામ. ટેક.
લુચી તે તમ કને આવી, કોકની વતી;
લેઈ લઈનું બોલશોમાં, રંગીલા રતી;
નથી મતી માઠી મારી, આપી છું પરણામ. દૃષ્ટી. ૧

લાલજીના ભાલા વાગ્યા, લાગ્યા કેહેવા ઠીક;
સમા રાખો રત્ન આપો, સ્વામીની છે બીક.
હવે આવું નહી કોઈ, કાન તુજ ઠામ. સખી. ૨
સર્વ સંગ છંદ છેલ, ઠગો ન કદી;
ભોળવો છો ભામનીને, મીઠું વદી;
જોતી જાણતી કે હશો, સર્વ સંગ આમ. સખી. ૩
ભક્તી લેઈ બોલીયે તો, સંભવે લગાર;
જેમ આવે તેમ બકો, નંદના કુમાર;
વલ્લભના નાયજી, વગોવ્યું આખું ગામ. સખી. ૪

ગરબી ૩

રાગ ઊપરનો.

હશો દેવો કયાંથી શીખ્યા, શામ સર્વેથી;
પ્રીત તણી રીત તમે, જાણતા નથી. ટેક.
મીઠું બોલી માંખુ વાઢો, કાળો વરણ વહેવાર;
છીદ્રુ છે પેટ વાત, ટકે ના લગાર;
ફરો છો જ્યાં ત્યાં ગોઠડી, સ્થીર નહી રતી. પ્રીત. ૧
જેનો હાથ ઝાલીયે, તેને ન ટાળીયે;
વેણ વધ્યા જેવું તેહ, તેહ પાળીયે;
બાંધીયે પ્રમાણ પ્રીત, રીત તે જતી. પ્રીત. ૨
જેહ ટેક વાળી એક, સંગ બેસીયે;
અમર કેરી પલમાં, કદીન પેસીયે;

પેરીયે તો એશીયેજી, શુભગ્રહી મતી. પ્રીત. ૩
એવું હેત આપને, અપરને તેવું હોય;
આપણે વિવેકી તો, વિવેકી સહુ કોય;
વ્યાસ તણા નાથ શીખ, દેણીં શી મથી. પ્રીત. ૪

ગરબી. ૪

રાગ ઠીપરનો.

સામળાની સોસના, મુને છે સુજની;
કેમ કરી કાઢું એન, મ્હારી રૂજની. ટેક.
મથુરાં મોહન ગયા, સુત નંદના;
હતા જે રમકડું મા, વ્રજ ચંદના;
કરશું કહો કોની સંગ, વાત ગુંજની. કેમકરી. ૧
ગામ ગોકુળ સુનું પડ્યું, ઊજડ મસાણ જેમ;
દીન દુરીમન તુલ્ય, કાઢવું તે કેમ;
સુધ બુધ જતી રહી, એન મુજની. કેમકરી. ૨
ઓધવ આવ્યો શત્રુ સૌનો, તેડી ગયો સાથ;
હવે ક્યારે દીઠણ દેવી, વ્યાસજીનો નાથ;
છેલ છબી જોઈશું ક્યાં, પત્રુ લુજની. કેમકરી. ૩

લાવણી. ૧

ગોરી ચાલી સાસરે, ફીરબી કુંજ આના. એ રાગ.
શ્રીકૃષ્ણ કહે ક્યાં, ગઈ રાધા રાણી;

नथी लावतुं मुखडुं, जोयावण पाणी. १
आख्युं नगर जेर, कर्युं म्हारी बंसी;
पण राधा राणी, सरपण शामडंसी. २
मारी हृदीये लागे, वाले बहु प्यारुं;
शीतळ स्वभावी, नीरखवुं न्यारुं. ३
अरेरे करी कैं दुखडे, मुखडुं मरडे;
लोचन थरडे मचरो, कोहल करडे. ४
एवी अदा लहेरली, मन गमती गोरी;
मने कामण कर्युं कैं, लाखु लाननी छोरी. ५
सहुनो कामणगारो, कामणवाळो;
वत्सलनो स्वामी, तदरूप रुपाळो. ६

लावणी. २
राग ऊपरनो.

समजावी मनावी, कोई लावो राधा;
मुख जोयावण जंन, ऊदकनी बाधा. १
त्राण दनथी दरसण, दीधां नहीं जेणे,
लोभीने लोभवी, भरमावी केणे. २
करी हती प्रतिज्ञा, म्हारे वश रेहवा;
गुपत गोठडी, कोने जसुं केहवा. ३
वचने बांधी, बंधाणी छे आपे;
कां भाणी जननी, कां भाणी बापे. ४

रांतो मन हरीयुं, हरवियुं होये;
मने छण छण थाप्यो, स्नेह घणा मोहे. ५
समजवो लावो, आवो तेडीने;
व्यासना स्वामीनुं, छुख दो रे ईने. ६

लावणी. ३
राग डीपरनो.

डामण गाणा डानुडा, मन गमता;
मुड्यां वियोगी, छुख नथी समतां. १
ओधवजी डरमे, डहाओ क्यां आव्यो;
डोण जाणे शुं, सामणाने समजाव्यो. २
डोईनो समजाव्यो, समजे न रामणीयो;
मान्युं ओधवनुं, पलण्यो पातणीयो. ३
मुड्युं गोकुळ घर, गायोने गोरी;
मुडी मोरली, मुडी मांखण चोरी. ४
मुडी गोवडी, गोपाळनी साथे;
त्रणुलान दुलारी, रोवरावी नाथे. ५
शुं जाणय हीधी, ओधवडे आवी;
ए लेई गया, नटवर शुं समजावी. ६
गया गोविंद सहु, गगणीने मेली;
वल्लभना नाथपण, सोसनाप्रभुपेरी. ७

लावणी.४

राग उपरनो.

अरेरे हवाण क्यां, हशे मोरारी;
गयो गोपी, घेली करी गीरधारी. १
सुने नही घरनुं काम, शाम विना;
करी गयो काहानजी, रमीने रंग लिना. २
नथी गमतुं जमतुं, मनडुं नीश दीने;
जे वण चींत्या, चीतडानी कोण चीने. ३
वण हरे कांई, वायछे काळजडे;
वागे जणकारा, ज्यारे सांज पडे. ४
जो जाग्या आव्या, जेम मनमां ज्यावे;
सपनामां सजणो, सुखडुं देखाडे. ५
मुज मुज पडे, उरशिश पर पासे;
छे तारे शामळियो, जेम मने लासे. ६
वांपुं कहीयाशुं, जुगजुवन जाणी;
जधुं रंग रमवा, तव ते घूणधाणी. ७
जगी जेतामां, नाव्युं नीसासा;
वल्लभनो स्वामि, मळवा री आशा. ८

गरबी.१

कामणगाराहो कांहांन, मोरलीवाळाहो कांन. ए राग.

जाने जेकहरी रे, जाने जेकहरी;

व्हालो सखी जमुनाजी झीलवाने. टेक.

एकादशीनो उत्तम दाहाडो, प्रेमधडे परवरीये;
न्हावण करवानी मजा ल्हेरी, नै जमुनापान करीये. व्हाले. १
न्हाशुं धोशुं रुडुं रमशुं, पाछां धळशुं वेहेलां;
काम काज कांई घरमां नथी, नथी जमवां रांधेलां. व्हाले. २
आनंद ओछव आजे आव्यो, एकादशीने दाहाडे;
बीजी सखी कहे नारे बेनी, नंद सूत त्यां वितांडे. व्हा० ३
ते सुणीने मूणनी बोली, हमणां रमतो हुतो;
जसोदाजे सपडाव्यो ते, नै सदनमां सुतो. व्हाले. ४
तव व्रजवामानुं वृंद चाल्युं, जती जमनां घाटे;
जय जगपतनो जाजे पाछुं, गाम गोकुळनी वाटे. व्हा० ५
छलमल छलमल हस्तीमाली, झमझम झांझर झमके;
घनशाम घरमां शयन करे ते, जाग्या घुघर घमके. व्हा० ६
नथी न्हावुं जमनां जवुं, उभा छुटे छेडे;
व्यास वल्लभनो व्हालो आव्यो, कामनीयोनी केडे. व्हाले. ७

गरबी. २

राग उपरनो.

आवी जमनां तटे रे, आवी जमनां तटे;
सखी साहेली सौ, आणंद भरी. टेक.

नीरमळ जळ जमनानां नरखी, हरखी सौ साहेली;
आभूषण वस्त्रो वधुनां, चालीत्रउपर मेली. आवी. १

ના નીરખ્યું ફીનારે ફોને, આણા આણે ઘેરો;
પડતું નાખી પેઠી મણમાં, છબીલી છુટે કેરો. આવી. ૨
આમની આમતી રંગીલી રમતી, ગમતી ગોકડી આરી;
ચાતુરાચીત ચીંત્યા નથી, પેચારથા ગીરધારી. આવી. ૩
ફોઈ ન આણે તે પરમાણે, પ્રભુએ પગલાં ભરિયાં;
છેલ છબિલે છાના માના, ચસ્મ ઘામાનાં હરિયાં. આવી. ૪
આયમાં ઘાલી આવ્યાચાલી, પિઠ્ઠલવર વનમાળી;
કદમ ઉપર નઈને વલ્લો, ચીંથ્યાં ડાળીડાળી. આવી. ૫
કૈનાં ચીર ને કૈના ચણિયા, કૈં કામાની ચોળી;
જેમ જેમ ફાળ્યું તેમ તેમ પેર્યાં, આમાવ્યાને ઓળી. આ. ૬
રાજ પાતી રમતી રામા, તે રમત અગાડી;
વ્યાસના નાથ કદમ પર રહી, ઘાંસલડી વગાડી. આવી. ૭

ગરબી. ૩

રાગ ડિંપરનો.

ઝુઓ વાંસળી વાગીરે, ઝુઓ વાંસળી વાગી;
છાના માનો છેલ છબીલો છેલ રસે. ટેક.
કસોહાનો છાંછવો છૈયો, છેતર પીંજીકરી;
ફુપટ અરેલો કનંડયાને, વલ્લ સરઘનાં ફરશે. ઝુઓ. ૧
યાન ઊઘાડે ફહાન રાબશે, ફરયાને ચેહ્ટાણી;
અનન્યા લેશે માહા દુઃખ દેશે, વીતાડે વનમાળી. ઝુઓ. ૨
ક્યાનું ઘેવું ભૂલી અયું, ગણાવું મહા ઘેલાં;

जो जेहेनी दृष्टे छप रेहेनी, पेहेरो वस्त्रो केलां· जु·३
स्वर संभळायो वांस लडीनो, जमुनामां निदाणो;
कीशोर नंदनो मोर जनमनो, आभूषण संताळो· जु·४
वस्त्र हरण करे वनमाळी, तो दलहुंसी पारशुं;
वाल ऊघाडे पोणे दाहाडे, गोकुळमां क्यम जशुं· जु·५
माता जाणे पीता जाणे, जाणे सौ सासरियां;
हजडो देरी डजडो देरी, केहेशे विठ्ठलवरियां· जुजो·६
जन्यो जन्य सौ वीण वुणीने, जातीनिकणीवेली;
वस्त्र नदीठां काम कनैयो, देखीने थै घेली· जुजो·७
वल्लभ कूडे वस्त्रोनी कामे, गोरी गगणी जेठी;
वल्लभना व्हालाने नीरख्या, कैं जमुनाजणपेठी· जु·८

गरबो·४

राग ऊपरनो·

वस्त्र दो विठ्ठला रे, वस्त्र दो विठ्ठला;
लज्यालागे कुल्लेवान वनमाळी· टेक·

कुंदव पडी छे कडी तमने, अमने दीद संतापो;
कर जोडी करगरीजे काहाना, जाणे मम माजापो· वस्त्र १
वाल्यवनती सौ व्रजनी वामा, कैं गाणो है गाजे;
कैं कोपीजी करे कुंडारा, कैं काम पड आजे· वस्त्र· २
कैं रंक रामा रडया लागी, कैं मीटमां करे माया;
कैं जोरी जाणी ऊलीनेकैं, दांडे डेरो कायां· वस्त्र·३
कैं कुच स्यण लूके हाडे, कैंजे जे हाथेणी;

હું ચાતુરા ચરણો ચપરી, ઊલી સૌના લેખી. વત્સ. ૪
હું કલ્યાણી નીસું ત્યાણી, હોઠ દંતે ડસ્તી;
હુંની કાયા થરથર કંપે, હું લુલ લેણા ઘસ્તી. વત્સ. ૫
નરવર નંદના કૃંદ લરેલા, નરખી હરખી ઊત્તા;
હત્યા કેરું જળ એલાજી, મરઘાના મનસુખા. વત્સ. ૬
પાય પડાવી દીન મણીને, મનનાં ધાર્યાં કીધાં;
વ્યાસ વત્સલના વ્હાલાજી જે, સૌ વત્સો દેઈ દીધાં. વત્સ. ૭

ગરબી. ૧

લાવે લાલે લૈ રામ. એ રાગ.

આજોમાં મોહન મારગ મુને, લવું છે મ્હારે ઘેર;
પરણ્યો પીઊજી પાપી છે પીટ્યો, લાગી લગ્નો જયી પેર.
લ્યાહો લ્યવું છે મારે ઘેર. ૧
એજ ને લૈજ લુંટાછે લારે, નથી તમે માહેર;
પાપ છુપાવ્યું છુપે ન છેલા, પડી લ્યો આહેર. લ્યાહો. ૨
લોક દે એ છે નરા લાજ રાખો, કેમ કરો કાહેર;
અવરાવશો આલી માર માંટીનો, રાખો મારા પર મ્હેર. લ્યા. ૩
દેરાણી દાઝે જણે ઘ્યાણુ, આસુ નેઠાણીને ઝેર;
નણદી નઠારી મ્હારી મોરારી, ઘણ વ્હેરે કરે વ્હેર. લ્યા. ૪
કુથ કુપાત્રને કહે કાંઈ તો, તે કરે કાણો કેર;
જીવણજી મને જોયવા નદે, દાસી ઠોકી દે ઠેર. લ્યાહો. ૫
અત્યારે લ્યાહો અવસર આવ્યો, ફળીશું જાણે દલેર;

ध्यास वल्लभना व्हालाथी वेडी, लाग मळे यशोदाने रे. ६

गरबी. २

राग ऊपरनो.

मारगमां छोडो छांछ्या वेडा, आवजो म्हारे धाम;
एकान्त स्थळे हळीशुं मळीशुं, त्यां करजो आराम.
हरिवर आवजो म्हारे धाम. १
पंथमां पाळव पेरायो पकडी, कनडे कृष्ण शुं काम;
गोरस घरे गेरी गोपी गोवाळा, निंदे गोकुळ गाम. हरी॰
व्रज वनी ता विवेक विनानी, वातो वदे ठाम ठाम;
कुरे चाडी चुगली चोटाळी, चुंथाय म्हारुं चाम. हरिवर. ३
ते माटे मोहन मारग मुको, समजणना छो शाम;
जेवुं देखे तेवुं दुनीआं दाखे, दे दे कुपाणे डाम. हरिवर. ४
चगो छुं करावो छो वर विठ्ठल, हत वचे नही जाम;
पोतानो गोण पोते चोणी आपो, विनवे वल्लभ राम.
हरीवर. ५

गरबी. ३

राग ऊपरनो.

कहुं ते सांभळ कृपाळी राधा, मने न मारीश नेन;
नेनना घावथी घायल थोधुं, नथी रेहेतुं चीत चेन.
हवे थी मने न मारीश नेन. १
काळी कीकीनी कटारी छे कारमी, खूब पाडे छे खेन;

કોઇવેળા વંઠે વનમાળી, મ્હારી તારી નરોગ્નેન. હવેથી. ૨
ન રહી સુધ્ધી બની ગઇ બુધ્ધી, લુબ્ધો અબળાવશીગ્નેન;
જાણો દાહાડો તારેજાંગણ આવું, ભવું નચાવવા ધેન. હ. ૩
વશ્ય થયો વનીતા નહીં છુટું, છોડાવવા કોની દેન;
પ્રેમ પ્રીતે પછી પાછો નપડું, છો થાવું ઘનિત ફેન. હવેથી. ૪
શામા રૂડું રૂપ તાહરૂં, મ્હારી રૂદે રમે છે રેન;
વ્હાલો વલ્લભનો વશ્ય થયો છે, વ્યાપી ગયું ઘણું ઘેન. હ. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઊપરનો.

રંગમાં રમો રૂપાળી રાધીકા, ભલે આવેળાયે;
વિચારો વામા વખત વિતેલી, વીપ્રો. ગે વાંચ્યે નૈં.
મળ્યાની ભલે આવેળાયે. ૧
અવસર આવેલો ફરીન આવે, શી બીક છે હવે નૈં;
કામની કુંજ ગલીમાં નકોઇ, રમીયે રૂવની રૈ. મળ્યાની. ૨
હોઇ સાન તો ઊત્તર આવો, બવાજ દેવાશે નૈં;
બેઠો ભ્યાણું મેર તેપી ભૂલાં, પડ્યાં વૃંદાવન મૈં. મળ્યાની. ૩
કહ્યું તો કરવું નહીં દારા, જેથીયે કીશ થૈ,
કુળ ગમે તેમ કાને નધરિયે, રાખીયે શાન્તિ સૈ. મળ્યાની. ૪
ન ગભરાતાં ઘોરાં ઘણાં રેહેવું, સેહેવું સંકટ કૈં;
શીઅ વલ્લભના વ્હાલાની વામા, ગુણ ગ્રહો ગમ જૈં. મળ્યા
ની. ૫

ગરબી. ૧

अोछवमां गावानां.

पालवडो मेहेलो मोहनजी. ए राग.

अणगारो प्रभु पनगट परथी, जळ जमुनानां भरवा हो;
प्रभु जळ जमुनानां भरवा हो. अणगारो. टेक.
घेर पधारो कहान तमारे, अमने नावण करवा हो;
प्रभु अमने नावण करवा हो. अणगारो. १
मारगडो रोक्यो मोहनजी, पाणीमां परवरवा हो;
प्रभु पाणीमां परवरवा हो. अणगारो. २
आ शी कुटेव रेहेवुं तट एशी, ए पटकुण नीजरवा हो;
प्रभु ए पटकुण नीजरवा हो. अणगारो. ३
आजे ऊजारे घेरो घाल्यो, बेडीलां भोमी धरवा हो;
प्रभु बेडीलां भोमी धरवा हो. अणगारो. ४
व्यास वल्लभना व्हाला वेगणा, रही नहीने नीसरवा हो;
प्रभु रही नहीने नीसरवा हो. अणगारो. ५

गरबी. २

राग ऊपरनो.

भ भवुं होय तो वचमां पईने, वस्त्र हमारे धोवां छे;
अली वस्त्र अमारे धोवां छे, भ भवुं होय तो. टेक.
अणगा करी वस्त्र हमारां, शुं सुंदरी तारे जोवां छे;
अली शुं सुंदरी तारे जोवां छे. भ भवुं. १
तुं न्हावानी हुं न्हावानो, जमनां जळ वलोवां छे;
अली जमनां जळ वलोवां छे. भ भवुं. २

પરહુણ મુકીકેમ થાઓ અળગો, શું તારે ડખોયાં છે;
અલી શું તારે ડખોયાં છે. જા જવું. ૩
તું જાણે મ્હારૂં ચોરી જશે, શું તારાં મ્હારે રોયાં છે;
અલી શું તારાં મ્હારે રોયાં છે. જા જવું. ૪
છે નીમ વલ્લભના વ્હાલાનો, ન્હાયો તમે વપુ જોવાં છે;
અલી ન્હાયો તમે વપુ જોવાં છે. જા જવું. ૫

ગરબી. ૩

રાગ ઊપરનો.

થોડું બોલો થપડાક ખારો, નથી નંદનાં દાબેલાં;
આ નથી નંદનાં દાબેલાં. થોડું બોલો. ટેક.
બારાનાં પરથાર પગથીયાં, શું બાપે બંધાવેલાં;
આ શું બાપે બંધાવેલાં. થોડું બોલો. ૧
નગન હરસવા મગન રહોછો, તે જીભડુને ફાવેલાં;
આ તે જીભડુને ફાવેલાં. થોડું બોલો. ૨
નહી હું બેથી સહુના જેવી, સમજીને ચૂપ રો છેલાં;
આ સમજીને ચૂપ રો છેલાં. થોડું. ૩
બહું છે જોડું નવ માનશો, જાણશો નહી મનડાં મેલાં;
આ જાણશો નહી મનડાં મેલાં. થોડું. ૪
વ્યાસ વલ્લભના નાથ બમોને, ગણશો નહી ગાંડાં ઘેલાં;
આ ગણશો નહી ગાંડાં ઘેલાં. થોડું. ૫

ગરબી. ૪

રાગ ઊપરનો.

એમ કહે શું ડરે કનૈયો, તારા એવી બહુ આવે;
અલી તારા એવી બહુ આવે. એમ કહે શું. ટેક.
માનુની મારે થપડાક દેને, શું તારૂં બળ બતાવે;
અલી શું તારૂં બળ બતાવે. એમ. ૧
પાય પડે પણ ના લેખી સાસું, ન્હાનું પડે તને બોલાવે;
અલી ન્હાનું પડે તને બોલાવે. એમ. ૨
શું લપડાવે આંખ્યો ફાડી, શું ન્હાનો લેઈ દબાવે;
અલી શું ન્હાનો લેઈ દબાવે. એમ. ૩
દીસું ન્હાનો પણ છું મ્હોટો, ગંભીરને શું ગભરાવે;
અલી ગંભીરને શું ગભરાવે. એમ. ૪
કહી રીસાયો વ્યાસનો વ્હાલો, અબળા મુસ્તક નમાવે;
અલી અબળા મુસ્તક નમાવે. એમ. ૫

ગરબી. ૧

ઓછવમાં ગાવાની.

મ્હારા મનગમતા મ્હારાજ, મારે ઘેર આવોરે. એ રાગ.

હું તો નહી દીઘે ઉધાર, આવ્યા શીદ ચાલીને;
કરો પુંઠે લઈ પોકાર, તમારી વાહાલીને. ટેક.
હું તો વ્હાલી નથી વિઠલારે, વસો વ્હાલીને ધામ;
પણ તેડ્યા તમે આવિયારે, મ્હારૂં તમારે શું કામ. આ. ૧
મ્હારા મ્હોલ પુંઠે વસેરે, ગમતી ગોરી કેહ;
જેઠી હરી વાટ જોઈનેરે, તરછોડશો પછી તેહ. આવ્યા.

लला लीधा आने आपघारे, शुं पड्यो वांधो राम;
रीसाई होय तो रीझवुं रे, म्हारुं मेली देवुं नाम. आव्या० ३
गोरी मुकीने आवियारे, कहोणीमां शुं मोह्या कहान;
शोक्यने घेर जता हशो रे, रस्तो भूल्या लगयान. आ० ४
आने लेवी मुज म्होलमां रे, काले जजो अन्य घेर;
देखी न खमाय मुजथी रे, छे आंखडीमां झेर. आव्या० ५
सुख लीधेलुं आजनुं रे, सांभरी आवे कहान;
जुजनी जयी रज्जुं पडे रे, तेथुं कर्यामां शो माल. आव्या० ६
माटे राखो म्हेर मायना रे, लयो लेडुं हाथ;
राखो कृपा सुत नंदना रे, व्यासव ललनानाथ. आव्या० ७

गरबी. २

राग ऊपरनो.

लूंटी सुमत मुझी लीधें, अजडी ताहारी रे;
मने मान दईने तें, प्रेमदा प्यारी रे. टेक.
तुं वण व्हाली कोण छे रे, कुलंक मुके केम;
अवर शुं सेवे हरस्या रे, तेमां शुं आवे क्षेम. अजडी० १
कोण जेसे वार लेईने रे, आप विना अन्य कोय;
कोण देनुं तुं आपघारे, कहानो कोने वश्य होय. अजडी० २
कोणरीसाये तुंविनारे, रीझव्य तुं तारुं मन;
केम छोडुं स्नेह ताहरो रे, मोही रह्यो मोहन. अजडी० ३
तुं नथी काणी कामनी रे, वश करए तुज ध्यान;
जे म्हेणुं मार्युं तें मुजने रे, कणाथी कणो कुं कहान. अ० ४

हुं नथी रस्तो भूलीयोरे, आव्यो छुं तारे घेर;
अवर नर घरमां हशेरे, तेथी तुं जाणे झेर. अडी. ५
हालने साह्य सुंदरीरे, आपतो होय विचार;
तो सोगन भाभीं आपनारे, आपशुं तुज हरजार. अडी. ६
नही रखुं पळे भुलनीरे, ले वेण हाथो हाथ;
क्यां सुधी आमनी करगरुंरे, व्याससवल्लभनो नाथ. अडी. ७

गरबी. ७

राग उपरनो.

मारे महीनी वेळा थइ जाय, व्हाला वेचीआवा दो;
म्हारी छासलडी छलकाय, नंदु पती जवा दो. टेक.
मथुरां जवा दो मायजरे, वेचीने पाछी वळवेश;
सोगन छे मुज तातनारे, मोहन तमने मळेश. व्हाला. १
आतुर ताछे आपनेरे, शामणिया मुज संग;
जेवुं तमारे तेवुं माहरेरे, रमीशुं रीशुं रंग. व्हाला. २
उछंगमां जलजेलडीरे, थशी व्हाला कइ शाम;
रंगीला रुदे यांपशुंरे, पूरण पाडशुं काम. व्हाला. ३
वचन ल्यो म्हारुं विठलारे, जोव्युं पण जे वार;
तम तूल्य कुटी ना जाणशोरे, मन गमता मोरार. व्हा. ४
अधीर राखो ना नाथजीरे, पुरण करशुं पेर;
सभो हाथो व्हालो लेइशुंरे, पछी पणीशुं घेर. व्हाला. ५
रहीश रजनी अडतली जेडलीरे, जाय सजी संगाथ;
पाय पडु मुको वाटडीरे, व्यासवल्लभना नाथ. व्हाला. ६

गरबी. ४

राग ओपरनो.

कुंकु कानुडा कानमां वात, रही वार लेईरे;
आवो रंगीला रमसुं रात, नथी घेर कोईरे. टेक.
सासुडी गईछे सासरेरे, ससरो गयो आप घेर;
भरथार हारयो भोमीमांरे, नणंदीने आवडी पीहेर. रही. १
मेहेलमां रहीछु एकलीरे, पाडोसी सुवाड्यां मोल;
पाथरुं पुष्पनी सेजडीरे, बोल तमारे बोल. रही. २
शां लावेछे भोजनांरे, भुधरजी भगवान;
ज्यां जवो त्यां सौ घरेरे, पांचवांनी पकुवान. रही. ३
कुंकुरी मुकुं ओहरी रे, आवी उठीने कठोण;
राती जंरीनो रोटलोरे, मही मेलुं घीगोण. रही. ४
हेंगीं दधी भरी वारकोरे, जुइ मरी नेजुण;
छासडीमां रांधुं घेसडीरे, दुधडे घणेरो गुण. रही. ५
सुणी रीझ्या रणछोडजीरे, वायदो दीधो कहान;
व्यास वल्लभनो वालमोरे, नीशां दीधुं कामदान. रही. ६

गरबी. १

वनमां ते वागे वालो वांसली. ए राग.

मुको मारगडो मावजी, गवराणी रे;
कुंडे जायेछे म्हारी मात, गोविंद घेलुं थरो. गवराणीरे;
जाये मैयारी मही वेचीने, गवराणीरे;

ते लागे सखी सहु साथ. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे. १
छे संग सहीयर सासुनी, गल्लराणीरे;
कहीदेशी सासुने घेर, गोवींदघेलुंथरी गल्लराणीरे.
वात पोहोंचे जघी पीउने, गल्लराणीरे;
पछी ते केम रहेने घेर. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे. २
प्रीतडी तो पडदे सोभती, गल्लराणीरे;
शोभे नही वाट घाट हाट. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे;
छोडो छोकरवादी छेलडा, गल्लराणीरे;
म्हारे मांथेथी कुटशी माट. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे ३
निरखवा स्नेह ना लेईये, गल्लराणीरे;
तमे मेली दीधीछे लाज. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे
अमने जेथुं शोभशे नहीं, गल्लराणीरे;
लजो माया मुकी महाराज. गोविंदघेलुंथरी गल्लराणी ४
नटवर नटवर लालछो, गल्लराणीरे;
मुनथी केम जेवां थवाय, गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे;
व्यासवल्लभना धिठला, गल्लराणीरे;
मुजे पालव पडीये पाय, गोविंदघेलुंथरी गल्लराणीरे ५

गरबी २

रागधीपरनो.

शाने साद गल्लराय छे, गोपाणीरे;
शीदवदे लयंकर वाण, गोरी गल्लरानही गोपाणीरे;
म्हारेने तारे स्नेह छे, गोपाणी रे;

તે તો કોનું છે જાણ. ગોરી ગલરા નહીં. ગોવાળીરે. ૧
શું તુજ માત નથી જાણતી, ગોવાળીરે;
શું નથી જાણતું વ્રજ વૃંદ, ગોરી ગલરા નહીં. ગોવાળીરે;
સાસરીનું શું જાણ છે, ગોવાળીરે,
મુજી લજ્યા તે જાણંદ. ગોરી ગલરા નહીં. ગોવાળીરે. ૨
વગોણું આજ નવું નથી, ગોવાળીરે,
થઈ પ્રીત તે દનથી થાય, ગોરી ગલરા નહીં. ગોવાળીરે;
તે વરત્યાં જેઉ ગ્રાસથી, ગોવાળીરે,
પછી અધુરાં કેમ ઊઠાય, ગોરી ગલરા નહી, ગોવાળીરે. ૩
લુટાયાપછી લય શો રહ્યો, ગોવાળીરે;
જાયિમ્યા પછી શું જસુર, ગોરી ગલરા નહી, ગોવાળીરે;
કરવું તો ડરવું નહી, ગોવાળીરે,
નથ્ય કરવું ને ડરવું ભીર, ગોરી ગલરા નહી. ગોવાળીરે. ૪
જા રીઝ છે સત્ય સુંદરી, ગોવાળીરે;
સુખડામાં શી ગણવી લાજ, ગોરી ગલરા નહી, ગોવાળીરે;
વલ્લભનો કું પિઢુલો, ગોવાળીરે;
તને મોહી ગયો મહારાજ, ગોરી ગલરા નહી, ગોવાળીરે. ૫

ગરબી. ૩.

રાગ ઊપરનો.

ગોકુળ ગામ ગાંડુ થયું, લાલ મેલીરે,
સહુ લાજ ભૂલી ગઈ ભાન, મોહન મળવા પછી, લાલ મેલીરે;
તદ્દરૂપ થઈ પડી તારુણી, લાલ મેલીરે;
ખોઈ બેઠી સહુ સુધસાન, મોહન મળવા પછી, લાલ મેલીરે.
ત્યથી રહીત થઈ ભામની, લાલ મેલીરે,

थई नठ्ठर व्रजनी नार, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे,
क्षुधा पीपासा क्षमा तजी, लाल मेलीरे,
तजी नींद्रा ने घर बार, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे २
कैफार व्याप्यो वियोगनो, लाल मेलीरे,
व्रेह व्यापी गयो घेर घेर, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे,
कोई कोईने कांई कहे नही, लाल मेलीरे,
वधी पडीयो विरह ठेर ठेर, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे ३
कोई छानीने कोई छती थई, लाल मेलीरे,
कोई रोरी रचीला वोक, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे
कोई घरमां ने कोई बारणे, लाल मेलीरे,
लीधुं लांछन व्रजने लोक, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे ४
गवायुं बधे गोकुळीयुं, लाल मेलीरे,
थयो वरी व्रज वामा साथ, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे
लाग्यो सहुने छंद छेलनो, लाल मेलीरे,
वद वल्लभ रही नही हाथ, मोहन मणथा थकी, लाल मेलीरे ५

गरबी.४. (रागसीपरनो.)

घांसणीये वींध्युं काळजुं, मोरारी रे,
जेनो स्वर सुंसरो पडी जाय, हैयुं हाथ रहे नहीं मोरारीरे;
कानें सुणे ते सुंदरी, मोरारीरे,
तेनुं हृदय कमळ लेवाय, हैयुं हाथ रहे नहीं, मोरारीरे १
सांभळीने हुं सटकी गई, मोरारीरे,
घेर रहतां मुक्यां में प्राण, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे;
शरम मुकी सासरी तणी, मोरारीरे;
में पीधी परहरी भरी हाण, हैयुं हाथ रहे नहीं, मोरारीरे २

वपुनो विवेक विसरी, मोरारीरे,
रह्युं नही पटकुळनुं भान, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे,
पाणीयो में मुस्तक ओढीयो, मोरारीरे,
नाठी जावी उघाडे वान, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे. ३
कहारी चोळी ओटे पडी, मोरारीरे,
पयोधर ढांक्या नही हाथ, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे,
सहु सखी कहे थई गांडछा, मोरारीरे,
हरे कुपनी सगु सहु साथ, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे. ४
हांकडो औषध मुजने, मोरारीरे,
कांई करतां रहे मन स्थीर, हैयुं हाथ रहे नही मोरारीरे,
व्यास वल्लभना वालमा, मोरारीरे,
पडी रहीरो जमुना तीर, हैयुं हाथ रहे नही, मोरारीरे. ५

गरबी १ ली.

(जोछवमां गावानी.) जानकी घडी रणी आमणी. ए राग.

आव्यने जोली गोवाळणी,
आज मणवानो लागछे जरे, लागछे जरे, आव्यने. टेक.
तुं छे जोकसी ने हुं छुं जोकसो,
जन जहीं कोण कणा कागछे जरे, कागछे जरे, आव्यने. १
राधिकाथी प्यारी तुं तारुणी,
मन गमतो पोशाग छे जरे, पोशाग छे जरे. आव्यने. २
गौर वरण केरी शामणा,
नेम नणे ढळुडो नाग छे जरे, नाग छे जरे, आव्यने. ३
वीणया है दूबडां अंगनां,

ભોજનીયાનો ભલો ભાગ છે જો રે, ભાગ છે જો રે. આવ્યને. ૪
ભણે વલ્લભનો કુંપાલમો,
તાણ્ગી તાર ધન ભાગ્ય છે જો રે, ભાગ્ય છે જો રે. આવ્યને. ૫

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

આઘા રો એવું ના બોલશો,
ભાણું મીઠું બોલ્યાનો સ્વભાવ છે જો રે, સ્વભાવ છે જો રે. આઘા. ટેક.
મહીમા પધારી ઘણો છેલડા,
ભાણું તમારા એ દાવ છે જો રે, દાવ છે જો રે. આઘા રો. ૧
મીઠું બોલી બોલી સુંદરી,
હવે તેપર રીભાવ છે જો રે, ભાવ છે જો રે. આઘા રો. ૨
રુડે ટેક ધારી કું આપશું,
આજનો અભાવ છે જો રે, અભાવ છે જો રે, આઘા રો. ૩
પ્રભુ પ્રીતથી પસ્તાઈએ,
એમાં રો રંગનો લ્હાવ છે જો રે, લ્હાવ છે જો રે. આઘા રો. ૪
વ્યાસ વલ્લભના નાથ જો,
શ્રી હે વહનીનો પડાવ છે જો રે, પડાવ છે જો રે. આઘા રો. ૫

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

મણે રંગીલો રોજ મારગે,
મ્હારાં મહી લુટી લુટી ખાય છે જો રે, ખાય છે જો રે. મણે. ટેક.
ઘોડીથી ગગડાવે ગોરસાં,
દધીપરણ દણી લાય છે જો રે, લાય છે જો રે, મણે. ૧
અન્ય પંથ અપાધારૂં એનડી,
ત્યારે તે ધાંસણી ફ્રાય છે જો રે, ફ્રાય છે જો રે. મણે. ૨
યોગ્ય સાંભળી ભમે જો પડે,

તવ ત્યાં જવાનું મન થાયછેજીરે, થાયછેજીરે. મણે. ૩
અંધારે મોરલી જવા આદરૂ,
છબીલો છેડજો સ્હાયછેજીરે, સ્હાયછેજીરે. મણે. ૪
વ્યાસનો વ્હાલો વિતાડલો,
કહો કેવરો ઊપાય છેજીરે, ઊપાયછેજીરે. મણે. ૫

ગરબી. ૪ (રાગઊપરનો.)

કામણ કર્યું કાંઈ કાહાનજી,
પ્રીતનો ચોર નંદલાલ છેજીરે, લાલછેજીરે. કામણ૦ ટેક.
કોર્યું કાળજડું છબીલડે,
જે તેણે હાવા હ્યાલછેજીરે, હ્યાલછેજીરે. કામણ૦ ૧
બોલીનો મીઠડો એ દીઠડો,
હંસા ચરણની ચાલછેજીરે, ચાલછેજીરે. કામણ૦ ૨
સખી એની ભ્રગુટીમાં લુરકી,
શામરંગ કોમળ ભાલછેજીરે, ભાલછેજીરે. કામણ૦ ૩
જળહળ તેજનો ભરેલછે,
ઘનશામ ગજરૂ ગાલછેજીરે, ગાલછેજીરે. કામણ૦ ૪
વ્યાસના વ્હાલાને કારણે,
જીવું પણ શોકનું સાલછેજીરે, સાલછેજીરે. કામણ૦ ૫

ગરબી. ૧

(સોલજરે તું સુજની વ્હારી, બૂજની ક્યાંરમી.) એરાગ.
આધારો હરજી જાણીમેં ભરજી, ગરજી છો આવેજાજી;
અપરપંથ જોઈને નીકળી પણ, ક્યાં કરમે થયા જેજા.
સકણા રેહે જેજી. ૧

પાલવ મુકો મોહનજી મ્હારો, માથે મહીની મટકી જી;
જાતી તી વેચવા મથુરાં નગરી, અધવચ ઝાલી અટકી.
સજણા રેહેજોજી. ૨
કાળા થઈ શું કંચૂકી નરખો, હરખો છો કરનાં ખીજી;
છેડશોમાં છણકીશ છબીલા, નહી રહુ અકુધાર સાંખી.
સજણા રેહેજોજી. ૩
આવું આવું કાંઈ કેહેવું પડશે, ચઢશે રીસ રંગીલાજી;
મ્હારે તમારો સ્નેહ ન કરવો, વચનનાછો ઢીલા.
સજણા રેહેજોજી. ૪
ડગલે ડગલે દીસો છો લુઠા, અનેક સાથે યારીજી;
તમને તે ફાવે લાજ ન આવે, રીત નહી એ અમારી.
સજણા રેહેજોજી. ૫
હશી હશીને શું સમજાવો, નથી તમામની લોભીજી;
વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલા તમારા, સંગની સજણો છે લોભી.
સજણા રેહેજોજી. ૬

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

કેમ રીસાણી મનની માની, શું છે પાલવ નવ સહીએ જી;
સ્નેહ છે તુજ શું રીસને સાટે, કહો કામની ક્યાં જઈએ.
છેલ ન છુટે જી. ૧
વેચતાં જતી તે ખોટ ખટકી, તો લેજો મુજ પાસે જી;
કંચૂકી નિરખ્યાની ક્યાં છે નવાઈ, તેથી તારૂણી ત્રાસે.
છેલ ન છુટે જી. ૨
તુને તો છણકાની ટેવ સદા છે, તેથી અમે શું કરીએ જી;
કેહે કેહેવું હોય તે આવું આવું, અમો ન મનમાં ધરીએ.

છેલ ન છુટેજી. ૩

જાતી જેવી વાણી તેવી, ફાફડશો માનુની મ્હોડેજી;
વચને વીંધો નથી રંગીલો, શો જુઠો તુજ જોડે.

છેલ ન છુટેજી. ૪

અનેક સાથે શી જોઈ યારી, હોય યારી તો હળીયેજી;
પછી તાણીણી તારા મ્હોના, ટુંકારા શીદ સાંભળીયે.

છેલ ન છુટેજી. ૫

હેત હૈયાનું આવ્યે હસુ છું, રંગમાં રાઢ ન ઘાલોજી;
ઘામા વરીઆછું વદન દેખી, વ્યાસવલ્લભનો વ્હાલો.

છેલ ન છુટેજી. ૬

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો)

સાંભળ સુજની જે પડી રજની, વાંસળી વાલાની વાગીજી;
શબ્દ સાંભળીયો ત્યાં પ્રાણ પળીયો, પ્રીતમાં પરપરી લાગી.

નીંદ્રા ન આવેજી. ૧

મીઠી વગાડી નીંદ્રા ભગાડી, લીધું તનમન તાણીજી;
હવે હૈયું મ્હારે હાથ રહે ના, ગૈ ગતી ગભરાણી.

નીંદ્રા ન આવેજી. ૨

કાનુડાયે ડોર્યું ગણનડું, નથી વેળા એક વગનીજી;
સયનને સમે સાસરી આવી, ઊઠાડ્યો જલજોસે જગતી.

નીંદ્રા ન આવેજી. ૩

શું કરૂં માનું અહીંથી છુટ્યાનું, જવું મોહનને મળવાજી;
મ્હારી સાસુને તું કે સાહેલી, સુવાડો મુજ ઘેર હળવા.

નીંદ્રા ન આવેજી. ૪

એમ કર્યા વણ વેળા નવળે, મળે ન મુજને માવોજી;

जोके थारो तो ऋडरो स्वामी, साथ घुं मार खाया.
नींद्रा न आवेजी. ५
कर काम ओकेनी लक्जो रेकेनी, मरी पडुं मोह पामीजी;
गणगण मेल्युं पंतरी सरखुं, व्यास वल्लभने स्वामी.
नींद्रा न आवेजी. ६

गरबी. ४ (रागढीपरनो.)

श्यामलो जेनी छे जीडकेनी, नई मोहनने मळीओजी;
घुर गायोनुं लेई गयो छे, पगले पगले पळीजे.
रमवा रंगेजी. १
छेल छोगाळो मोरलीवाळो, न्वरी नुमना घाटेजी;
छोडीजे हारा कुछ करीने, वृंदावननी वाटे.
रमवा रंगेजी. २
ओ धनमाळी देरो लाळी, रूपाळी राधाने लेयेजी;
अवसर छावो करी न आवे, ऊठो अटपट लेये.
रमवा रंगेजी. ३
ऊठी जजणा सकळ सजणा, लीधी राधाराणीजी;
वृंदावनमां कहालोजी मळीया, सकु सखी सुख माणी.
रमवा रंगेजी. ४
कणी मणीने कणी थै लोगे, पूर्वना योगे प्यारीजी;
वैकुंठ सुख सपने ना दीठेलुं, देखाड्युं ते गीरधारी.
रमवा रंगेजी. ५
कुळीने सुखी कीधी शामळीये, धनभाग्य गोकुळवारीजी;
वीठ्ठल व्हालो व्यास वल्लभनो, दीधुं पद जपिनारी.
रमवा रंगेजी. ६

ગરબી ૧ લી.

દામોદર કુંભડાં ડાપોરે, પાવલે લાગું. એ રાગ.

મારા તનની તપત સમાવોરે, છેલ છબીલા;
મોહન મંદીરીએ આવોરે, છેલ છબીલા. ટેક.
પ્રભુ મ્હારે આવો તેવાની આપી વેણા;
ધન ભાગ્ય થયા છો ભેણારે, છેલ છબીલા. ૧
પ્રભુ ઘણા દહાડાની ગોઠડી તમારી;
કરો આશા પુરણ અમારીરે, છેલ છબીલા. ૨
પ્રભુ પુરે પ્રેમે ભોજનીયાં કરાવું;
વિધ વિધ નૈવેદ્ય ધરાવુંરે, છેલ છબીલા. ૩
તેડ્યા ભાવે બેસાડ્યા બાજઠે મોરારી;
રત્નજડીત કણ ઝારીરે, છેલ છબીલા. ૪
કનકથાળી ઢાળીને પીરસે છે નારી;
વ્યાસના નાથપર બલિહારીરે, છેલ છબીલા. ૫

ગરબી. ૨ જી. (રાગ ઉપરનો.)

પીરસે પ્રેમે નારીરે, કરજો આરોગો;
પધો કરી ભારી ભારીરે, કરજો આરોગો. ટેક.
પીરસ્યા પેંડા બરફી જલેબીને ખાજાં;
ઘેબર ગલેફાં તાજાંરે, કરજો આરોગો. ૧
બરફી મઠીયાં મુઠીયાં માવોને મુરબો;
ગલપાપડી ગુલસબોરે, કરજો આરોગો. ૨
ગુંદવડાં ને ઘારી જગકેરી ને ગળમાણું;
ત્યો લીંબુનું અથાણુંરે, કરજો આરોગો. ૩
ભજયાં પુરી પીરો, સુતરફેણી ને સેવો;

બદામ ખારેકી મેવોરે, હરજી આરોગો. ૪
અખોડ અંજીર પસ્તાં, ડોકડી ડાન્લુકુણીયા;
વડઓરના ડાઢને ટણીયારે, હરજી આરોગો. ૫
દુધ પાકને બાસુધી, મલૈના મેલું પ્યાલા;
નમને વલ્લભના વ્હાલારે, હરજી આરોગો. ૬

ગરબી. ૩ જી. (રાગ ઉપરનો.)

સબુર કરો રીસામણીયારે, જુક્તીથી જમજે;
હરજી પીરસું છું પાતળીયારે, જુક્તીથી જમજે. ટેક.
મગજ મગદળ ઘણસૈને, ઘેબરા પાક જમાડું;
લેને લાકડશી લાડુરે, જુક્તીથી જમજે. ૧
મસુરપાક માલપુડા, હલવો ને સાલમપાક;
કંસાર સુંદર રીઝાડુંરે, જુક્તીથી જમજે. ૨
ફરેણાં રીઝોણાં, પંડોણાં ને પાપડીયો;
આ વાલ વટાણા વડીયોરે, જુક્તીથી જમજે. ૩
મોગરી મૂળા મેથી, મોરસની છે લાજ;
છે તાંદલજાની તાજરે, જુક્તીથી જમજે. ૪
કુલરી કુણી કુણાં, ત્યો નંદજીના લાલા;
કરો કબૂલ વલ્લભના વ્હાલારે, જુક્તીથી જમજે. ૫

ગરબી. ૪ થી. (રાગ ઉપરનો.)

આ બાલબેલા હરજીરે, માગીને લેજે;
જે હોય તમારી મરજીરે, માગીને લેજે. ટેક.
દુધી દુધ કઢેલાં, દુધેલી દોડકાં દીઠાં;
કોહોળાં કાપંગાડાં મીઠાંરે, માગીને લેજે. ૧
હોડવાં કેરાંકેરી, કોઠમડાં ચ્યોળી;

रेतांमां रे ओढणीरे, मागीने लेजे. २
कुरकमोहनो घीं थी, कणक आटानो कडको;
कुंनी कढीनो लडकोरे, मागीने लेजे. ३
लेजो लाग्यो पापड, लोटन लाधे लीधां;
अलबेले आछमन कीधांरे, मागीने लेजे. ४
पान सोपारी साथे, मुखवासनो मसालो;
कमीयो वल्लभनो व्हालोरे, मागीने लेजे. ५

गरबी. १

कामण दिसेछे अलबेला तारी आंखमांरे एराग.

म्हारुं कामणडुं कीधुं छे, काहाना शुं करीरे. म्हारुं. टेक.
कामणडुं कीधुं छे म्हारुं, विचारीने जाउ मनमारुं,
पण धार्युं नथी रेहेतुं, जायछे फरी फरीरे. म्हारुं. १
शुं मोहनी नाखेली नेणा, शुं मंतरीने मारया वेणा;
शुं कामणनुं कारण ओपज्युं श्रीहरीरे. म्हारुं. २
शुं वरा करणी विद्या लाव्या, शुं पीतयोरयाणोरीगीजाव्या;
शुं जादु लगीयाते प्रभु वामा धरीरे. म्हारुं. ३
आंखडी वांकडी विकार वाणी, लटके लकुलामनीयो लार्णा;
अररर करती आवे तुज संग नीसरीरे. म्हारुं. ४
ग्रही वांसलडी वांसनो कटको, जरवणने पण करती जटको;
चटकी लागे चीतमां जाउ लुरडी लवीरे. म्हारुं. ५
नथी गमतुं घडी घरमां, जीव जामेछे दामोदरमां;
छैयां छोरु ग्रहस्थाश्रम गई विसरीरे. म्हारुं. ६
नक्कर पेठ गई लाज विमानी, शुं विली करुं मुज जीवानी;

घाव घणो लाग्यो ते, अमुं नही पेरीरे. म्हारुं. ७
कैं कैं लाभनी लमती लूंठी, कैं श्रेहे वेलना ने दुःख दुठी;
वल्लभना म्हालो बधां कैं लयछे मरीरे. म्हारुं. ८

गरबी.२ (रागऊपरनो.)

कुंतो जगदीश लणी दोडी, कुंज गलनमांरे. कुंतो. टेक.
वांसलडी वागीने लगी, मणवा शामळीयो सोहागी;
वीरह धीरल वह्युं कुं वदनमांरे. कुंतो. १
ओढी लीधो अवळो साळु, वाणीयाने कुं थोणी लाळु;
गालरी गालरी नाठी वंदावनमांरे. कुंतो. २
डांईक पणगण मुक्युं अेनी, अपजे म्हारो आव्यो रेनी;
तालावेली लागी म्हारा तनमांरे. कुंतो. ३
रमझी रणमां रणछोड माटे, सोध्या चोकु चोराने घाटे;
लरजी लयकी अेठी मुन लोचनमांरे. कुंतो. ४
घुघरु वागे घेनु चरणनुं, कुं लाग्यु अेरारण रारणनुं;
लवुं लेया न देखुं सपनमांरे. कुंतो. ५
ऊड्यु अेरसु घरमां पेरुं, पंचज थीलड्यु चोरयुं ते रुं;
झड्युं दीवशे भुलनी कुं झुहलमांरे. कुंतो. ६
मोहनी मंत्रे मंत्री मुजने, सुजनी पावले पड्युं तुजने;
लाव्य कोई म्हहु वाळण मुज सहलमांरे. कुंतो. ७
आसनावासानुं वणगण क्हाडे, अम्युं झाळ्ठामझेसाडे;
पलपल रम्याकरे मन मोहनमांरे. कुंतो. ८

गरबी.३ (रागऊपरनो.)

अेनी वांसलडी वगाडी, पाडी प्रीतमांरे. अेनी. टेक.
वांसलडी वगाडी पाडी, प्रीतम जे प्रीत लगाडी;

તે દનથી છરકી ધરકી, મુને પ્રીતમાં રે. જેની. ૧
ત્યાનક લૂલી લટકૂલી, જે ફાંકડાના ફંદે ફૂલી;
તેમ તેમ ફેરી પરપર ફરીના ફિતમાં રે. જેની. ૨
જેનું બોલવું લાગે પ્યારૂં, ડણકું ડોરે તે મ્હારૂં;
ત્યરફ પુંઠે પુંઠે ફરશા રીતમાં રે. જેની. ૩
ઝૂકણ સરખા ઝોળા ફાડી, નીરખું નંદસુત દાહાડી દહાડી;
રંગે લાગે રૂષ્ટી ગણેશા પલીતમાં રે. જેની. ૪
વ્યાસનો વ્હાલો છે નંદલાલો, ઝુર્વદ નોધી મુકને જાલો
ગાયા ગાંડી થઈ ગોપીના ગીતમાં રે. જેની. ૫

ગરબી ૪ (રાગ ઉપરનો.)

હું તો વંસી ઘરથી જાઉં જાઉં નહી જ્યાં રે. હું તો. ટેક.
વંસી ઘરની સાથે જાઉં, ઘણા ઘાટા ગાઢી ગાઉં;
સોધી સોધી મારયાં મ્હેણાં, અરે અરાં રે. હું તો. ૧
માજણ મારે નાચ કરે છે, માગી માગી પેર ત્યરે છે;
બ્રાહ્મણનું જેન જાણું નંદના છોકરા રે. હું તો. ૨
નનમથી ન્હનું જોલનારો, પરના ઘુંઘટડા ખોલનારો;
પરણે ઘુઘરૂ બાંધી ગોકુળમાં ફર્યા રે. હું તો. ૩
લંધુરની સાથે છે યારી, ઘેરઘેર ગમ્મજ કરે ગીરધારી;
મુકો યાગા વસ્તુ રાખો પાંશીરાં રે. હું તો. ૪
પામરી પટકો બાંધી લટકો, કરતાં કો ડામે ના અટકો;
નંદશરમે સૌ રહે નહી તો રાજા આશીરા રે. હું તો. ૫
ડામરૂ દેશાની વિદ્યા લાવ્યો, સૌ સુંદરીનો વલ્લભ ભાવ્યો;
સાતી છે તે ચાલવા તુને દેથરા રે. હું તો. ૬
વ્હાલો તું વલ્લભને લાગે, મુને સરખી તો ડાંઠે ભાવે;

નથી જોયાં મ્હારા સાસુ સાસરા રે. કું તો. ૭

ગરબી. ૧

ચિતડું ચોર્યું તે કોને કહીએરે. એ રાગ.

માયા કરીને મને મેલીરે, દગો દીધો દયાળે;
રંગીલાએ રંગ રેલીરે, દગો દીધો દયાળે. ટેક.
દગો દીધો તે દયાળુ શાનો,
નાંખી પ્રીતિની ફાંસુ ફેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૧
દગો દેવરાવ્યો શોકુલડી સાથીરે,
કેઈ મણી ઊહર ભળેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૨
આંતરડી બળે છે તેથી તેની બળતરે;
હવે કો ચીતની ચળેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૩
કંઈ કરે નહીં ને આળ કરીયોરે;
નેનવડે છે નણદલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૪
આંખના માંડે છાંયડો છાંડેરે;
રહ્યું ન કોઈ મારૂં બેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૫
વ્યાલનો વ્હાલો વિલોચનનોરે;
હવે શું કરૂં સાહેલીરે. દગો દીધો દયાળે. ૬

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

રાધારાણીએ ઘણી કીધોરે, જોડી તોડી અમારી.
મ્હારો છબીલો છીનાવી લીધોરે, જોડી તોડી અમારી. ટેક.
હે લ છબીલો રંગરંગીલોરે;
તેને શું સમજાવી દીધોરે. જોડી તોડી અમારી. ૧
ગયું રમકડું ચિત્તનું ચમકડુંરે;

ઓલાવ્યે ઓલતો તે બીધોરે. ન્નેડી. ૨
તેડાવું તેવો આવતો એવો,
બોલતો મુન્ન સંગ સીધોરે. ન્નેડી. ૩
વ્યાસનો વ્હાલો નટવર લાલો,
શો મંતરેલો મંત્ર પીધોરે. ન્નેડી. ૪

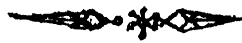
ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

છબીલા નવ છેતરીએરે, પ્રીતી કરી કદાપી;
બોલ્યા તો પાર ઊતરીએરે, પ્રીતી કરી કદાપી. ટેક.
વિશ્વાસઘાતી તે જન પાપી,
લાગીને નવ્ય પરહરીએરે. પ્રીતી. ૧
જે વેણ બોલીયે તો નવ્ય ડોલીયે,
દગો દેતાં તો ઘણા ડરીએરે, પ્રીતી. ૨
છે દેવો અમને ન ઘટે તમને,
વ્હાલા શું વિરોધ ન કરીએરે. પ્રીતી. ૩
દુઃખમાં દુઃખી શી ગયાછો નારીરે,
રડી રડીને ધ્યાન ધરીએરે. પ્રીતી. ૪
વ્યાસના વ્હાલા તમ વિયોગે,
ઝુરી ઝુરીને સહુ મરીએરે. પ્રીતી. ૫

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

સહુ સંગ કપટ ન કરીયેરે, સુંદીર છેલછબીલા. ટેક.
સરવ સાથે પ્રપંચ કરતાં,
હામરણે તો ક્યાં ઠરીયેરે. સુંદીર૰ ૧
વ્હીલું વદેથી વ્હેવાર ઘટેછે,
લુચ્ડા ગણાતા ફરીએરે. સુંદીર૰ ૨

ऐवा रत्ये विश्वास राखे,
मारे हमो हेतां उरीजेरे सुंदीर. ३
डोगट रुदे ईकुषा रोईने,
असत्य नव ओचरीजेरे. सुंदीर. ४
करीजे प्रीती तो राखीजे रीती,
यांधो न गणगयो करीजेरे. सुंदीर. ५
जेथुं ने ओलीजे तेथुं ते पणीजे,
धार्यो कीनारे शीतरीजेरे. सुंदीर. ६
लेक थकी वश्य रहे सौ वामा रे,
पण धाडो छो दुःख हरीजे रे. सुंदीर. ७
जे होय न्युठी तेना थुं गोठी,
ध्यासना स्वामि परहरीजेरे. सुंदीर. ८

गरबी. १

मुझे मोहनमारी मारली ए राग.

छोडो छबीलाल छेलडी,
हवे दुरीजन लोक. छोडो छबीलाल छेलडी. टेक.
गाम गोकुलना गोवाणीयारे, करे घण हीही वात,
जाणे सहोदर माहुरा, हरी डफलो मुज मात. छोडो. १
केहवुं होयतो कहो कानमारे, न्युजो पेणा पहीलाय,
दधी वेचण न्युं माह्यरे, पछी अपल नथाय. छोडो. २
जागण गई साहेलडीरे, ते ने पेर पडे केम,
मले त्यारे पुछे वातडी, केहेशे कुडे रही केम. छोडो. ३
जेटले तीत्तर रो आपीयेरे, मुझो मोहनमोरार,

व्यास वल्लभना नाथजी, मुने करशो मां पार. छोडो. ४

गरबी. २ (राग उपरनो.)

आवो रे कहे ने अलबेलडा, कहुं जसोदाने बाल. आवो. टेक.
शेरीमां शुं सतावे शामळा रे, नथी ताहरां हालहवाल;
नंदनो नंदन तारे नंदने, जाणुं कपटना ख्याल. आवो. १
वहालो होय तो तारी मातने रे, तेनां जनमने शुं जाण;
दहेरी गाय गोपाळजी, थाशो आपकूनी हाण. आवो. २
सांभळो तातजीहार तमतणी रे, अमे सांभळीए न काम;
बोरडी जाणी ते बेठे बेहना, अपरनुं नथी ते नाम. आ. ३
तात घेर आव्या पूछीशुं रे, मागे दया जननी पास;
व्यास वल्लभना नाथजी, आवा मुकवो जत्यास. आ. ४

गरबी. ३ (राग उपरनो.)

जे जसोदा तणो लाडको, आव्यो जमुनाने तीर. जे. टेक.
केडे पड्यो जाक कालजी रे, करी जमोने हेरान;
बेडीनां उपाडी ताण्यां नीरमां, केम कर्यो छे मस्तान. जे. १
झालीया गयां जळमां पड्यो रे, जेणे उराड्यां नीर;
छांटे छांटीने लीलाचियां, चोपी पणीयाने चीर. जे. २
लुंड लुंड लांजे सुबधी रे, नरा लाये नही लाल;
छेक छकाव्यो केम छोकरो, दीधुं दम घणुं आल. जे. ३
शुं सौने छोरां हरी नहीं रे, केम छेक छकाय;
व्यास वल्लभना नाथने, कम्ने कांइ शिखाय. जे. ४

गरबी. ४ (राग उपरनो.)

आवो हरी मारे आंगणे, दउं मांग्या माहराज. आवो. टेक.
ही पाद आयो घुघरा रे, नाचो नटवर लाल;

आपुं दधीने दूधडां, त्यो आ हेरउ इमान. आवो. १
लेहेका करो करो कुंढळीरे, वगाडो मुख वेण;
पाळो करो चतुरा तणो, हाणो मधूरां शानेण आवो. २
आपुं ते होडेम्हारीचुंदडीरे, फेरो नथनी आ नाक;
गोरीउरो सकु घेलडी, पाणो आडे रा आंक. आवो. ३
नाथी रीझवो सकु सुंदरीरे, त्यारे मानीये मोहन;
आसर वल्लभना नाथकु, कहानो नंदकुं नातन. आ. ४

गरबी. १.

गीतडुं चोख्खुं म्हारा राजकेमकरीओ. ओराग.

हलडी डीधी नरवर लाल छैलडी.
हलडी डीधी, मोरली लीधी, चामा विंधी. नरवरलाल. टेक.
घेरघेर घुमवुं रंगमां रमवुं रे,
मारे वओडाई तम चाल. नरवर लाल. १
रुपाण नीरखेन गाणाई गाममांरे,
जेवुं छेक कस्यामां शो माल. नरवर लाल. २
छोडो छबीला छांछवा विचारे,
तमे मुडी द्यो ओटा जोरा ख्याल. नरवरलाल. ३
आपे चगोचाई चामा चगोचोरे,
तमने कांई नहीं ने शामा ने साल. नरवरलाल. ४
विवेक राखो कहाला वल्लभनारे,
छोडो छोडो छबीला म्हारो छाल. नरवर लाल. ५

गरबी. २ (रागउपरनो.)

आवो ओरीव्रजनार रमवाने,

આવો ઓરી, ઘેલી ગોરી, કોની ચોરી. અલબેલનાર. ટેક.
કેહેનાંકુ કેહેરો કહીને રેહેરોરે,
કોના આપના છીએ દેવાદાર. અલબેલનાર. ૧
સરમાવો શામા કરમાવો કામારે,
હાવો અવસર આવે નકોવાર. અલબેલનાર. ૨
ચપત વરતે તે જીતે સરતેરે,
ગઈ વેળા ના આવે લગાર. અલબેલનાર. ૩
સમય ભૂલે તે હારા ફૂલેરે,
ફરી દોહીલો મળવો ભોરાર. અલબેલનાર. ૪
વસ્તુથી મળવું દ્રીયામાં અળવુંરે,
કરો વ્યાસના પ્રભુને પોકાર. અલબેલનાર. ૫

ગરબી.૩ (રાગઉપરનો.)

ઓળ્યા કરો કોટીકાળ, ના મળીએ.
ઓળ્યા કરો, વન સંચરો, પ્રાણ પરહરો. કોટીકાળ. ટેક.
ઉલટ ઉપજે તવ માન્ય માગોરે,
ચાંલ્લો કરતાં શું ચુઓ કપાળ. કોટીકાળ. ૧
પાય પડો પણ પતના કરીયે રે,
પણ આ વેળા પ્રગટી છે આણ. કોટીકાળ. ૨
જે કહી ઢળુ તો અઢળક ઢળુરે,
નહીં તો ભૃગશી ન લીને સંભાણ. કોટીકાળ. ૩
ચરણ પડે તેને શરણે કું રાખુંરે,
મુકું નહી પ્રથ્વી પડે પાતાળ. કોટીકાળ. ૪
વ્યાસ વલ્લભનો કાલો રીબ્યો છુંરે,
આવી હાદ ન મુકી દેવિ ડાણ. કોટીકાળ. ૫

गरबी. ४ (रागउपरनो.)

होने लगनी जुगदाधार, प्राणपति.
होने लगनी, प्रीती रागी, उलट आगी. जुगदाधार. टेक.
लगनी हर्यां वण लमणुं न म्हारे रे,
जेवी नीमीली नंदकुमार. जुगदाधार. १
हरीजन प्राणी कहे कुडी वाणी रे,
पण मनमां नाधरु लगार. जुगदाधार. २
भक्तना तारण दुःख निवारणरे,
म्हारी कोटनाशावण हार. जुगदाधार. ३
नीरखो छो मुखडुं टळे छे दुःखडुं रे,
तुने प्रीयछो प्राण आधार. जुगदाधार. ४
व्हाला वल्लभना वण विकारेरे,
एवुं पावले वारमवार. जुगदाधार. ५

होळी. १

सामरे मतवारो पीचकारी. एराग.

खेले फागण शाम सोहाणी, सोहाणीरे, खेले. टेक.
खेले फागण नंदने आंगण, पोते पुरुष पुराणी;
विहल घरने रमाडवा माटे, ब्रज वनिता विटाणी.
लेणी रमे राधीका राणी. खेले. १
धारी धारी दे पीचकारी, भरी केशुडीनुं पाणी;
रोके रेणुथी रसीक राधाने, पालवडो प्रभु ताणी;
लाडी लाडुनी अकणाणी. खेले. २
देखी दारा सकु व्हालाने वणगी, शीखरंगीलारुं जाणी;

છેલ છબીલાને છાંટણે છાંટ્યો, ગોપીજનીલેપુરાણી;
એઈ માન્યની મઝલાણી. એલે. ૩
ગુલાલે ગોવિંદને ગલરાવ્યા, ઘરણ દાણીકરીઘાણી;
કૈં રહી જણગી કૈં નણીયજગી, ચુંબન કરે દાંઘ લ્યાણી;
થાપે કૂંચ્યે સુખ માણી. એલે. ૪
કેંક કરે મુખથી મુખ લેણુ, રંગની રેલ નુરાણી;
નંદના લાલ શું કાજ કરેછે, સુંદરી સુખે સમાણી.
પદ ધ્યાસ વલ્લભ યાણી. એલે. ૫

હોળી.૨ (રાગઊપરનો.)

કાનુડે મુને હોળી રમાડી. રમાડીરે. કાનુડે. ટેક.
રમાડી હોળી જાકુ રંગહોળી, ચીરધણીયો ચોળી ફાડી;
અબીર ગુલાલે પુરી આંખલડી, રસ્તે નતાં રંભડી;
લડી નરવરીએ નસાડી. કાનુડે. ૧
લોળવિલોળી રેહેણુથી રોળી, અતિકા અંગ લગાડી;
નલ કુંપાળા મોતીની માળા, તે બધી નાંખી બગાડી.
જેવો જલજેલો જગાડી. કાનુડે. ૨
રીત રહીત રમે રણછોડો, નડનેવી મત લડી;
વસ્ત્ર અંગાડ્યાં કેશ વિખેર્યા, લાણરી મ્હારી માડી;
લેશું શું શરીર સંતાડી. કાનુડે. ૩
સાસરે સાસુને સસરો લાણે, મારે મ્હેણાં દાહડીદહાડી;
સ્વામીયેં મિલો વિવેક વિનાનો, તરતજ મુકે કાહાડી;
કહેરી લનલ્યાં માયા લગાડી. કાનુડે. ૪
ચુંકડ્ સુલની જાયીર કાહાડી, લાખ્ય ફેકું તારી સાડી;
ઘેર ગઈ અહલી હૈર પાછી, ધ્યાસના નાથે વિતાડી;

घणी मुने विपत पाडी. कानुडे. ५

होली ३ (राग उपरनो.)

तुम्से होरी न खेलुं मोरारी, मोरारीरे. तुम्से. टेक.
न खेलुं होरी क्या जरजोरी, याहीये बुरा हमारी;
लालकी संग में लाज मरत हुं, गई हे शरम तुमारी;
लगत सब गाम गोवारी. तुम्से. १
दुर रहो जु डगारी छांरो, छीन लौंगी पीचकारी;
ऐसा कहो जेसा कबूल करेगी, वृषभाननकी दुलारी;
खडे आपकी में कुंआरी. तुम्से. २
फागुनमें तुम फाग खेलतहो, हमकुं जे लाषान प्यारी;
दूर हठो हीर जात करोजु, मत मारो नेन कटारी;
रहोंगी में मुखरेसें गारी. तुम्से. ३
सतायो सुंदरी सबलाय देखी, हम सब शामा सें न्यारी;
फागुन खेलत आप जनोगे, करोजु आत जिव्यारी;
लगो मत खीलकीनारी. तुम्से. ४
हम संग रंग रमनो होय कहाना, छोरहो खुरी लयारी;
व्यासके प्यारे नंदकुमारे, तुम पे मे लउं बलहारी;
मानो मेरी शीख गीरधारी. तुम्से. ५

होली ४ (राग उपरनो.)

कानुरे मोसें झगरो लगायो, लगायोरे. कानुरे. टेक.
अंसा बनकी कुंजगलनमें, कांसे जे कानर आयो;
होरीको दानो मोहन मस्तानो, सुबसंग कीतुर मचायो;
दधिको माट होरायो. कानुरे. १
खीछोरी जैयां देखत मैयां, हीजमें जे लाजन आयो;

મકરકર મંડલકુ સ્નાન કરકે, પાલવડો પહેરાયો;
અમૂલ્ય મેરો ચીર ચીરાયો, કાનુરે. ૨
અબિલ ગુલાલસેં ભરીયાં પુરાઈ, કેસુરી કમખો લીંલ-યો;
નથુની અને નવલરંગી હમકું, પ્રીતમેં જહૂલ પાયો;
પ્રેમમેં ન્હોતો સતાયો. કાનુરે. ૩
અંબોરો મોરો બીખરડાર્યો, બાલસેં બાલ ગુંથાયો;
અબ મેરી ઈજ્જતકી કુઈ હાની, નથડોરો પીટાયો;
જોબન મેરો જ્હોત ઘરાયો. કાનુરે. ૪
વલ્લભકો નાથ હાથલગાડે, મોતીયન હાર તોરાયો;
જગમે આહેર કરનેકું ક્રિષ્ણે, એસો તમાસો દેખાયો;
ફૂલેતો મેરો કરાયો. કાનુરે. ૫

ગરબી. ૧

નટવરશું નેડો, લાગેલ મને નટવરશું નેડો. એ રાગ.
નટવરનાં નેણાં, વાગેલ મને નટવરનાં નેણાં. ટેક.
સ્વામી શારે છે ઊઘાડું કેહેછે, શીખી કરમ હણાં. વાગેલ. ૧
સરખી સમાણી તેમાં ગવાણી, બોટ્યાં કપોળ કેહેણાં. વાગેલ. ૨
મોહન વરીને માયા કરીને, માગી લીધાં મેહેણાં. વાગેલ. ૩
વ્યાસને વ્હાલે મેહેલ્યાં વિસારી, નાનિકળ્યાં લેહેણાં. વાગેલ. ૪

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

નટવરને નરખી, ઘેલી થઈ, નટવરને નરખી. ટેક.
કાણ ન કેરાણું ચીતડું ચોરાણું, હરીશું હળી હરખી. ઘેલી થઈ. ૧
દન થાય ઊદે રમે મુકુન્દ, બની આવની સરખી. ઘેલી થઈ. ૨
નાકધંધો ભવ પર્યો અંધો, કાંતવી મુકી ચરખી. ઘેલી થઈ. ૩

व्यासने व्हाले वशीकरी काले, परणेले परणी. घेलां थई. ४

गरबी. ३ (राग ऊपरनो.)

नटवरीए नाडी. वरती म्हारी. नटवरीए नाडी. टेक.

नेण लेईने वेण वजाव्यां, हरीने हसाडी. वरती. १

हित जेवुं जाण्युं तनमांहे ताण्युं, काणवुं काहाडी. वरती.

रेहेतीती जणजीवनमाणीवणजी, प्रेमपासमां पाडी. वरती.

व्यासनो व्हालो वर्ण छे कीनो, छणी लालेलाडी. वरती. ४

गरबी. ४ (राग ऊपरनो.)

नटवरीए न्याणी, थांकां नेणे. नटवरीए न्याणी. टेक.

घायल कीधी हाथीने लीधी, प्रेम ताणी पाणी. थांकां. १

ना रही सुधि अगाडी बुधि, जळजेले जोगाणी. थां. २

जकुणाई आवे लपी कै तापे, अंसीजरे आणी. थांकां. ३

व्यासना नाथे करी लकु साथे, ना रही नराणी. थांकां. ४

गरबी. १

राग आसुरीनो राग.

जोरा आयो कानमां कहुं वातडी रे.
म्हारे घेर रमवा रह्यो रातडी रे. जोरा. टेक.
घणा दीनथी करो छो तमे चाह्यना रे;
केहेता कुंता नरम रीज न्यायना रे. जोरा. १
समजावताता नीत्य मने भारंगे रे,
रोकी रोकी करगरताता क्यां लगे रे. जोरा. २
आणा चरकाने लरकाथी ना चताले;
होय रांक तेवी रीते मुने लचता रे. जोरा. ३

घणा कालावाला करता ता कानजी रे,
तेणे छयाळीपनी लगावानजी रे. जोरा. ४
आवो आज रंग रमवा रायजी रे;
नथी सहोदर थयो छे, विहायजी रे. जोरा. ५
आवो सुंदिर रीया क्रूं रातनी रे;
बेठी नहीं ध्यान वल्लभना नाथनी रे. जोरा. ६

गरबी. २. (रागठिपरनो.)

लल मान्यनी शुं मान्य घणां आवे छे रे;
तारा नेपि घणी दास म्हारी धावे छे रे. लल. टेक.
तुज सुल्य ताकुणी पुंठे फरे रे,
मागे मान्य तेने कहान पत नाकरे रे. लल. १
तारां वेण नीकले छे घणां गर्वनां रे;
तमो आदकण छो गोपी सर्वनां रे. लल. २
जेयां उवा रूप पर लागी परे रे,
राधीकानी थर्ग रजने तुं ना मले रे. लल. ३
खोथी स्नेह पण राधा मुक दासजी रे,
त्यारे कोण तुं थरण तणी जासजी रे. लल. ४
सुणी मान्यनीनुं मान्य गितरी गयुं रे;
सुख वल्लभना नाथनुं नापयुं रे. लल. ५

गरबी. ३ (रागठिपरनो.)

जोरी जाव्य तुं दुलारी त्रिभुवननी रे;
घणुं मान्य मागवुं नहीं मान्यनी रे. जोरी. टेक.
नीन्य मेलयो छो जांभडी पुजांभडी रे;
तेथी रमे छे छेमां छबी कांकडी रे. जोरी. १

आडु लेई हसो छो मधुरारीनुं ल्ये,
ते तो तीरवागे मुने प्यारा त्रासनुं ल्ये. जोरी. २
तारूं बोलवुं लागे छे अकुमीठडुं ल्ये,
धीरूं चालवुं कोकने नथी दीठडुं ल्ये. जोरी. ३
तारूं रूप रंग अंग छे सोह्यामणुं ल्ये,
रातदीन रमे रूदे रूप दामणुं ल्ये. जोरी. ४
ल्हालो वल्लभनो वश्य छजीं तुजनेल्ये,
करो स्नेह मणो नीत्य नीत्य मुजनेल्ये. जोरी. ५

गरबी. ४ (रागऊपरनो.)

सुणो शीमणा कहुं ते लीधुं ध्यानमां ल्ये,
पण साच्य पडी तमारी सेतानमां ल्ये. सुणो. टेक.
जेवी ताड तणे पय पीजीये पतील्ये,
ताडी कह्यावण विश्व रेहेतुं नथी ल्ये. सुणो. १
माटे रीत राखो तो तमने हणुं ल्ये,
मुके सरुण मानुनीने तो मणुं ल्ये. सुणो. २
करो नही कुडी दृष्टी कोईथी वरा ल्ये,
त्यारे तमे म्हारा प्राण प्रीय प्यारा ल्ये. सुणो. ३
रमु रंग सेंगुं अंग संग तम तणो ल्ये,
अधर लामनी ने मुख लगनी लागो ल्ये. सुणो. ४
करो प्रतीतना तो तो आवुं हाथमां ल्ये,
घणा रूपगुण वल्लभना नाथमां ल्ये. सुणो. ५

गरबी. १

(मारे घेर आवो ते नंदलाला.) ए राग.
वारो हसोहाक लयाने,

घणुं केम कुले पराया ने. वारो न्सोदा. टेक.
घेरे घेर जडत जगाडे छे, सुतेलां छोरां जगाडे छे;
दधी पय मांखण जगाडे छे, वारो. १
रीख्यो सुत नमताणो चोरी, नथी जेतो कोईनी बकु छोरी;
जेनेने तेने कहे छे गोरी गोरी. वारो. २
पाड्युं नाम छबीला छोगाणा, करे डामनी दृष्टी थाणा;
रीख्यो क्यांथी जांख्यना कुलाणा. वारो. ३
जेने मन बकु गाम छे गांडु, कोई दीन पकडाशे कांडु;
पछी जेम कहो तेम लांडु. वारो. ४
जेने हृदे कोई नही सरमै जे, करता दिन सरमै करमै जे;
व्यासनो स्वामि कहे शा हरमै जे. वारो. ५

गरबी २ (रागउीपरनो.)

उद्धाणी मारी जसजेले रोरी,
मांड्यो धुतवानो धंधो धोरी. उद्धाणी मारी. टेक.
जायो जोर री नंदने धामे, रीखामण देतां नथी नामे;
सारो पंथ साह्यो सुंदीर स्यामे. उद्धाणी. १
फरी फरी लरी दे लंगारे, जाणुं डरी ग्रहस्थ थया लारे;
यसोमती कहो केम नव वारे. उद्धाणी. २
नफट छोरु नंदतणुं फाव्युं, माजापोने फोगटनुं फाव्युं;
कोने जोटुं लागे घरमां जाव्युं. उद्धाणी. ३
दानन लाष्ट लगयांननीलारी, न्यांने त्यां छे तरे छे नारी;
जुरवु रीख्यो मोहन मोरारी. उद्धाणी. ४
मारगमां मानुनीने घेरे, नही मुकुं लतो कुं जाफेरे;
व्यासनो स्वामि कहाम नुं हेरे. उद्धाणी. ५

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

आवो म्हारे आंगणीए हरजी,
घणा व्हाला छो विठल वरजी. आवो० टेक.
माता पीता बंधवने बेहेनी, गणुं नही सगाई हुं केनी;
माया करी तरछट थशे तेनी. आवो० १
अर्पण कीधी आपने आ काया, स्वारथ वण छे उदासा-
थई रहुं हारी त्यां थई माया. आवो० २ या;
प्रीती तणी रीती छे जेवी, कहुं इछा पूरण होय तेवी;
तन मन धन अर्पी सोंपी देवी. आवो० ३
देखी हरीजन त्यरो सजशी, तोये नथ्य थावुं अराजशी;
तेथि देह साथे छाया वजशी. आवो० ४
शरण पडी शामळिया ताहारे, पवगरवमांधलचुं माहा-
व्यासनो स्वामि दिलमां ध्याधारे. आवो० ५ रे;

गरबी. ४ (रागउपरनो.)

आले रहो अजणगा नथी वेणा,
होये हेत कासे थत्ने लेणा. आले रहो० टेक.
मधुरांथी आवुं छुं चाली, देखे पुंठ आवे सखीव्हाली;
ठीलाछो शुं पालव झाली, आले० १
शाणाने शुं नाः पडे केहेवुं, घरछे आल आघा रेहेवुं;
वजन वण वरतवुं विष तेवुं. आले० २
सभो लेई सहु सुख आदरवुं, रहे माआ तेथुं कारलकरवुं
वगोणुं थाये ते परहरवुं. आले० ३
लागे लाछो सहु विद्या व्हाला, समल्या छतां शुं रोहोठ-
अनुलयी छो नटवर लाल. आले० ४ ला;

જવા દેજો પડું હું પાવલીયે, ઊઠી જશો બારતાવાવલીયે;
વ્યાસના સ્વામી છતી છે નાવલીયે. જાને. ૫

ગરબી. ૧

સાહ્ સાહ્રે સુરતશેહેર. એ રાગ.

મેલી મેલોરે જો નંદના લાલ, મથુરાં જવું છે;
નથી છે જ્યામાં છબીલાજો માલ, મથુરાં જવું છે. ટેક.
મથુરાં જવું મહી વેચવાને, ગયો સખીનો સાથરે;
વેણ વિત્યા પછી ગોરસ આપેના, દામ ન આવે હાથ. મથુરાં. ૧
તે મહીડાં લેઈ પાછાં ફરીયે, પડે પરણ્યાને વેહેમરે;
કેહેશે સૌનું ગોરસ જાણ્યુંને, તમારૂં ન આપીયું કેમ. મથુરાં.
છે સાસુડી કુડી લુંડી, ભુંડી પીટે ગામરે;
નણદી કેહેશે જાર જાલીને, મળીયો હરીરામ. મથુરાં. ૩
ફજરો દેશો ઠગારો દેશો, કલંક મુકે કુપાણ રે;
થાય પછુ પ્રીતમ જવા દો, રાખો દયા દયાળ. મથુરાં. ૪
લાભ હરી તો લેશાં ધારું, જાશું પંચાયનરે;
વ્યાસ વલ્લભના નાથ વનમાળી, કહ્યું કરો મોહન. મથુરાં. ૫

ગરબી. ૨. (રાગ ઉપરનો.)

તારે મથુરાં ગયાનું શું કામ, મહીડાં દે અમને;
તેનો થાય તે લેઈને દામ, મહીડાં દે અમને. ટેક.
પછી પુછવા કોણ સમરથ છે, કોણ જાણે આ વાતરે;
હરી જે મથુરાં નઈ વેચી આવી, માનશે સત્ય સાક્ષાત. મ.
વેહેલી તૈરાતે લાગીરા જ્હાલી, કરો રંગની રેલરે;
મુક્તિ બતાવી જુવતી જુજને, માન્યની મમત મેલ. મ. ૨

આવો અવસર ફરી નહીં આવે, ગઈ તક ના વંશ્યાય રે;
સમો ગયો સપને નવ મળે, તવ દલડું સોસાય. મ.૩
શરણે રાખું સુંદરી સમજે, પીંડ પ્રાણ સુધી પ્રીત રે;
નગ મોહન પણ જો પ્રાણથી પ્યારી, તેં ચોખ્ખું મન ચીત. મ.૪
તન મન ધન અરપું અલબેલી, કુંભવેણા દ્યાણ રે;
વ્યાસ વલ્લભનો વ્હાલો વહાલો છું, મોહ્યો મદનગોપાળ. મ.૫

ગરબી.૩ (રાગ ઊપરનો.)

જુઓ જુઓ રે જસોદા માત, કાનડ કનડે છે;
એની અકુ વઠી વાત, કાનડ કનડે છે. ટેક.
જ્યાં જવું ત્યાં જેડે આવે, બોલે છે એ રાગ રે;
પનઘર પર મારૂં બેડલું ફોરે, લાજ લેઈને લાગ. કાનડ.૧
મુખને ચીડાવે અધર હસાવે, અગન ઊઠે છે હાડ રે;
લાડકુ ધાયો તમને તમારો, નહી ગમે અમને લાડ. કાનડ.૨
હોય દાબેલાં તે સહુ સાંખે, મ્હારે શી ઓરી આણ રે;
ફુંફું વાર જે ચીડ જવરને, મુકી દયાની ગાણ. કાનડ.૩
ચડરો ચરકો પારો અરકો, છે વઢવાનું જોર રે;
નહી રહીએ માંયું અંજવાળી, ધારી લ્યો કીશોર. કાનડ.૪
છેલ છબીલો સુત તમારે, શું કોઈને નહી હોય રે;
પણ વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલાથી, હારી ગયું સૌ કોય. કાનડ.૫

ગરબી.૪ (રાગ ઊપરનો.)

કહો ક્યાં ગયો તમ કીશોર, મટુકી લાવ્યો છે;
જનમ્યો જસોદા ચોર, મટુકી લાવ્યો છે. ટેક.
વિસરામ કીધો મથુરાં ઘાટે, ઊતરી આવ્યા વ્યાસ રે;
મટુકી લડાવી નજર ચુકાવી, તસ્કર થયો અવિનાશ. મટુકી.૧

तस्करो माठो नरवर नाठो, गांठ्यो नहीं पडी पायरे;
कहो तो गाम गोकुळथी लैये, केम वेहना वेठाय. मह्दु्ःखी. २
केम न वारो सुत संधारो, आरो जमारो ओकरे;
छेवट घर गाम छोडी नसुं, छेल छक्यो छे छेक. मह्दुःखी. ३
होय मही़ओ मोहनने व्हालां, तो ने घ्यो लली पेररे;
हुशीआन करथा परनां हरथां, आयानथी शुं घेर. मह्दुःखी. ४
रोपे प्रेजो टोटो करे ओज ओटो, शीखबुं सुतने आमरे;
चंछ्यो तमे व्हालो वल्लभनो, देवा पडशे दाम. मह्दुःखी. ५

आरती. १

गोणी झोडीरे गोणी झोडीरे. ओ राग.

गीरधारीरे गीरधारी. मारा मनना गमता गीरधारी. टेक.
कृष्णने चरणे रहीशुं शरणे, कैवल्य रूप कल्याणकारी. मा. १
छबी छोगाळी कमळवाळी, धन्य मोरली धर मोरारी. मारा. २
गोपाळ स्वामी गरूड गामी, चरणचुं शुं विचारी. मारा. ३
नंदुमनामांथी कणीनाग नाथी, नाथ्यां ब्रह्मकुअनिवारी. मा.
अगासुर बगासुर हणीया, हणी पुतना प्राण हत्यारी. मा. ५
रास रमाडी ब्रज वैकुंठ कीधुं, चिरजणदेयना जनहारी. मा. ६
व्यासवल्लभना वाला विठला, चिस्थांतर लयुं वारी. मा. ७

आरती. २ (रागआपस्नो.)

प्राण प्यारारे प्राणप्यारा, छो प्रीय पती प्राणप्यारा. टेक.
वैकुंठवासी आप अविनाशी, नरहरीवरनो तम न्यारा. छो. १
वणगी विठला तमने क रिझला, शय्य कमळना रमनारा; छो. २
पामर पावन पावन कोछो, श्याम लालक सुंदीर सारा. छो. ३

સહુ સાહેલી રાગણે આવી, રીઝવિયે સજણ ચરણે લાગી છે ૪
વ્યાસ વલ્લભના વલ્લભ તમે છો, કોટના કાપણહાર મુરારજી ૫

ગરબી. ૩ (રાગઊપરનો.)

કહાન ક્યાં ગયો રે, કહાન ક્યાં ગયો, ભુંઓ જસોદા કહાન ક્યાં ગયો. ટેક.
રંગીલો મ્હારો રીસાઈ પાલ્યો, અલાયો એક પાટ વસ્યો. ભુંઓ. ૧
કોણ છે સાથે કોણ વડુ માંથે, કંઈ જગે સંતાઈ રહ્યો. ભુંઓ. ૨
શું છે ફેરવું શું છે ઓઢવું, કેવિ ચાલે ચાલતો થયો. ભુંઓ. ૩
વાર લાગી મુને વાળ વરાવતાં, નથી કાંઈ અપરાધ કર્યો. ભું. ૪
વ્યાસ વલ્લભનો વ્હાલો ભલાવો, કંઈ લલનાએ ભલો લહ્યો. ભું. ૫

ગરબી. ૪ (રાગઊપરનો.)

વનમાળીરે વનમાળી, વનમાં દીઠા વનમાળી. ટેક.
ઓઢી છે કાંબળી, કછનીઓ આંજણી, સુલકરે પીછે ફાણી. વ. ૧
પગમાં પાવડી નથી સંગ ગાવડી, ભય છે ભેતા પાછું વાળી. વ. ૨
બાંધે છે ગેડલી ઊભો છે તાપમાં, સંગમાં કોઈ નથી ત્યાણી. વ. ૩
મને દીઠી મારગમાં આવતાં, તવ તે પંથે ગયા રાણી. વન. ૪
વ્યાસનો નાથ પરે છે એકજો, એટલી બીનામે લાણી. વ. ૫

પ્રભાતિયું. ૧

(પડોરે પોપટ રાજારામના.) એ રાગ.

ભજો ભગોરે મ્હારા હાનજી, મરગા બોલે છે સ્વામી;
ઘડી પછી મોહો એ મ્હો સુજરો, ઊઠો અંતરજામી. ભગો. ૧
તવ ઘેર ભતા કો ભણરો, કરશે કુપણી તેમાણી;
ચરચારું જાજા ગામમાં, દેશે જાજી જેવાણી. ભગો. ૨
સંગ રમ્યા જાજી કનની, લોચ્યા તુજ્યથઈ પડીયા;

કહ્યું તું શયન કરો શામળા, માન્યું નહીં મતે ચડીયા. જાગો. ૨
જાગ્રત જોડે પાડોશીયાં, સહુ ઊઠે છે વેહેલા;
દલ ધાપન લેઈ બેસશે, પધારો તેહ પેહેલા. જાગો. ૩
દીવશ ઊગે ઘનશામજી, આંહી રોકાઈ રેહેશો;
જશો મોડા માતા પુછશે, ત્યાં જવાબ શો દેશો. જાગો. ૪
નીંદ્રા આવડી ક્યાંથી લાવીયા, નથી નેત્ર ઊઘડતું;
વ્યાસ વલ્લભના નાથજી, મુકો ઊંઘવાનું પડતું. જાગો. ૫

પ્રભાતિયું. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

ઊઠો ઊઠોરે મારા નાથજી, ક્યાંથી નિંદ્ર આવણગી;
દીનમણી ઊગવા સમય થયો, કરો આળસ અળગી. ઊઠો. ટે.
માત તાત મારાં જાગશે, લાગશે કણકણવા;
લોભાઈ ભારે ચાડી કરે, નહી મળે પંથ પળવા. ઊઠો. ૧
નારીકા જોસે નથી નીંદડી, કેમ તમારામાં પેઠી;
ચિંત્યાને લીધે ચિઠલા, રહી રૂસની કુ બેઠી. ઊઠો. ૨
આશો સ્વભાવ ઊંઘ્યા તણો, કુતો દહોણી થાકી;
બોલાવું તો બકુ બરબડે, તરછોડે તનતાકી. ઊઠો. ૩
ચાલો ન કરો ઘડી બેરીને, ચિત્યા નહી લાજ લ્હાવા;
ઘણા ચતુર જાણતી હતી, ભોલી જાણતી જ્હાવા. ઊ. ૪
જાગ્યા ન આવ્યા જેવા થયા, રહી રૂસની કુ ટાંપી;
વ્યાસના સ્વામી મુખ જોઈ ને જાગી ચરણ ચાંપી. ઊઠો. ૫

પ્રભાતિયું. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

જાવ કેમ ઊઠ્યા જદુપતિ, રણ નગારે જાગ્યા;
ઊલમ મધુરાં જવાતણો, ઊઠી સભ્યાને લાગ્યા. જાવ. ટે.
આરો હરજ પરઠેરાનો, બેસો ચિનયું કુ ચોડી;

कु वारे मळशो वाहालाजी, अवळो तरछोडी. आळ० १

दीवशी माहारा अरो नहीं, रेणी थाशे ने रडशुं;

लणकारा वागशे तम तणा, क्यां क्यां जेवा रखडशुं. आळ० २

रात्री पडे पधारता, कोण पधारशे वाहाला;

अकळाई मरुं कुं जेकली, म्हारा मनडाना माल्या. आळ० ३

हींचोळा खाटयो खाली पडे, कोण खेसशे आवी;

मुखवास देवी दीया आपीने, देवीं नणको ने लावी. आळ० ४

जेवा अति दुःखे दुलशुं, भुलशुं खावुं पीवुं;

व्यासना नाथ वण धीक छे, म्हारे अेम जे नजीवुं. आळ० ५

प्रभातियुं. ४ (रागखीमरनो.)

जनुनी कहे जागो जेटडा, जेने घेनुं चराडे;

वाछरू जुवे वाट वारडी, ते चराडी लगाडे. जनुनी. टेक

पोहोड्या पारणे प्रभु प्रेमथी, हवे जाग्रत थावो;

जोवाये तम केयां वाणकां, ते शुं रमवाने जवो. जनुनी. १

दुधडां दोहोणी लावी दोहीजे, तमे छोडो वाछरडां;

वलोणुं करीजे म्हारा वाहालाजी, मखी देवीं माखणडां. ज० २

गेडी दडो ल्यो गोविंदजी, रमोजी खेली वाटे;

पांच साल रमनारा गोठीया, उभा छे तम माटे. जनुनी. ३

मुख जेवा शामनी गोवाळणी, लोचन मीच्चीने आवी;

कामकाज तेने घेर होय घणां, दरशन द्यो द्या लावी. जनुनी. ४

नंदजी उभा नींदा नीरखे, हसे मुख जेई जेई;

व्हाला वल्लभना विठला, आपो उंघे नकोई. जनुनी. ५

प्रभातियुं. १

(उठोने अलबेली आंखा.) अे राग.

મેહેર રાખોને મસ્તાઈ મેહેલો, વ્હાણું વાહ્યું છે વ્હાલા રે. મેહે. ૨
વ્હાણું વાહ્યું છે વ્હાલા મારા, મુકો હો મસ્તાઈ રે;
ઘેર તમારે પધારો ત્રિકમજી, નીત્ય આ રીત છે નથાઈ રે. મે. ૧
વ્રજની રમ્યા તો હે નાથ રાણા, માંડ્યો ધંધો ધોરી રે;
દિધરા ડીગરો શું છો અજાણ્યા, તે કરીજે તે ચોરી રે. મેહેર. ૨
કાહ્ય કરશો ક્યાં લગી કાહાના, કુળાય દળડાં મ્હારાં રે;
નીત્ય આહાવું ને આહાવું પિતાજે, તે નહીં લક્ષણ સારાં રે. મુ. ૩
છોડ રથાદી છોડો છબીલા, શું સુખ કરી નથી દીઠું રે;
ડીંચ માલની ટેવ પડી તમોને, મુને ન લાગે મીઠું રે. મેહેર. ૪
પટકુળ પેહેરવા દોને પ્રિતમજી, દીપલડો રાજ કરીજે રે;
કાલ આનું આછે ના પિય વલ્લભના, જગગીડ રીત પરીજે રે. મેહેર. ૫

પ્રભાતિયું. ૨ (રાગ ઉપરનો)

જાગોને જસોદાના જાયા, પેહેલા મરઘા બોલ્યા રે. જાગોને.
મરઘા બોલ્યા વાણે શાં વાહ્યાં, દીન મણી થશે ઉદે રે;
જાયું ન જાય પછી પ્રીતમજી, રોકાશો જગ ત્યમ દેહે રે. જાગો. ૧
જાણે પાડોશી મુજ પરશોશી, કેહેશે કાનુડો ઘરમાં રે;
કરે કુલેતી ગણાડી કુલેતી, તે શાણ છે ઉદરમાં રે. જાગોને. ૨
થાય મ્હારે મેહેણું આ કરતણું, સમજે છે શામળિયા રે;
ઊંઘવું હોય તો આવો દહાડે, રેહેવું પડે પાળણીયા રે. જાગો. ૩
દિપતી રહોતો આણંદ કરાવું, લાયતાં લોબન દેવું રે;
પણ વાદડી મ્હેરી જસોદાજી, તેને મન થાય એવું રે. જાગોને. ૪
તેનો ઉત્તર ઘોને અલબેલા, પછે પ્રભુ સ્થીર કરીજે રે;
વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલા બપન માણી, લોક જન્ય ચાય ડરીજે રે. જાગો. ૫

પ્રભાતિયું. ૩ (રાગ ઉપરનો)

ક્હાણેલાં વાહાલાં વિઠ્ઠલવરજી, મરજી તમારી રીછે રે. ક્હા૦
ક્યું તુ કાલે મળીશું ગોરી, તે વાયદો થયો આજે રે;
આરા ઊમંગથી નથી કું ઊંઘી, મોહન મળવા કાજે રે. ક્હા૦ ૧
વેણ વહેલું પાળો પ્રીતમજી, ત્યાં ત્યાં કહો ત્યાં લઈ જે રે;
ઘણા દિવસથી તલસું તમોને, રંગે રમવા રહીજે રે. ક્હા૦ ૨
ક્યાંનો ઊજાગરો આંખમાં આવ્યો, કહો ક્યાં રહ્યા તા રજનીરે;
કોણે રમાડ્યા રંગીલા તમને, કંઈ ભણી તો સુનની રે. ક્હાણે૦ ૩
કુંતો કઠોર કરમની કામા, શામા મળી કોઈ બીજી રે;
આશા લરેરી લરોંસે આપી, રીહ લર છોડો બીજી રે. ક્હા૦ ૪
કૃપા કરી પ્રેમ પુરો પાડો, હાલાડો લય હશીને રે;
વ્યાસના સ્વામી અંતરજામી, સમાયો ગ્રેહ વરીને રે. ક્હાણે૦

પ્રભાતિયું ૪ (રાગ ઊપરનો) તા૦ ૫

ઊઠોને રજલજેલા હરજી, ઘેન તમારી જરાડે રે. ઊઠોને૦
ઊઠો હરજી વિઠ્ઠલવરજી, ઘેન જરાડે તમારી રે;
સૌ જન જાગ્યું ઘારણ લાગ્યું, પડી કટેવ નઠારી રે. ઊઠોને૦ ૧
દિવસે ઊંઘવું રૂડું તીરખડવું, એ રીત કોના ઘરની રે;
ગાવડી દોહ્યોથી વાછરૂ છોડો, ના દેવા દે તમ કરની રે. ઊઠોને૦ ૨
વલોવવાની વેળા વીતે, ઊઠો ઊઠાડે નંદ આપા રે;
છાશ કરીને મોહન મારા, માખણીયાં દેઉં આપા રે. ઊઠો૦ ૩
સુતા છો સેને ગમે ન ઘરમાં, સદન સુનું લાગે રે;
તમથી નાહાનાં નાહાનાં બાળકડાં, જુઓ કેવાં જાગે રે. ઊઠો૦ ૪
ગોવાળ ગાય છે ગીત તમારાં, ગાય છે ગામની ગોપી રે;
વ્યાસના સ્વામી ગજરા ગળામાં, ઊઠો તો દેઉં આરોપી રે. ઊઠોને૦ ૫

ગરબી. ૧.

(રઘુપતી રામ હૃદેમાં રહેજોરે.) એ રાગ.

જાઓ જ્યાં હોય તમારી વાહાલીરે,
મ્હારી અડકી ના ડોકરશો હાલી. જાઓ જ્યાં૦ ટેક.
આવ્યા મધરાતે મોહન ક્યાંથીરે, પધારો આવ્યા જ્યારે જ્યાંથી,
ફાડી મુક્યા રીહું ગયા તા ક્યાંથી. જાઓ જ્યાં૦ ૧
કોઈ કામાએ તરછોડી નાંખ્યારે, જાણો કે નારીહું દાંડાં હાંખ્યારે,
આપી ફુલની ડોકો કેમ ન રાખ્યા. જાઓ જ્યાં૦ ૨
ગયા તે ઘેર મનડું દોડાડીરે, રહ્યા મધરાત ચીતચોટાડીરે,
તેણે છેવટ રીહું મુક્યા કાહાડી. જાઓ જ્યાં૦ ૩
જેવા રો રંગથી ન સમાયારે, ઘણા ભરડાયા છો ઘણા ડાહ્યા,
વ્યાસના સ્વામી રીતી તારી માયા. જાઓ જ્યાં૦ ૪

ગરબી. ૨. (રાગ ઉપરનો.)

કહે કાનજી ત્યો હાર ઊઘાડો રે,
રીહે રંગીલાને રંજાડો. કહે કાનજી૦ ટેક.
ગોરી નથી ગયો કોઈ ધામરે, ચાલ્યો ચાલ્યો આવ્યો તુજ ઠામેરે,
જરા જેઠો તો મિત્ર મુકામે. કહે કાનજી. ૧
મ્હારે તુજ વણ કોણ છે વ્હાલીરે, હઠ જેઈ જોઈ કરે ભાલીરે,
ઘણું કરશો તો જઈશ ચાલી. કહે કાનજી૦ ૨
મધ્યરાતે શું ઓજવું ઘટેરે, તમે ચાલો વામાને વટેરે,
જાણે જક્તનો મરી જાઈ મટે. કહે કાનજી૦ ૩
જોજે નહીં આવું હરી તુજ પાસેરે, ઘણી કોરકામની લાસેરે,
જઈ વસુ વલ્લભને વાસે. કહે કાનજી૦ ૪

ગરબી. ૩. (રાગ ઉપરનો.)

छेलारोजी शाम सम छे माहारा रे;
आवा वीरसे नथाना धारा. छेलारोजी० टेक.
हूं र उघाडु छुं आवी आधी रे, नरासणुरजोसोहागी रे
रूने हस्तामां थुं वीसलागी; छेलारोजी० १
में तो मस्करीमां पंलाव्या रे, तेमां रीझी जेहने क्रोध लाव्या रे
धन्यभाग्य माहारूं जाव आव्या. छेलारोजी० २
करो करुणा कुं तम धारी रे, जेवी वहीती मारग जेतपारी रे;
आवो कहीतेज्या जविनारी. छेलारोजी० ३
जीजो वीजो जेठारणछोडरे, कीधी रोपाकामनी करजोड रे;
वहे वल्लभ पूरण कोड. छेलारोजी० ४

गरबी.४ (रागउपरनो.)

कहे शीज शामणो सुण गोरी रे,
नथी जाणतीनुं वीस मोरी. कहे० टेक.
आवुं करवुं नही कोई जाणे रे, घांटा घांटमां कोलाहल नाणे रे;
मध्य कुंजनीजे रासा सामु जाणे, कहे० १
जाणे मातजसोदा वात रे, जाणे नंदजी म्हारा तात रे;
जाणे गोपाळा धाय प्रेख्यात. कहे० २
जाया हंगले राजवी शामा रे, तो तो म्हारा जीवी जवी वामा रे,
करे कहुं तो माधवी कामा, कहे० ३
जरा जडगनी धारे रोपा रे, जेने जाणती नेवा तेपा रे,
करे कलेश जावी जे ज्हावो नेवा. कहे० ४
हरी रमी हरम्यमां लीकेरे, जावुं नथी वित्युं कांई जीके रे;
व्यासला नाथने सुजडीके. कहे० ५

ગરબી. ૧

(પાંદડીયાપાળીરામાં જતિ ઉતાવળો એ રાગ.)

નંદનો કુંવર કૃષ્ણજીવણ મુકીગયો,
વાલ્યું જેણે કીધા જનમનું વેરજો;
માયા કરીને મુક્યાં રોતાં રાજ્યમાં;
આ રોગ કીધો કામની ઉપર કેરજો. નંદનો૦ ટેક.
સાલ્યો ઘા સોડમાં પેશીને મારીયો,
ડાંચણમાંથી કાઢી દીધાં ઘર્ણજો,
ઉઠ્યાની સત્તા રહી નહી શરીરમાં,
આથી ભલું માગી લીધું મર્ણજો. નંદનો૦ ૧
રમતાં જમતાં દીવસડો જતો હતો,
તે દીવસે વિરહ પડીયો આવો ભવજો;
સિંધુ જળ સોષીને સ્નાન કરીએ કદી,
પણ અંતરનો હોલવ્યો ન હોલવાય દવજો. નંદનો૦ ૨
દિવાળીના દહાડા સહુને આંગણે,
પણ મુજ ધામે ઉઠી હોળી આગજો;
વર્ષુ વનનો માળી વનમાળી ગયો,
કરમાય મ્હારા જોબનીયાનો બાગજો. નંદનો૦ ૩
જગતમાંથી ચોમાસું ચાલ્યું ગયું,
પણ મ્હારે ચોમાસું બારે માસજો;
નૈણાંનાં નેવમાંથી નીર નીસર્યાં કરે,
વલ્લભના વાહાલાજે પાડ્યો ત્રાસજો. નંદનો૦ ૪

ગરબી. ૨. (રાગ ઉપરનો.)

શું કરીએ સુજની સૂજની આની લપી,

गोठडी कीधी गोविंदजी गोपाळ रे;
दगो देईने गयो नंदनो लाडीलो,
नाम धर्युं दयाळुं शानो दयाळ रे. शुं करीजे. टेक.
विश्वास आपी विठ्ठलाजे व्रत वाढीयां,
कुब्जा कांठे राखी दाख्यां मांय रे;
दीधी छरी करी परी त्यारपी,
रह्यो नही ऊपाय हवे तो कांय रे. शुं करीजे० १
पांहांणेलां वाहालां ने पाहालो देखतां,
तेणे मने रेहेवुं के आंही छे न रे;
पण हवे दीठावण आवे आंसुडां,
लागी आशा लयनी थयो लेन रे. शुं करीजे० २
मूळथी ना होतलो लागत के छे नही,
शाद लीधो हरी गोकुळमां अवतार रे;
तसे अपतश्या पण करवी न्होती प्रीतडी,
प्रीत करीतो तजवी न्होती नार रे. शुं करीजे० ३
तनेजी नाडणी सरखे टपायणे,
डोग समाये तनडा केरो ताप रे;
वखतलालना व्हाला वनमाळी वायदो,
करी गयाने ऊपसे छे आदाप रे. शुं करीजे० ४

गरबी० ३ (रागऊपरनो.)

मोहन माया करीने मथुरा लवछो,
नथी धरतो कुब्जीना देषो नेह रे;
फरी फरीने हरी आववा दोह्यला,
नहीं लखा देऊ पाछु मारो देह रे. मोहन० टेक.

જેવું હોય તો સાથે લ્યો મને શામળા,
પેટમાં પેશી પાણી મારો કેમ જો;
અમરીત દેખાડીને દ્યો છો વીખડું,
શું કરવા માંડ્યું નંદકુંવર એમ જો. મોહન૰ ૧
મન વધારવા વાયદા દ્યો છો વીઠલા,
પણ મથુરાં નગરી ચોટ્યું ચીત જો;
સ્નેહ કરીને છે દેવો છબીલડા,
તે તો નથી રૂડા જનની રીત જો. મોહન૰ ૨
કામું કાળજડું મ્હારું કુટાય છે,
નથી ધરતું તે વારુ કરી કેમ જો;
પ્રીત પછી વિયોગ કહી દીઠો નથી,
એકાએકે શું છુટી પડે પ્રેમ જો. મોહન૰ ૩
આવ્યું તેડું તેને કીજે વાયદો,
કાયદો કાં સુખ આંસુ પડાવે થાય જો;
વાલા વલ્લભના વિનતાની વિનતી,
કાન ધરીને ઉતારો ઘટ માંય જો. મોહન૰ ૪

ગરબી ૪ (રાગ ઊપરનો)

ગયા ગોવિંદ ગગણીએ બેઠી રાધિકા,
અરેરે છુટી પડીયો આ અવતાર જો;
વસ્ત્રો વિધવિધનાં હવે નથી પેહેરવાં,
નથી સજવા શરીરે શણગાર જો. ગયા૰ ટેક.
નહી પેહેરું કુંડલાં સાંકળાં કાંબીયો,
લીધી આધા આધા સમ સોગન જો;
નાકે વાળી ટાળી કાળી ગાંઠીયો;

ગયા તે વાટે ના જઈ કોઈ દન જે. ગયા. ૧
કાનુડાને કદમે કદી જવું નહી,
જવું નહીં મ્હારે જમુનાને તીરજે;
કોકાણે જવું નહી વંદ્રાવનમાં,
થઈ નહીં હું શામળો રંગરીરીરજે. ગયા. ૨
વ્હાલાવણ કુંજસજ્યામાં સુવું નહી,
કરવાની હું નીત્ય લોભી રાયનજે;
ગાયો નવ દોવી જાવાં નહી દુધડાં,
કરવું નહી મારે જે લુચ્ચા લોકનજે. ગયા. ૩
નંદદરબારની ઝાંખી કદી કરવી નહી,
આ સઘળી બાધા મુને બંધાયજે;
વ્યાસ વત્સલનો વાહાલો મળશે તાહરે,
બંધન બાંધ્યું તેનાથી છુટાયજે. ગયા. ૪

ગરબી. ૧

(રસીયાજીના મહીનાનો રાગ.)

મુકી મુજને મોહન મથુરાં જાયરે, સાહેલી;
પીતડામાં ચટપટી યો પાસેથી થાય, હો સુણ સાહેલી. ૧
સ્નેહ કરતાં રાખ્યો મન વીસવાસરે, સાહેલી;
હવે નંદકુંવર કરી મુકી નીસવાસ. હો સુણ સાહેલી. ૨
વ્રતવાડે છે ઉતારી કુપ માંયરે, સાહેલી;
છળ કરી છબીલો ગળે છરી વ્હાય. હો સુણ સાહેલી. ૩
નથી દયા ને નામ ધર્યું દયાળરે, સાહેલી;
બેઠો છેક દેવા જસોમતી કેરો બાળ. હો સુણ સાહેલી. ૪

ગોપીઓ વીના ગોકુળ કેમ રેહેવાયરે, સાહેલી;
વિજોગી વેહેના શી રીતે શેહેવાય. હો સુણ સાહેલી. ૫
ઘણા દીવશનું જેણે લીધું સુખરે, સાહેલી;
તેનાથી કેમ વેઠાય રતીપુર દુખ, હો સુણ સાહેલી. ૬
નથી કરતો વાર્યું વિઠ્ઠલવર નાથરે, સાહેલી;
કુકુબે છે સહુ સુંદરી કેરો સાથ. હો સુણ સાહેલી. ૭
દીઠીં તો દુબળો છે શામ શરીરરે, સાહેલી;
ચોધારે ચાલે છે નયણામાં નીર, હો સુણ સાહેલી. ૮
કોહો કેમ કહું જડતો નથી ઉપાયરે, સાહેલી;
માગે છે વલ્લભનો નાથ વિદાય. હો સુણ સાહેલી. ૯

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

જેહેની મારા તારા કરમના દોરીરે, સુણ સુજની;
તે દેખાડીયે કીધા જેરીને જેરા, રડીયે નહી કૂજની. ૧
જ્યાં જશે ત્યાં તેને સુખ અપારરે, સુણ સુજની;
મળશે એને બહુ સુંદરી સેવનાર, રડીયે નહી કૂજની. ૨
મત જાણો તે નહી માને કોઇ જાણરે, સુણ સુજની;
હઠીલો છે નંદજસોદા બાળ. રડીયે નહી કૂજની. ૩
કરીયે કાલાવાલા નવ દે ધ્યાનરે, સુણ સુજની;
ધાર્યું કરશે મુભત ગ્રહીને ભગવાન. રડીયે નહી કૂજની. ૪
જેના મનને નથી સ્નેહ સંતાપરે, સુણ સુજની;
ઝુરી ઝુરીને મરીજે આપણ સૌ આપ. રડીયે નહી કૂજની. ૫
નથી ગયા તોપણ હજુ હુલાયરે, સુણ સુજની;
જ્યારે જશે ત્યારે કેવી વેહેના થાય, રડીયે નહી કૂજની. ૬
કદાપી તેહને રોકી રહીજે આજરે, સુણ સુજની;

शुं करीये सखी आ लोकनी छे लाज· रहीये नहीं रुकनी· ७
दुनीआ शुं जाणे मायानो महीमायरे, सुण सुजनी;
प्रसव्यानी पीडा वरते नहीं वंझाय· रहीये नहीं रुकनी· ८
सौने हांसी आपणो जतो होय प्राणरे, सुण सुजनी;
व्यासना वालानुं कीये काम कल्याण· रहीये नहीं रुकनी· ९

गरबी· ३ (रागडीपरनो·)

प्रेमे पंथ संधार्या नंदकुमाररे, वनमाळी;
थया नीरदे दया नथी लगार· वाला वनमाळी· १
नथी जोई जतां पाछु वाळी वाररे, वनमाळी;
थई पड्यो आपणा गीरमांही गीयार· वालावनमाळी· २
जतां जोरमां केम गीपडीया चरणरे, वनमाळीरे;
देखी देखीने सहु सखी ढळी पडीधरणी· वालावनमाळी· ३
तोपण कठीण काळजुं कीधुं काहानरे, वनमाळी;
दई दगोने पंथ पळ्या भगवान· वाला वनमाळी· ४
जनी आवरी आणा रहे चोपासरे, वनमाळी;
पडीयो गोकुळनी तारणीने त्रास, वाला वनमाळी· ५
चाले चोमासुं चक्षुमां चोधाररे, वनमाळी;
नैणानां नेवले नीर टपके अपार, वालावनमाळी· ६
अंतर होळी उठी शो होलवायरे, वनमाळी;
काळज कोराणुं ते घा केम रुझाय, वालावनमाळी· ७
नसो नाडी नरम थई गळ्युं गात्ररे, वनमाळी;
छे मायानी मोहीत मानुनी मात्र· वालावनमाळी· ८
स्नेह ताणुं सपना सम लीधुं सुखरे, वनमाळीरे;
वल्लभना वाला वण छे हरी आ दुख· वालावनमाळी· ९

ગરબી. ૪

રાગ ઉપરનો.

મધ્ય રૂબની રહે વામાનું વૃંદરે, પ્રીતમજી;
મળી મળીને સૌ જણા કરે આક્રંદ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૧
જેહા વૃંદાવન શશી આવ્યો રીરીરે, પ્રીતમજી;
ઊઠી ઊઠીને જુએ ચારે દીશ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૨
ક્યાં ગયા કાહાના કામગારી કોરરે, પ્રીતમજી;
દ્યો દરશન સહુ દાસને નંદકીશોર. પ્યારા પ્રીતમજી. ૩
તમારા વાગે વનમાં ઘમસાણરે, પ્રીતમજી;
ક્યાં સંતાયા મુજ દેહમાંહે માહારાજ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૪
તરછર ટળવળીયે તારુણી તમામરે, પ્રીતમજી;
પડી કટેવ કરુણાયખાની ઘનશ્યામ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૫
જ્યાં હો ત્યાંથી આવીદ્યો દરશનરે, પ્રીતમજી;
નહી તો કરશું પાપી પ્રાણ પતન. પ્યારા પ્રીતમજી. ૬
હજો હજૂર હઈડાકેરા હારરે, પ્રીતમજી;
શો વાંક છ વામાનો વિશ્વાધાર. પ્યારા પ્રીતમજી. ૭
હોય અપરાધ તો ક્ષમા કરો કીરતારરે, પ્રીતમજી;
મુમત મુકીને મળીયે પ્રાણ આધાર, પ્યારા પ્રીતમજી. ૮
ક્યાં સુધી કામનીઓ જોઈએ વાટરે, પ્રીતમજી;
વ્યાસના વ્હાલા નહી આ તમારો ઘાટ. પ્યારા પ્રીતમજી. ૯

ગરબી. ૧

રાતલડી કોની સંગે રમ્યા. એ રાગ.

વિઠ્ઠલજી કહ્યું કીધું તમારૂ,

ફરી તેડું તેડવું ચાલ્યું જમાઇ. વિઠ્ઠલજી. ટેક.
તનુની તે પરછા પરાયાના દીધા, પિયા તેરતા તેરતા કુલેશ કીધા;
કડવા કહેલા માતના બોલ પીધા. વિઠ્ઠલજી. ૧
ઘણી સતા સમજાવી દાહાડી દાહાડી, તોહે પણ રહી તનુની જાડી;
નથી માનતી મ્હા માડી મ્હારી માડી. વિઠ્ઠલજી. ૨
કહ્યું મેં તો સરમ મુકી તમ માટે, કહ્યું મ્હારે શામળિયો શીર સાટે;
તેણાં તણો નહીં તો તરશું વાંકી વાટે, વિઠ્ઠલજી. ૩
અન્ય સ્થળ મળશું તણે સહુ પ્રાણી, ત્યારે થાશે જાજરૂ જતીપુ
ણ્યાણી; જેવું માહું કરાવો ન મુમતતાણી. વિઠ્ઠલજી. ૪
ઘણા દાજતા દઇમા સમજાવી, હતી તમ મરજી તેવી મેં મનાવી;
વ્યાસના વ્હાલા રમો મ્હારે મેહેલ આવી. વિઠ્ઠલજી. ૫

ગરબી. ૨ (રાગ ઠીમરનો.)

દિવસડો કે ગોરી ઘેર કાહાડ્યો;
લોજથી મ્હારો રંગીલો કોણે રમાડ્યો. દિવસડો. ટેક.
કોઇ લામની જે લોણુ લોણુ લાવ્યું, રતનજી સમજાવી સંતાડી
રાખ્યું; કોણે મ્હારૂં રમકડું રોપી રાખી. દિવસડો. ૧
વિઠ્ઠલરૂપી ચિત મ્હારૂં ચુરાયું, લાલચમાં છબીલા થીન છુપાયું;
કોને હાથે ચકોર મ્હારૂં ચુંથાયું. દીવસડો. ૨
તેઇ મુજ ચીત્તમાં અરપરી પેઠી, રસોઇ કરી કેઇ રાંડ કરી એઠી;
રાંધેલું મ્હારૂં નમી કોણ બેઠી. દિવસડો. ૩
કહું રૂં રહુ મુખ મારીને દાટો, હવે થઇ ગયો જીપડલો બાટો;
હણી હણી મુઇ સ્યાને બાંધો ખાટો. દિવસડો. ૪
પીયું મ્હારૂં લવિષ્ય પાપી કૂણે પોલું, બસ્યો ઘનશ્યામ ઘુંઘટ નહીં
ખોલું; વલ્લભના વ્હાલા તમ જો નહીં બોલું. દિવસડો. ૫

ગરબી ૩ (રાગ ઉપરનો.)

મોહનજી મુકી તમારી યારી,
આલી ચોરી ગુપ્ત રહી ગીરધારી. મોહનજી. ટેક.
ગયાતા ગોકુળડીના સદનમાં, લેઈ આળી ઝુલની ઉંડી આગમ
નમાં; તપાવ્યા પણ   થયો તાપે મુખ તનમાં. મોહનજી. ૧
રહી નહી કેહેણી રેણી મુકી માઝ્યા, કીરણ કુરતાં દેવા ચુપકીથી
મોલ્યા; જોહી કુધી પાકી ગતા લેઈ આલ્યો. મોહનજી. ૨
હરજી હવે કુંથે ફહીલી આડી, નથી સંગ કરવો તમારો કેદાડી;
કમું નહીં રંગીલા રસોઈ ટાહાડી. મોહનજી. ૩
કુંતો જાણતી'તી છોગાળાને કાળા, જાણ્યા હવે ફોગ લાલરચર
જાળા; તુટ્યો સ્નેહ જો વલ્લભના વાલા. મોહનજી. ૪

ગરબી ૪ (રાગ ઉપરનો.)

જો રસીયા રાધે સંદેસો કહાવ્યો,
લુબ્ધે નહી લલેરો અવસર આવ્યો. જો રસીયા. ટેક.
પુરણ પ્રેમ તમપર પ્રગટ્યો પ્યારા, ધાન્ને હવે અવર નારી શું ન્યારા.
મળશે રાણી રાધા સંધસ્યા તનમારા. જો રસીયા. ૧
કુરી આવી ચેણા નહી આવે કાળા, નથી અઘત્ય નિહાળ્યું નરચ
રસાલા; ઓટાઈ મુકીને પાલે હાલા. જો રસીયા. ૨
જેના જેવી રામા નથી રૂપાળી, લેડી સારી શોલી રહે વનમા-
ળી, સોલશો લેવા નેણામાં કીકી કાળી. જો રસીયા. ૩
કાહાવ્યું છે વૃષભાનની દુલારી, મ્હારે આને મળવું છે મોરારી
અવર સ્થળ જશો નહી ગીરધારી. જો રસીયા. ૪
રહો ધામમાં તો મળાવડો થાશે, ગોરી સાથે ગોઠડલી થૈ જાશે;
રે જે વ્યાસના વાલા વિસયાસે. જો રસીયા. ૫

ગરબી. ૧

ગીરધારીરે વાલ હુંછું વીચારો. એ રાગ.

શાને વજાડોરે વારે વતાં વનમાળી.
દીસે દાનત હલુડા હાળી. ટેક.
હસ્યા હોઠમાંરે પેરમાં પડપંચ પાળી,
છેડશોમાં છબીલા છોગાળી.

ઝુલ.

લેશો નહીં મ્હારી મટુકી હુલાણીરે,
નથી હું દાણ દેવા વાળીરે.
રેહેશે અળગારે નેથી તેથી શું મને તાણી. દીસે. ૧
છું છબીલારે ત્રણુ લાલની આણી,
થાશે અરાણી મુકને આણી.
શું સતાવોરે, લોચન દાણી દાણી;
મ્હારા નેથીને મુકથી દાણી.

ઝુલ.

હું તો સાથ સહોદર વાળીરે,
શાને લાગો અહેની ડાણીરે,
માનો મોહનરે ઘણી છું શામા સ્યાણી. દીસે. ૨
વાટ નજણીરે, નનમીતે નથી નીહાળી,
તેની પાસે શું માગો તાળી.
ત્યણે તાન હોરેતરત નાખે અહાણી,
હુડાં હૃતની નથી દયાળી.

ઝુલ.

તમે નંદકુણ નાખ્યું જળવાળીરે,

नहीं दे कंन्या पण पमाणीरे.
व्हाला व्यासना रे मेहेवुं रीत संभाणी. दीसे.३

गरबी २ (रागऊपरनो.)

जुओ जेनीरे वांसणी वनमां वागी,
मारा चीतमां चटकी लागी; टेक.
वींधी वांसणीरे वेणमां शाम सोहागी,
भरनींद्रामांथी जागी.

झुल.

कुणु काणजु केम्युं जथागीरे,
हवे मरजाद मुकी हागीरे,
जावुं भणवारे वरु मोहन वर मागी. मारा. १
मुने प्यारोरे शामणीयो सभागी,
हवे जुदुं नो हुं जभागी;
घणो चतुररे रंगीलो रंगरागी,
कुण गायछे हगवाकागी;

झुल.

जेनी व्हाली लागेछे चरणागीरे,
जावुं घरबार संसार त्यागीरे;
जेने माटे रे मुकु आ धन फेकुं धागी. मारा. २
जंन नाभणेरे पीरा ऊफाणीने डांगी,
चीर मुकीने कोडीरा आंगी;
कठ पुररे वेणु वीरावने लागी,
मागु मोहन ऊंचे देह रंगी.

झुल.

મેં તો લવ લય નાંખ્યો લાગીરે,
ધાવું વિઠ્ઠલ કાન વેરાગીરે.
કાલો વ્યાસનોરે મળવે છો કહે નગનાગી મારા. ૩

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

છેહ દીધો રે મોહને માયા લગાડી,
આવું જાણતી નો હોતી જગાડી; ટેક.
પ્રીત કરીને રે કુઆમાં ઢોળી પાડી,
મને સુખ સાગરથી કહાડી.

ઝુલ.

મ્હાઈં નાખ્યું વિશ્વાસે પ્રત પાહાડીરે,
જેવો જલજેલો નીકળ્યો જનાડીરે;
જેની લૂલીરે નનર પેહેલી જગાડી. આવું. ૧
પેલી ચંપારે ગઈ હાલાને વળગાડી,
મુને પ્રેહે વહની લણગાડી;
મુકી રડતીરે રંગીલે દાહાડી દાહાડી,
પુરા પ્રેમની પ્રીત ઊઠાડી.

ઝુલ.

પ્રીતી કરીને નાખી પછાડીરે;
હવે જોલાવે જોલે છે ત્રાડીરે.
થઈ કનેતરે વાત જાણી મુજ માડી. આવું. ૨
જેને માટેરે મજોડી હાલાંની વાડી;
જની જાવરી સ્નેહ જગાડી;
ગયો છેતરી રે, છેલ છબીલો સતાડી.
નાંખી દુઃખ દરીયાની ખાડી.

झुलण.

पैहेली प्रीत करीने हसाडीरे,
पुंठे पडी करम कुती जाडीरे;
क्याली व्यासनोरे, कोणे मुक्यो नसाडी. हावुं. ३

गरबी. ४ (रागढीपरनो.)

अो हरजु रे हाथ न नांखो अंगे;
तमे रेहेजे तमारे ढंगे. टेक.
नथी मरजी रे अेसधा तम ढीळंगे,
कद्युं करुं नही मरतंगे.

झुलण.

तमे शुं पधरावो अरधंगेरे,
अहीं आव्या छो आपढीमंगेरे;
पण नहीं लोळवाशुं लवलंगेरे,
लागे लान्छन तमारी संगेरे;
हुं तो रोगणीरे कहीरमुं नहीं रंगे. तमे. १
छो नटरे लाजशहीत मोरारी,
घणी गाळ आपो गीरधारी. टेक.
लाल लंपटरे, करवकुडी तमारी,
नथी लणता रीत कुमारी.

झुलण.

लतीवान. सपुत सुत सारीरे,
नथ्यलणीजे लरी विभरीरे;
म्हारे साथे सहोदर लारीरे,
नथी नजणा नरनी नारीरे;

थरोळगाडो रे तेवेणा जशो हारी. घणी. २

हुं जाणुं छ रे. गोविंदजी छो घेला;
मने शुं छेतरशो छेला. टेक.
मन जाण छ रे मोहन छो मन मेला,
तम सरखा घणा दीठेला.

झुल.

मने घाव घणा छे वागेला रे,
पण पास नहीं लागेला रे;
तम जेवा प्रपंची जोया पेहेला रे;
होमे समजवो जुक्ती करेला रे.
व्यास वल्लले रे घणाक गुण गायेला. मुने. ३

गरबी. १

(मेल्यां विसारी वाले मारे. ए राग.)

प्राण तणी प्यारी, जरके मुने प्राण तणी प्यारी. टेक.
राधा रूपाळी हुं वनमाळी, जोडी थई न्यारी. जरके. १
जरके तुं जलके पलके ने पलके, सुधबुध गई म्हारी. जरके. २
जमझी हसे छे अधर डसे छे, सुरत सुंदर सारी. जरके. ३
झांझडी पांउडी जगुटी जणती, भणती न कोइ नारी. ज० ४
छे जेरा केरा ने येरा वपुनो, जोबन जरी जारी. जरके. ५
अंग सुरंग शोभे तंग तनना, विठ्ठल जउं वारी. जरके. ६
करण चरण तारा गौर वरणना, मोह्यो हुं गीरधारी. ज० ७
हीर चंपनारी दाडम कण दंतु, प्रेहे जड्यो विहारी. ज० ८
व्यासनो व्हालो वश नंदलालो, भगया प्रसु तारी. ज० ९

ગરબી. ૨. (રાગ ડીપરનો.)

નથી ગયો વિસરી, રાધા તુને નથી ગયો વિસરી. ટેક.
ગોકુળ મેલી તુને એકેલી, મથુરાં આવ્યો નીસરી. રાધા. ૧
વર્ષભોગ વિયોગથી એમ જાણે છે હૃદીયો શ્રી હરિ. રાધા. ૨
પણ ભુંડી કુડી વરતી ન કરતી, વચને ચુક્યો છું વરી. રાધા. ૩
રદય ભોળી હેજાવાતું હોય તો, ખબર તું જાણે ખરી. રાધા. ૪
શાન ભાગ્ય ભણશે, વિયોગ રજશે મણશે મોહનજી ફરી. રા. ૫
કુંજમાં પડીશમાં રામા રડીશમાં, નેત્રોમાં નીર ભરી. રાધા. ૬
ઝુરી ઝુરી જીવ મ્હારો ઝુરાવો, તો કુંકુયાં એવું ખરી. રાધા. ૭
તુજ દુખે દુખી તુજ સુખે સુખી, જન્મની પ્રીતિ ખરી. રાધા. ૮
વલ્લભનો વ્હાલો નથી વીલો, છે તારી હઠી ન છરી. રાધા. ૯

ગરબી. ૩ (રાગ ડીપરનો.)

રજેને નગાણી પતી, રાધા તું ર જેને નગાણી પતી. ટેક.
રાધિકા રાણી ટેકને ટેકતાણી, કરીશમાં સુરજમતી. રાધા. ૧
ભોળેભાં તેવું રાખશો તેવું, સદા ગણશો સતી. રાધા. ૨
અન્ય ઘર વરવા વિચાર ન કરવા, કોણ પ્રભુ વણ છે પતી. રા. ૩
સમ જાણ વાણી શીતળ સ્વભાવી, અક્કલવંત જતી. રાધા. ૪
મરમ ભરેલી શરમ ધરેલી, ગુપ્ત જ્ઞાન ગતી. રાધા. ૫
રમણીક રામા મમ વિશ્રામા, તુજ વીણ રહુ ન રતી. રાધા. ૬
વાશોમાં વિલાં દ્રવ્યેથી ઢીલાં, વ્યાસના નાથ વલી. રાધા. ૭

ગરબી. ૪ (રાગ ડીપરનો.)

નટવરની સંગે, રમીશું નટવરની સંગે. ટેક.
નટવર નાચે મન મ્હારૂં રાચે, નવા નવા રંગે. રમીશું. ૧
લટકું કરે ફરે ફેરફેર ફુદડી, મુરલી ધરી અંગે. રમીશું. ૨

મીઠું મીઠું બોલે, મન મ્હારૂં ડોલે, ત્હેરશું ઊમંગે રમીશું. ૩
ચાલંતાં ચાળો બાંજે ઊલાળો, બ્હેઈ ઢીલી થઈ રંગે. રમી. ૪
ઝાલું ઝાલું બોલી ઘુંઘટ દે ખોલી, બેસે જે ઊછંગે. રમીશું. ૫
વ્યાસનો વ્હાલો શામ સુરતનો, બાવરી કરી અંગે. રમીશું. ૬

ગરબી. ૧

સ્ત્રીયોને ગાતાં રૂચે તેવાં.

(મેહેલે પધારો મારા રાજ, માણીગર. એ રાગ.)

શીદ સતાવો હો શામ ન, મારગ માં શીદ સતાવો;
નજીક ન આવો હો શામ ન, મારગમાં શીદ સતાવો. ટેક.
શાને સતાવો શામળા, ક્યાંથી કરેવ કઠોર;
દૈ ગાળો ગોવાલણી, તમ તેમ થયારે નઠોર. મારગ. ૧
બાળ રાજ તમને નહીં, પરદારા શું પ્રીત;
એમણ કીધી આતુરા, ચોર્યાં વસ્તુને આજ ચીત. મા. ૨
અમને પ્રેહ લરી લામની, કોમળ કામા કાય;
દૃઢ મનની બે માનુની, તે તો વશ્યકદી નવ હોય. મા. ૩
મેહેનત મિથ્યા તમ તણી, મુકો આ અભ્યાસ;
ઊછાંછળા શીદ થાવ છો, મુને લાગે નહીં પ્રેમપાસ. મા. ૪
કોટી કલ્પ કદી કરગરો, પડો પલ પલ પાય;
સીંધુ બળ સીંચ્યા કરો, પણ કાળન નવ ભીંજાય. મા. ૫
બે વહની સણગાવવા, વદો વિહારી વેણ;
પણ દાઝું નહી દલ મહીં, મ્હારે રૂદે ન લાગે કેહેણ. મા. ૬
છેલા છેવટ પાકશો, મુમત શો મુજ સાથ;
હાથ ન આવું આપને, લે લે વ્યાસ વલ્લભના નાથ. મા. ૭

ગરબી ૨. (રાગઉપરનો.)

મુમત મુકો હો નાર, માનીતી મુમત મુકો;
સમયરીં મુકો હો નાર, માનીતી મુમત મુકો. ટેક.
મુમત મુકો માનની, માન ન માગો અપાર,
થોડો છો અવરના દાબલા, તેનો તમો શું સમજો સાર. મા૦ ૧
ગાજો દે ગોપાલણી, પણ પ્રીતિની તેહ;
તન્યા રહે નહીં લાડમાં, એની સાથે જાગ્યો સાચો સ્નેહ. મા૦ ૨
ચંચળ કીધી ચાતુરા, ચસે ચોરયાં ચીત;
મરજી લાગે કેઈને, નેહ જાણે છે પ્રીતની રીત. માનીતી૦ ૩
કોહો છો દૃઢ મન માનુની, તેમાં નાવે ભૂલ;
પલણે ન પ્રેમે પ્રેમદા, તે તો જાણવી પાષાણ તૂલ. મા૦ ૪
એ વેણે એ નાથિયો, અનળ ન પ્રગટયો અંગ;
ચંદ્રણ વનીતા તેહછે, અંગાલી શું રમી જાણે રંગ. મા૦ ૫
કેહેણી ન લાગે કાળજે, તે કામા કઠોર;
ગાઢ વેળા આવે નહીં, ફરી ના મળે નંદકીશોર. મા૦ ૬
લાહાવો લ્યો લલના તમે, ગમે ગોઠડી આજ;
વ્હાલો સ્વામી વ્યાસનો, ફરી ફરી ન મળે મહારાજ. મા૦ ૭

ગરબી ૩ (રાગઉપરનો.)

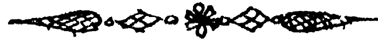
જાગતા રહો નંદલાલ, અમારાથી જાગતા રહોને;
ગમતી નથી આ ચાલ, અમારાથી જાગતા રહોને. ટેક.
દેખે હરીજન માનવી, દાબે વાળે દાટ;
કરે વાત વધારીને, જોયે ઘર ગલીનો ઘાટ. અમારા૦ ૧
આવી સંગ સાહેલડી, કરવા જમુના પાન;
કુપટે તરેલા કાહાનજી, તમો નકરો અતિ હેરાન. અ૦ ૨

સુખની સ્હેજુ સરખી નથી, ધારે મનમાં ક્ષેમ;
ક્રોધે તો મીઠું ઘટે, પછી પુંઠે કહે ગમે તેમ. જમારાથી. ૩
ઊડે જઈયા ગામમાં, ત્યાણે કુટુંજ કુંપ;
છેલા છાનું નથ રહે, નીચું ત્યાણી લધુ પડે પંથ. જ. ૪
કુંડણી ચોરે કુપોળમાં, મેહેણાનો પડે માર;
અનેક દનની આબરૂ, તે તો લતાં ન લાગે વાર. જ. ૫
વસ્તો વિઠ્ઠલ વેગળા, જા મન જીને ક્રોધ;
ફરીને વાત જેકાન્તમાં, તમો જમો દેજી રેહેવો દાવ. જ. ૬
તેથી વીનટ આપને, તેથી જમને હોય;
સ્વામી વલ્લભ વ્યાસના, કરી રાકુ લકુ વસી હોય. જ. ૭

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

રાધા રૂપાળી રે, રમો રંગ રાધા રૂપાળી;
શામણ ગાળી રે, રમો રંગ રાધા રૂપાળી. ટેક.
રૂપવંતી છો રાધિકા, તેથી પેહેર્યો પોરાગ;
કપોળ ચણક ચાંદલો, તારા કેશ કાળુડો નાગ. રમો ને. ૧
કરણ ગુલાબી વરણ છે, કીર ચંચુ તુલ્ય ઘ્રાણ;
મૃગયા લોચન માનુની, તારાં નેણ વાગે વન બાણ. ર. ૨
દાડમ કણ સમ દંત છે, અધર બે લાલમ લાલ;
રસના રમણ રૂડું કરે, કુમકુમ વરણી ગોર ભાલ. ર. ૩
હજથી હીરો રોલતો, ગરદન ગોળાકાર;
દી ધ્રુ તુલ્ય કુચ કારમા, સ્વેત કંચણા સુહમસાર. ર. ૪
ચંપાકુણી તુન આંગળી, હાથેળી જાંજુલ ફુલ;
ઉદર પોયણ પાંદડું, કટી શોભતી સિંહ તુલ્ય. રમો. ૫
કરણી સ્પીંત્ન દીપાદ છે, પાંહાની પરમ ગુલાલ;

ઠગાર અધર કરે મુજને, પછી મ્હાલું હીંડો હસવાલ. રમો. ૬
વરણન કો કરી ના શકે, ફણીધર મુની મહેશ;
વશ મ્હાલો વલ્લભ તણો, લપટાયો નછુટુ લેશ. રમો. ૭

ગરબી. ૧

કોહોને સખી કારતક કેમ જશે. એ રાગ.

પ્રભુ મ્હારે મંદીરીએ આવો;
રમો રંગ લાલ લેવું લ્હાવો. પ્રભુ મ્હારે. ટેક.
હતી મુને માત તણી બીતી, રેહેતાં રેહેતાં તેની કરી રીતી;
હવે નથી કોઈ થકી બીતી. પ્રભુ મ્હારે. ૧
એહી પીઊ પરણ્યો પરહરી, નથી વરવો વર મ્હારે ફરી;
રહી વ્હાલાજી તમોને હું વરી. પ્રભુ મ્હારે. ૨
જનુનીનો ભય જબર સાથે, નથી પતી કરવો મ્હારે માથે;
આવ્યો ખરો હીરો હવે હાથે. પ્રભુ મ્હારે. ૩
હવી મણી દિયરી નીરગમશું, ભણે તડ તેવાંનો જનનમશું;
કદી દગો દેશો નહીં હમશું. પ્રભુ મ્હારે. ૪
રહ્યું નથી વિશ્વ થકી છાનું, છુટે કેમ લેશુ પડ્યું પાનું;
વલ્લભના પ્યારા પતી માનું. પ્રભુ મ્હારે. ૫

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

રેહેને સ્થીર પ્રાણ તણી પ્યારી;
નથી દગો દેવાનો ગીરધારી. રેહેને. ટેક.
પ્યારી મ્હારી જતાવું રીતિ, નીતિ સર રાખવિ લયલીતિ;
પડે પીંડ તોડવી નહીં પ્રીતિ. રેહેને. ૧
કદી કોઈ વાત પડે જુઠી, તોએ પ્રીત જાય નહીં ઊઠી;

राणेयि अन्य जनथी जांपी मुठी. रेहेजे. २
कही तक समयपाय नही तारी, पणी कोई अपर भणे नारी;
तोछे मन कश्युं न विकारी. रेहेजे. ३
तारुणीने टेक लखो लेईजे, कदी लरमाया आवे कोईजे;
पणी पडा नरने ना मोहीजे. रेहेजे. ४
व्हाला संगवांधो नाधरीजे, कहे जेमतेम कश्युं करीजे;
पाडे लंग ते सगुपरहरीजे. रेहेजे. ५
जेवो भण्यो तेवो शीर साटे, नीर्युं न्याणी परवरीजे वाटे;
रकुं पश्य जोणे मुस्तक माटे. रेहेजे. ६
थोडामां घणी शीख समजीजे, भण्यान भण्या तोछे नातुजे;
वल्लभनो वहालो सदा लजीजे. रेहेजे. ७

गरबी. ७ (रागधीमरनो.)

कश्युं कांई कानुडे मुजने,
सखी शी वात कहुं तुजने. कश्युं कांई. टेक.
गमे नहीं घरमां घडीवारे, पणे जंप नई लेवुं त्यारे;
थाय जेवुं कहान भणे क्यारे. कश्युं कांई. १
आवी रुजनी नींदा नावे, लखांलखां लोजन नालावे;
सपनमां शामणीओ आवे. कश्युं कांई. २
कोई म्हारुं कारण कहु कहाने, सखी कोई साचुं नव माने;
नाखी जरी लुरकी लगवाने. कश्युं कांई. ३
कई वेश वपु लणो विसरी, डाहापणनी करी गई कीसरी;
रह्यो जुध न तो नथी नीसरी. कश्युं कांई. ४
लीधी सुधबुध नंदने लाले, शामणीआनी सुरत केसाले;
भेल्युं पणगण व्यासने व्हाले. कश्युं कांई. ५

ગરબી ૪ (રાગ ઊપરનો.)

થઈ ઘેલી ગોવિંદને લટકે,
જીવડો મ્હારો જગપતમાં લટકે. થઈ. ટેક.
નાખી મોહની મોરલી વાળે, ચોર્યું ચિત ચતુરને ચાળે;
કાળજડું કોર્યું કામણગાળે. થઈ. ૧
લીધી મનની વ્રત્તી તાણી, ગઈ ગતી ઘણી કગલરાણી;
ફુલે દલડું દધીનો દાણી. થઈ. ૨
કરે વાત વિશ્વ બધુ જેની, નથી છેલ છબી એથી કેની;
સુણી મારો જીવ ઝાલ્યો રેની. થઈ. ૩
થાયે મ્હારા મનડામાં એવું, હરી વિઠલાનું વપુ કેવું;
ભણે લાલતો લ્હાવો લેવું. થઈ. ૪
બેને સ્નેહ તેહ લાયગરાણી, એહની મ્હારી કરણી હરીજાણી;
ભણે નહી વ્યાસનો વનમાળી. થઈ. ૫

ગરબી. ૧

(માંથે મટુકીને મહીડાંની ગોળી. એ રાગ.)

મેલો મેલો પ્રભુજી પાલવ મ્હારો, ઓઢણીયું નવું ફાટશેરે;
પ્રભુ ઓઢણીયું નવું ફાટશેરે;
હરી તારૂણી ટેક વિનાની, તે તમ ચરણ ચાટશેરે.
પ્રભુ તે તમ ચરણ ચાટશેરે. ૧
છો તમે જુઠા નસોહાનાલયા, જનમથી ગળથુથી જુઠડીરે;
પ્રભુ જનમથી ગળથુથી જુઠડીરે;
ગોઠીતી ગોઠડી મ્હારે તમારે, પણ પ્રીત હવે ઊઠડીરે;
પ્રભુ પણ પ્રીત હવે ઊઠડીરે. ૨
જાણે તો હૈ છે ને કાલે તો કૈ છે, જંપચપરજણાયો રાનમાંરે;

પ્રભુ અધવચ રઝળાવો રાનમાંરે;
વ્હાયાં વરતાયાં સઘળું જેહવારે, સમજીને રહીએ માનમાંરે;
પ્રભુ સમજીને રહીએ માનમાંરે. ૩
સ્નેહ કરી છ માસે ભેયું સામું, તે વાત કેમ ભવું ભુલીરે;
પ્રભુ તે વાત કેમ ભવું ભુલીરે;
સંગ કરૂ મ્હેણાં મારે સાહેલી, કેહેરો અન તરછટ છે ટુલીરે;
પ્રભુ કેહેરો ભન તરછટ છે ટુલીરે. ૪
વચને વીંધાતો સ્નેહ રો સારો, દગો દેતાં ભેઉરે નહીરે;
પ્રભુ દગો દેતાં ભેઉરે નહીરે;
પેટમાં પાણી વણી વનમાળી, વિશ્વાસે નાજો કુબ્જા મહીરે;
પ્રભુ વિશ્વાસે નાજો કુબ્જા મહીરે. ૫
ભહી ભણી હોય કામની કોઈ, ત્યારે મ્હારો પાલવ ગ્રહ્યોરે;
પ્રભુ ત્યારે મ્હારો પાલવ ગ્રહ્યોરે;
ભજો તમારી ભ્યાં હોય માનીતિ, ભેની સાથે સાધ્યો સ્નેહ થયોરે;
પ્રભુ ભેની સાથે સાધ્યો સ્નેહ થયોરે. ૬
ના માનું ના માનું મુકો મોહનજી, જેહવાર છેતરાઈ છેલડીરે;
પ્રભુ જેહવાર છેતરાઈ છેલડીરે;
પ્રીતમ પેમમાં હવે ન જાવું, નથી હું નરદમ ઘેલડીરે;
પ્રભુ નથી હું નરદમ ઘેલડીરે. ૭
કૃપા રાખો હવે કાંઈ ન કેહેરો, કેહેરો કહી તોલ્યે રુંધણેરે;
પ્રભુ કેહેરો કહી તોલ્યે રુંધણેરે;
વલ્લભના વ્હાલા વનમાળી, જીવડો મ્હારો કણકણેરે;
પ્રભુ જીવડો મ્હારો કણકણેરે. ૮

गरबी २. (रागऊपरनो)

मानो मानो मान्यनी मतभेली, मोहन मोह्योछुं तुजनेरे
व्हाली मोहन मोह्यो छुं तुजनेरे.
हठ करी वामा वेणा सुणोछो, शुं करावो मुजनेरे;
व्हाली शुं करावो मुजनेरे. १
सकु छंद छोड्यो तुज वश्यवामा, हवे म्हारे तारोज आशरोरे;
व्हाली हवे म्हारे तारो आशरोरे;
अवर अबळा आंखे न नरखुं, थाशीशे प्रेमहापाशरोरे;
व्हाली थाशीशे प्रेमहापाशरोरे. २
रेहणीथी रहीशुं कहेशो ते करीशुं, नहीचांडीचारआलीजेरे
व्हाली नही चांडीचार आलीजेरे;
कहे तेवा सोगन लेउंशीमा, वेणमुकी नही चालीजेरे;
व्हाली वेण मुकी नही चालीजेरे. ३
मुक्यो हवे छंद छोकरवादी, छबीली साचुं जाणजेरे;
व्हाली छबीली साचुं जाणजेरे;
ताहारो ताहारो हवे ताहरणी ताहारो, म्हारो करीतमे मानजेरे
व्हाली म्हारो करीतमे मानजेरे. ४
साच्य बोई सकु सुंदरी संगे, गवायो गोकुळगाममांरे;
व्हाली गवायो गोकुळ गाममांरे;
तें ने कह्युं ते जागण आव्युं, हवे न जाउं कोइ धाममांरे;
व्हाली हवे न जाउं कोइ धाममांरे. ५
कहेवराबो शुं घणुं घणुं गोरी, कंठे वपुमां प्रगटयोघणोरे;
व्हाली कंठे वपुमां प्रगटयो घणोरे;
मुकी द्यो मुमत पडुं पावलीजे, करगरे कानुडो तमतणोरे;

વ્હાલી કરગરે કાનુડો તમતણો રે. ૭
બેસો ઊછંગે અંગ ઊમંગે, જરપો જાપો આપહેતથીરે;
વ્હાલી જરપો જાપો જાપહેતથીરે;
નગતન લાગે ને નથાયકેહેણી, વરતીરુંવામાવેતથીરે;
વ્હાલી વરતીરું વામાવેતથીરે. ૮
બેયાં જેવાં વેણવ્હાલાનાં સુણી, જજણાહેતપકીહજીરે,
વ્હાલી જજણા હેત પકી હજીરે,
વલ્લભના સ્વામીને સંગ રોલી, વિયોગનીવેદનારણીરે;
વ્હાલી વિયોગની વેદનારણીરે. ૯

ગરબી. ૩ (રાગઊપરનો.)

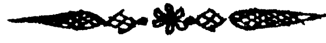
મોહનકહે માયાકરો માનુની, તું મનગમતી મૃગાનેણીરે;
ગોરી તું મનગમતી મૃગાનેણીરે;
વેરાને કેરા બે બેરા રોલ્લેછે, લોજન બાગમાં નહીકહેણીરે;
ગોરી લોજન બાગમાં નહી કહેણીરે. ૧
મોહ્યો મોહ્યો લલનાલરકદેખીને, તાલાવેલીથઈતનમ-હીરે;
ગોરી તાલાવેલી થઈ તનમહીરે;
કામણગારાની કામણગારી સુધબુધબેઠો લુલી નઈરે
ગોરી સુધબુધ બેઠો લુલી નઈરે. ૨
વસ્તુને વાજે વમકાવ્યો મુનને, તેં કર્યો ગોવિંદઘેલડોરે;
ગોરી તેં કર્યો ગોવિંદ ઘેલડોરે;
અવરન લાવે જોગને જજણા, વરાધિયો છેક છેલડોરે;
ગોરી વરાધિયો છેક છેલડોરે. ૩
મધુરી બોલી કોકીલાસ્વરી, તેણે ચોર્યું ચીત માહ્યુંરે
ગોરી તેણે ચોર્યું ચીત માહ્યુંરે,

अमरो म्हारु वाळो जगने हुं कीधुं, पण म्हारु नजरूं तारुं रे;
गोरी पण म्हारु नजरूं तारुं रे. ४
वासनो व्हालो विकळ थयो छुं, हे दरशण दीधुं दुःखडुं रे;
गोरी हे दरशण दीधुं दुःखडुं रे;
जननज चण रात दिवस पाले, पाले न लेयावण मुखडुं रे;
गोरी पाले न लेयावण मुखडुं रे. ५

गरबी. ४. (रागगोडीपरनो.)

जाते जतीती हुं मथुरां नगरी, मारगे मळीया कानजी रे;
बेनी मारगे मळीया कानजी रे;
मीठुं मीठुं बोली बेसाडी बेळे, लुटी नाखी भगवानजी रे;
बेनी लुटी नाखी भगवानजी रे. १
तव बोलावुं छबी जेनी नरखी, जे जे कह्युं ते ते कर्युं रे;
बेनी जे जे कह्युं ते ते कर्युं रे.
दीधुं कन्याव्रत लंग अमारुं, हवे जती दलडुं डर्युं रे;
बेनी हवे जती दलडुं डर्युं रे. २
जाणरी जतुनी जुवडो लेरी; ज्यारो म्हारो रह्यो नथी रे;
बेनी ज्यारो म्हारो रह्यो नथी रे;
सोसना करी सोसावा लागी, मंद पडी म्हारी मती रे;
बेनी मंद पडी म्हारी मती रे. ३
विकार वामानो नरहे छानो, कन्या टळी थाय ताळुणी रे;
बेनी कन्या टळी थाय ताळुणी रे;
नर कर संताड्यो नजय सुजनी, पास पड्यो पीड दारुणी रे
बेनी पास पड्यो पीड दारुणी रे. ४
जोगण थै जाणे जती रहुं वनमां, जाणे अजनं पापात करुं रे;

જેની લગણે ભજ ભંપાપાત કરૂં રે;
ધ્યાસનાવહાલાજે પાડીધિપતડી, જેને મારે પ્રાણ પરહરૂં રે;
જેની જેને મારે પ્રાણ પરહરૂં રે. ૫

ગરબી. ૧

(સાજનજીઆરતક મહીને કૃષ્ણ દલાસો દેઈગયા એ રાગ.)

સજની રવિવારે રણછોડ, મથુરાં સંચરયા હો બેન,
મુકી મુજને હો બેન.
સજની સોમે સગુણે શામ, શા સારૂ પરહરયાં, હો બેન
મુકી મુજને હો બેન. ૧
સજની મંગળે મધુ સુદન, મળ્યા વિના ગયા, હો બેન. મુકી.
સજની બુધે કરી બાધાય, બલોદક રાંધ્યાં રહ્યાં-હો બેન. મુ૦ ૨
સજની ગુરૂ જે શ્રી ગોવિંદ, પડ્યા બાણ દમાં, હો બેન. મુકી૦
સજની શુક્રરે કુબજ્યાસંગ, કૂસાયા રૂદમાં-હો બેન. મુકી૦ ૩
સજની શનિયે બનીયે મુંઢ, દિવસ લતા નથી-હો બેન. મુ૦
સજની નગણે વલ્લભનો નાથ, થયો નીરદે જતિ-હો બેન. મુ ૪

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

માવજી માયા કરી ન વછોડ, પ્રભુ તુજ પાવલે હો લાલ, દયો ના દીકજે હો લાલ.
માવજી સરજ્યા સરજી નેડ, ઘવાણી ઘાવલે-હો લાલ- દયો ના૦ ૧
માવજી જરખું મ્હારૂં અંગ, રમી રંગ બાપરૂં-હો લાલ. દયો૦
માવજી કરી તમારો સંગ, બરી માબાપ કૂં-હો લાલ. દયો૦ ૨
માવજી મુક્યાં લગની લાત, મળ્યાને કારણે-હો લાલ. દયો૦
માવજી તજ્યાં તનને લાજ, ચઢું ડોણ બારણે-હો લાલ. દયો૦ ૩
માવજી કૂકરો ઘેરેઘેર, થયો મુજ રીતનો-હો લાલ. દયો૦

માવજી મણીયો એવો લાલ, તમારી પ્રીતનો. હો લાલ. છગો. ૪
માવજી રડું રૂદીયા ઝાર, કાળજ કુટાય છે, હો લાલ. છગો.
માવજી આંસુ વહે એોધાર, હૈયડો મુંઝાય છે. હો લાલ. છગો. ૫
માવજી કૂબ્જી સમે અન્યધામ, અને રંગ રેલીયો, હો લાલ. છગો.
માવજી મ્હારૂ ઘર સમશાન, હાં સુની હવેલીયો. હો લાલ. છગો. ૬
માવજી પાછોરીએ તે સુખ, નોઈ દુઃખ ઘણું પડે, હો લાલ. છગો.
માવજી વલ્લભના પ્રભુરાજ, તમારી રાંક રડે. હો લાલ. છગો. ૭

ગરબી. ૩

રાગ ઊપરનો.

શામળજી સપને મોહોગા દાર, તમારો ઘાર નહી. હો શામ.
જે નહી રીતડી હો શામ.
શામળજી જોઈછું નીતનીત વાટ, રહી જારી નહી. હો. શામ.
જે નહી રીતડી હો શામ. ૧
શામળજી કોઈ આવે કોઈ જાય, જાણું જે આવિયા. હો શામ.
શામળજી ઊઘેડ્યા જૈં દ્વાર, જેયા મન લાવિયા. હો શામ. જે. ૨
શામળજી જોતાં નિકળે કોય, અતી રડું ધામમાં. હો શામ. જે.
શામળજી તમ તુલ્ય ઊભરસ જાય, ઊઠું તવ હામમાં. હો શામ. જે. ૩
શામળજી મધ્ય રાત્રી વહી જાય, થાઊં નીરાશણી. હો શામ. જે.
શામળજી થોડી સેજ્યા માંય, રડું જલાગણી. હો શામ. જે. ૪
શામળજી નાવે નીંદ્રા નેન, પડે નહી ચેન જરા. હો શામ. જે.
શામળજી જાણું વિચારે વાય, પછીથી હ્યઘરા. હો શામ. જે.
શામળજી મન મનસુ જો હોય, કહું કોને જઈ. હો શામ.
શામળજી વ્યાસ વલ્લભના નાથ, જા પ્રીતની રીત નહી હો શામ. જે. ૫

ગરબી ૪ રાગ ઊપરનો.

કાનજી કાલે ન આવ્યા કેમ, રહી જોઈ વાટડી હો કાન.
જીતો વેણના હો કહાન.
કહાનજી પ્રગટ્યો લોકપ્રેમ, ફરજની રાતડી હો કહાન જી.
કહાનજી ત્યારે ગઈ ઘોર રાત, થયું મન આકળું હો કહાન જી.
કહાનજી આવ્યા નહી તમ ચીત્ત, અતુંજ આકળું હો કહાન જી. ૨
કહાનજી લેવા જાવું જેમ, મારે મન આવીયું હો કહાન જી.
કહાનજી અજાણનો અવતાર, તેણે નવ કાંઈ થયું હો કહાન જી. ૩
કહાનજી કરઘરને બ્હાર, કશું કટકણ થઈ હો કહાન જી.
કહાનજી મોકલું તેડવા કોણ, મનુષ્ય મળે નહીં હો કહાન જી.
કહાનજી આવવાની ઘણી હામ, નીસરૂં ઘર બારણે હો કહાન જી. ૪
કહાનજી લોક ભણે અનેક, ન રહે જીવ ધારણે હો કહાન જી. ૫
કહાનજી પાછી વળી ઘર માંય, સુવું જે ઠીક થઈ હો કહાન જી.
કહાનજી વાગે મને વણકાર, આ ટળે લીલી રહું હો કહાન જી. ૬
કહાનજી આતો પડી કુટેવ, કરો સુઠ વાયદો હો કહાન જી.
કહાનજી વીતન ગરે અણે આંજ, તેમાં શો ફાયદો હો કહાન જી. ૭
કહાનજી માત પુછે મને વાત, કહું તે કેમ કરી હો કહાન જી.
કહાનજી રડવું આવે રાત, પુછે મા ફરી ફરી હો કહાન જી. ૮
કહાનજી ને કહું અરે અરીપેર, સમજે મા મન મહીં હો કહાન જી.
કહાનજી જાણે પ્રગટ્યો પ્રેમ, ઘણી ઘેલી થઈ હો કહાન જી. ૯
કહાનજી માતાને કહું જેમ, મને કાંઈ થાય છે હો કહાન જી.
કહાનજી દાસ વલ્લભના નાથ, રજી રાતણ યછે હો કહાન જી. ૧૦

गरबी. १

सखी संध्याजे संचर्या. जमुनाने आरे. हांहांरे. राग.
मोहनजी मळ्यो नथी. मारू चीतडुं चमके. हांहांरे मारू चीतडुं.
डाभण कुमकुम हाथथी, चोळ्युं कसुंबल कमखे. हांहांरे. १
ते दनथी मनडुं हर्युं, मने मोहनी लागी. हांहांरे;
घरकाममां चित्त ना रह्युं, बधी लाज लय त्यागी. हांहांरे. २
लज्या मेली लोकनी, उमंग उपजावी. हांहांरे;
शामळीआना शोधनी, मने उलट आवी. हांहांरे. ३
त्यांथी मळे जे कानजी, जेम नीत नीत जाणुं. हांहांरे;
लाव लवी भगवानजी, साथे सुख माणुं. हांहांरे
ते वेळा क्यां आवशे, मने सुजनुं सपनुं, हांहांरे,
त्यां लगी ते गभरावशे, म्हारे अन्य नही अपनुं. हांहांरे
गोरधन पुजा करूं जशी, पूरण प्रेम राखी. हांहांरे;
प्रेम पीडाजे भडी मरी, व्याकुलता साथे पाखी. हांहांरे. ४

गरबी. २ (जोगणीपणनो)

सोमे संचर्या शामजी, मथुरांने विशे, हांहांरे मथुरांने विशे.
मुक्युं घरने गामजी, जग सुनुं दीसे. हांहांरे. १
लोभे भरणकार वागीया, मने पलके पलके. हांहांरे.
विठ्ठलवर वरणागीया, लोंडी लगुरीने ललके. हांहांरे. २
सुध सुध ना रही अंगनी, मुने वियोग नडीयो. हांहांरे.
रमतां कृष्णनी रंगनी, तेमां विक्षेप पडीयो. हांहांरे. ३
गुरु भुर नयण करी, सपनामां आवे. हांहांरे;
करकण कर करी करी. लोचनजल लावे. हांहांरे. ४
शुक्कर मुक्कर धारीयुं, हवे दोह्यलुं भजवुं. हांहांरे;

विसरे नही विसारीयुं, मनडामां मणयुं. हांहांरे. ५
शनी भनी भक्तु व्हावरी, मायाने माटे. हांहांरे;
लयुं गमे नहीं साथरी, शामण रीत साटे. हांहांरे. ६
रवी कवि वल्लभ वदे, हारा दुःखमां डुली. हांहांरे;
हथपियुं रामा रहे. सकळ लाय लुली. हांहांरे. ७

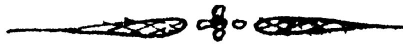
गरबी. ३ (रागडीपरनो.)

पत्र लखे छे प्रेमदा, प्रभु पर प्रीते. हांहांरे. प्रभुपर प्रीते;
डीर डीपत छे आपदा, तमविना चिते. हांहांरे. १
वायदो करीने चल्या गया, मथुरांने पंथे, हांहांरे;
नंद नंदन नगणा थया, रंभडायी अंते. हांहांरे. २
वामाने दुःख वियोगनुं, तेथी नहीं जीवुं, हां हांरे;
स्वाले श्रुख पईलोगनुं, सोक्तनापी रीत्नुं. हांहांरे. ३
दरशण देशो क्याहरे, सुंदीर शामणीया. हांहांरे;
उमंग छे डीर माहरे, प्रीतम पातणीया. हांहांरे. ४
घणा दिवसोनी वारता, पुछवि छे तमने. हांहांरे;
पुछशुं आप पधारतां, दीलदोछे अमने. हांहांरे. ५
स्वाम लखजे नगपति, तव दुःखडां भरी. हांहांरे;
व्यासना स्वामी जति जति, भण्या नुत्य चारी. हांहांरे. ६

गरबी. ४ (रागडीपरनो.)

कानुडो डील्यो कांठडे, मुने हेरान करवा. हांहांरे. मुनेहेरान.
कंदमां केरी कांकडे, वश करीने वरवा. हांहांरे. १
वस्तु तणो चाळो करी, मारुं चितडुं चोर्युं. हांहांरे;
मधुर मुखडे हस्या हरी, मभुं कणक डोर्युं. हांहांरे. २
ते दनथी जीवुं नही, क्यी कुलनी लाशुं. हांहांरे;

मात कने सपना महीं, विठ्ठलवर मागुं हांहांरे. ३
आधा राखुं घणी घणी, ठाकुर माटे हांहांरे;
वांसळीनो स्वर राणी राणी, लेषुं धारेधारे हांहांरे. ४
पंथे पग पड्या नरखुं, मनधारण रेहेवा हांहांरे;
खबर पडे तो जती हरखुं, चरण रज लेवा हांहांरे. ५
मोहन मळवा मन मथी, दीवसने रेणी हांहांरे;
ते नंदनंदन मळ्यो नथी, वल्लभनी केहेणी हांहांरे. ६

गरबी. १

शामळीया वाला रो वेगळारे. ए राग.

ओली प्रेमदा पकडी प्रभुनेरे, पुछुंछुं पातळीया तुनेरे.
वात खरी करी देवी मुने, कहो अहूं नैतो कहुं गाममांरे. १
कोना घरमांथी नीकळीयारे, गलवाता पंथे पळीयारे;
वस्तु चोळता चाल्या शामळीया, कहो अहूं. २
कोण पुंठे छे आलवा वाळोरे, लयपामी लरोछो काळोरे;
वळी वळी शुं पाछुं नीहाळो, कहो अहूं. ३
शीशना केरा क्यां विखराणारे, आडांअवळां परलपटाणां रे;
चाल्या संकोरता थई शाणा. कहो अहूं. ४
होठ कोरा गयाछे ऊडीरे, दीसो नीकमा गयाजुडीरे;
शुं कलाया लवे थई लुंडी. कहो अहूं. ५
स्वास माता नथी हुओ पडीयारे, चालोछो आतावड पडीयांरे
आवे शुं आवडां अडअडीयां, कहो अहूं. ६
कोणे आवा गालरा करीयारे, कोरे रही पंथे परवरीयारे;
नाथ व्यासना त्रास ना लरीया. कहो अहूं. ७

गरबी. २ (रागजीपरनो.)

सुणी रीशामणीयो जी कहे छे रे, लुंगी रीहने केगे लेछे रे;
सघाटे आज क्यां पुछे छे. तुने कुं डाल्ने कैरा वारतारे. १
जुव जध्धर छे आवेणारे, डाले शोधवघननामेणारे;
त्यां मारशे धारुं लेणा. तुने कुं डाले कैशावारतारे. २
मने धेनुं जे गलराव्योरे, मारी सींगडांने सपडाव्योरे;
तेणे चारीने नाशी आव्यो. तुने कुं. ३
धायुं धेननुं मारया टोळुं रे, धाव्यो धरण पड्युं रे तटोळुं रे
धागी झांझरीने वस्तु थोपं. तुने कुं. ४
आण समजणी रूपाळीरे, पंडे कुडीली लेकुड त्याळीरे;
धेनु लपधी लेवुं पाछुं वाळी. तुने कुं. ५
जीजी वात पुछे घण सारे रे, कहुं तोहे नही कहुं आजरे;
व्याससनो स्वामी जणीयो हाल्ये. तुने कुं. ६

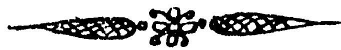
गरबी. ३ (रागजीपरनो)

ढोला रहो कृष्ण कहुं वातरे, प्रेम रंगे लीनी छे न्यतरे;
कहो क्यां रमी आव्या रात, मोहनवर मुखडुं मलकाय छेरे. १
आंख्यो ढीलगरे छे रातीरे, जेडा पास कंकणना छातीरे;
आंपी डोएग मणी मदमाती, मोहनवर. २
मुख त्यम्या ऊपर दंत घावरे, लेई अन्यने पाय लगावरे
जेवो कोनी साथे लीधो ल्हाव. मोहनवर. ३
केराजेरी होत्या तेल घालीरे, शेणे पुष्पछडी कर आलीरे;
आव्या सुंधला लुटमां म्हाली. मोहनवर. ४
हार गजरा ओपाव्या अंगेरे, सुजपाम्या कोई कामा संगेरे;
म्हारा समछे क्यां रमीया रंगे, मोहनवर. ५

कहो नथी कोने केहेवानी रे, मारा मनमांहु समजरहेवानी रे;
व्यासना नाथ वात रेवानी. मोहनघर. ६

गरबी. ४ (रागउपरनो.)

कहे कृष्ण तुं सांभळ भामारे, शुं वात पुछे छे वामारे;
तेडे हेतथी तेने त्यां धामा. भामाकुं लायनो लुण्यो लुघरो रे. १
आपे आलावे अग्नीन काहाडी रे, नव्य नीरजुं नजर मांडी रे;
प्रीतनी जमुं रसोई टाहाडी. भामाकुं. २
हेतथी हळवा तेडे नारी रे, मणे मान तो जवुं मोरारी रे;
पोढुं जेवी तेवी पथारी, भामाकुं. ३
नव लेई जे काणी कुपाणी रे, तेडे प्रेमघडे रीरी ढाणी रे;
तेने वरी थाळी वनमाळी. भामाकुं. ४
कुरंगारी अहे मुजकांडुं रे, तेनो स्नेह छजीनो न छांडुं रे;
होय गरीब गोठडी मांडुं. भामाकुं. ५
एवुं मान्य वाळीने मेली रे, होय आतुर ते अलबेली रे;
व्यासनो नाथ रमु रंगरेली. भामाकुं. ६

गरबी. १

हरी हठ मेलने राधे. ए राग.

मारगडो मेलने माधा, आघो जई खेलने माधा;
दब्बाधो दाब्बेलने माधा, छेडथी को छकेलने माधा. टेक.
सौ सरबी ना लागशो, गरज नंद गोपाळ;
स्वभाव माठो माघरो, ह्यानी कुं गाळ;
काळजडे ते घाकशो माधा, माहामांहु लागशो माधा;
जोडो जगशो माधा, जधां भार लागशो माधा. १

रेहेन्ने तमारा लारमां, नही नीकळे कांई सार;
ऊली रहुं नही मारशे, भजनानो अपतार.
लांछन लागे स्नेहमां भावा, घणीछे जनेनमां भावा;
नीलवुं न लेनमां भावा, तणावुं न लेनमां भावा. २
अकु जाये अकु नयछे, तम सरखा अनेक;
सन्नतनुं धुं छोडुं, मुकुं न म्हारी टेक.
सारंगीना श्रासना भावा, छबीला योपासना भावा;
सुंदरा अत्यासनना भावा, ओवल्लभ व्यासनना भावा. ३

गरबी २. (रागऊपरनो.)

रीसाया रो शा कारणे छेला, नरे गुण धारणे छेला;
आयो म्हारे आरणे छेला, कुलो त्मऊींवारणे छेला. टेक.
तलसुंधुं त्रण मासथी, पडीयो छे वियोग;
शुं कुज लाग्युं हन विषे, शो प्रगटयो रीस रोग.
होये रीसतो कहो छेला, अरज म्हारी सहो छेला.
हाराने शुं दहो छेला, यांकुं लेई क्यां वहो छेला. १
शुं बिगाड्युं शामळ, शुं साम्यवी नही तक.
आपडा पयाछो शेरीए, आली जेवा अक.
रनामुं जोता नथी छेला, हमा करो भ्राणपती छेला;
नेई री माठी मती छेला, नथी पापमां रती छेला. २
घटे नही गोवींदजी, यांकुवण देवो छेह;
आजी ने करुणाधरीो, तजो री म्हारो रेह.
नसोदानी जाणछे छेला, होनी लाणा नाणछे छेला;
तमारामां भ्राणछे छेला, वल्लभनी वाणछे छेला. ३

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

ઊભા રહો વાત કહું, કહાના, ઘેલી થઈ ગોપી સહુ, કહાના;
કામણ તમે કીધું બહુ, કહાના, હું પણ તે નેઈ રહું, કહાના. ટેક
મોહન તારી મોરલી, પુરણ ચોરે ચીત;
ગોકુળીઉં ગાંડું કર્યું, ક્યાં શીખ્યા એ રીત.
જેથી સુધ સાન ગઈ, કહાના, ચતુરા ચકિત થઈ, કહાના;
જગત લાજ મુકી દઈ, કહાના, તમે તારૂં નામ લઈ, કહાના. ૧
વશીકરણ તુજ નયણમાં, મહુ જાળડી માંય;
બાળા બની ગઈ બાવરી, એવું શીખ્યા ક્યાંય.
કહો તે વારતા, કહાના, શીખ્યા નેણ મારતા, કહાના;
સગુણીને સારતા, કહાના, નથી કે વીચારતા, કહાના. ૨
કુડી કીરતી તમ તણી, એમ કહ્યાથી થાય;
વ્હાલા વલ્લભ વાસના, હવે કરો શી માય;
તેમાં ભલી લાજ છે, કહાના, સાથે સુજ લાજ છે, કહાના;
ગઈ લાજ રાજ છે, કહાના, મોટે અરૂ આજ છે, કહાના. ૩

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

આવો આજ ધામમાં, વાલા, રહો મુજ ગામમાં, વાલા;
પડ્યા છો શા કામમાં, વાલા, આ ગોકુળ ગામમાં, વાલા. ટેક.
પ્રીતમ પડી રાતડી, મળવા મ્હારો ભાવ;
વેળા ગઈ વાંચે નહીં, કંઈ મળે આ દાવ.
લોભનીયાં દીજીએ, વાલા, ગોઠડી કીજીએ, વાલા;
રંગીલા રીઝીએ, વાલા, ઘણો લ્હાવો લીજીએ, વાલા. ૧
ઢાળ્યો હરીવર ઢોલીઓ, પોઢો મોહન માંય;
ચરણ ચાંપુ ચાતુરા, પીઠલ ઢોળું વાય.

आवो न्हावो नही मणे,वाला,लायग लरपुर लणे,वाला;
तपत जेठीनी रणे,वाला,कोई नही कण कुळे वाला. २

प्रभु प्यारा छो मने, रभु दीवरो रात;
घणो रहु छे उर उलरो, कहुं मांडीने वात.
मने ईच्छा वातनी,वाला,लेवुंवार रातनी,वाला;
आतुरतम ल्लतनी,वाला,वल्लभना नाथनी,वाला. ३

गरबी. १

(पावाते गढथी उतर्यां महाकाळीरे ओराग.)

अगनी ओठाड्यो उरमां, हो वांसलडी;
अघो वरी कीधो संसार. रे रांड वांसलडी.
वागे मीठा सुरमां, ओ वांसलडी,
मारु काळजडुं कोरनार,रे रांड वांसलडी. १
झेरी सरपण तुल्यतुं, ओ वांसलडी;
व्यापे पिरी परनी होय,रे रांड वांसलडी.
ने झेर चडे तुजतणुं, ओ वांसलडी;
ते उतारनार नही कोय,रे रांड वांसलडी. २
वगडानी रेहेनार तुं, ओ वांसलडी;
आवी वरी विठुल मुख. रे रांड वांसलडी;
सहुनी सत्रु थई पडी ओ वांसलडी,
देनारी दारुण दुःख. रे रांड वांसलडी. ३
कुणी लागणी कारमी, ओ वांसलडी;
तारो पाही वैकुंठ राय, रे रांड वांसलडी;
डंसे डंसीजी केहने, ओ वांसलडी;

તે વાડી પાસે જાય. રે રાંડ વાંસલડી. ૪
જે વાડી વણ ઊતરે નહી, જો વાંસલડી;
જડી બુટ્ટી જેને હાથ, રે રાંડ વાંસલડી;
જાદુગરી જડી ગહાનને, જો વાંસલડી;
તેણે જીતે વ્યાસનો નાથ. રે રાંડ વાંસલડી. ૫

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

ઝબકી ગઈ ગોવાલણી, વેણ વાગે છે,
હવે ઘરમાં કેમ રેહેવાય, જો વેણ વાગે છે.
તાલાવેલી થઈ તનમાં, વેણ વાગે છે;
મનડું વાળ્યું ન વળાય, જો વેણ વાગે છે; ૧
સા સસ સાબુડીતણું, વેણ વાગે છે;
તે દેઈ બેઠી બે દ્વાર, જો વેણ વાગે છે;
સાસુ નણંદી નિરખી રહી, વેણ વાગે છે;
કેમ જાઊં ઘરની બહાર, જો વેણ વાગે છે. ૨
મુજ પાડોશણ પાપણી, વેણ વાગે છે;
તે જોઈ રહી ચરચાય, જો વેણ વાગે છે;
ચાડીયણ ચાડી કરે જતિ, વેણ વાગે છે;
તવ ટંટો ઘરમાં થાય, જો વેણ વાગે છે. ૩
નહીં ગણતાં હું સંચરૂ, વેણ વાગે છે;
શું કરશે સહોદર સાથ, જો વેણ વાગે છે;
દરશણ હરીનાં કર્યા વિના, વેણ વાગે છે;
મહારૂં ચિતડું નહીં રહે હાથ, જો વેણ વાગે છે. ૪
જાંખી કયાપણ જમું નહી, વેણ વાગે છે;
સોપણ જાણે સહુ વાત, જો વેણ વાગે છે;

મુખ મરીયાદા મુકી પરી, વેણ વાગે છે,
વાહાલો વલ્લભનો નાથ, જો વેણ વાગે છે. ૫

ગરબી. ૩ (રાગઊપરનો.)

જાણું સુખ્યું તુજને, જો ઝાંઝલડી;
મારે કીકીની કટાર. રે રાંડ ઝાંઝલડી.
જેતે તે તેને ઘાયલ કરે જો ઝાંઝલડી;
દે કઠીણ કરાસનો માર. રે રાંડ ઝાંઝલડી. ૧
લાલો લકુટી લોંકડી, જો ઝાંઝલડી;
હુંહું તુજ ગુણની ખાણ, રે રાંડ ઝાંઝલડી;
જેને વાગી તે લાગી પડી, જો ઝાંઝલડી;
તુંથી હારે રામ જાણ, રે રાંડ ઝાંઝલડી. ૨
પડદે પેઠી પ્રાણ લે, જો ઝાંઝલડી;
કોણ જેરવે તારો માર, રે રાંડ ઝાંઝલડી;
તરવી સકુના ભુપની, જો ઝાંઝલડી;
તું હત્યારી અપાર. રે રાંડ ઝાંઝલડી. ૩
ઘોલરી ગરદન મારતી, જો ઝાંઝલડી;
પડે પડદેથી અહાર. રે રાંડ ઝાંઝલડી.
અળગી અસે શ્રી કૃષ્ણથી, જો ઝાંઝલડી;
તો જુએ સકુ સંસાર. રે રાંડ ઝાંઝલડી. ૪
ગુજરાત કરી ગોવાળણી, જો ઝાંઝલડી;
કીધી વશ વ્રજની નાર. રે રાંડ ઝાંઝલડી;
ચોરી કરે તું ચીતની, જો ઝાંઝલડી;
તો પણ ગણાય શાહુકાર, રે રાંડ ઝાંઝલડી. ૫
કામી તોહે તું સતી, જો ઝાંઝલડી;

વરીહરીને વહાલા રે રાંડ આંખડલી;
કામણ ગારેલી તું ઘણી, એ આંખડલી;
દે વચ્છલને દરશન રે રાંડ આંખડલી. ૬

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો)

જલજેસાની આંખડી, મને મારે છે;
હવે મધુરાં નહીં જવાય, તે મને મારે છે.
હવી હવડાં વેચવાં નથી, મને મારે છે;
મારે કાળજડે કાંઈ થાય, તે મને મારે છે. ૧
ઘા વાગ્યો મુજ ઉરમાં, મને મારે છે;
તેનું શું ઔષધ થાય, તે મને મારે છે;
દેહનો ઘાવ ભરાઈજે, મને મારે છે;
હૃદીયાનો કેમ રૂઝાય, તે મને મારે છે. ૨
પેટનું દુઃખ પીધે મટે, મને મારે છે;
આ દુઃખ કેમ મટાડાય. તે મને મારે છે;
હૈયે જગની ઊંધીયો, મને મારે છે;
તે જળથી નવ હોલવાય, તે મને મારે છે. ૩
પ્રેમ જળ છાંટુ પ્રભુ તણું, મને મારે છે;
તો તો શીતળતા થાય, તે મને મારે છે;
હૃદીયે દાઝુ દયાળને, મને મારે છે;
અંતરનો ઘા રૂઝાય, તે મને મારે છે. ૪
સાંયો થૈ છે વિઠલો, મને મારે છે;
સામું નીર નયન જાઈ, તે મને મારે છે;
વ્યાસનો ક્યાલો માલ્યા વિના, મને મારે છે;
હું જનયાની જે હાલ. તે મને મારે છે; ૫

गरबी. १

(नंदना नांनडीया, जोपेहुं घर मारुं. ए राग.)

नटवर लालाजी, पालव मुको मारो;
विठ्ठल वालाजी, छांडु विवेक विचारो. टेक.
लाज रहीत तमे काज करोछो, आज जाणे घरनो धारो. नटवर. १
मरजाद मुकी मानुनी रोको, पाय कहुं तो तमारो. नटवर. २
जेम तेम लांघो वीरहापीनांघो, जुओ जोक दुरजनरो. नटवर. ३
नही मात तातनी बीक लगारे, लोभ्यो धंधो सारो. नटवर. ४
कुंथज लाजे जंतज आणे, रहे ना जेके जारो. नटवर. ५
जुओ जो व्रजवामां कोई हसेछे, अम आज कुडिगारो. नट. ६
जाम करे जहतुं जपी काना, मीन तणो पंथ न्यारो. नटवर. ७
व्यास वल्लभना वाला विठ्ठला, समजी दूर टलारो. नटवर. ८

गरबी. २ (राग ऊपरनो.)

अमने जवादो, रोको छो गीरधारी;
जणशां थावा हो, वामानो वट वीचारी. टेक.
विवेक लाग वामाने विताडो, शीख्या केव नठारी. अमने. १
मारगमां रही करथी वालो, जेनही रीत अमारी. अमने. २
नाजाहा मुको पारको झालो, ते प्रभुतान कुवारी. अ. ३
लाणे नाथ लकोदर लघणां, ना रहे नाठाजारी. अ. ४
वेलां गएाधुं कहेतपाधुं, ते तो रीत तमारी. अमने. ५
तमके कोण कहे नाकुं दुजनाकुं, सुंदरी सीर लपलारी. अ. ६
जाणो छो छंद पकड्या छे छबीला, नीरखवी परनारी. अमने. ७
व्यास वल्लभ वाला वेगाला रहेजे, करकुं बारीवारी. अम. ८

ગરબી. ૩ (રાગ ઉપરનો.)

સમજ્યાં ન સુંદરી, શામળીએ ભોળાવી,
મરકળ મુખ શું કરી, જેસી અરધંગ આવી. ટેક.
રમાડું રંગે લ્યુબ લ્યરી અંગે, પથરમાં મન ધેલ્યાવી. સમજ્યાં. ૧
વણ ધારે લોપલ થયો છું, લલનાહેત ઉપજાવી, સમજ્યાં. ૨
લય નવ રાખો લેણાં એસો, નેનશું નેન નચાવી. સમજ્યાં. ૩
કહાનો કુંધું સકુચનીતાનો, લીધી તુજને મનાવી. સમજ્યાં. ૪
છેલ છબીલો ધું પરા તાહારે, તેથી તને હઠ ઝ્રાપી. સમજ્યાં. ૫
ચીચી ક્ષણ વેળા નવ ચુકો, લોઝ મુકો તન તાવી, સમજ્યાં. ૬
ભીહાં મણાં શું ભજગ્યા કરોછો, લાલડી મુખમાં હલાવી. સ. ૭
નહી સમજે તો વ્યાસનો વહાલો, ધીર નરે ચીત ઠરાવી. સ. ૮

ગરબી. ૪ (રાગ ઉપરનો.)

છેલ છબીલાલ્ય, છણકો કરી કેમ ચાલ્યા;
રંગ રસીલાલ્ય, શા માટ મુમત આલ્યા. ટેક.
શું તમને કહ્યું ભાટું ભાઇ, શું ઘેરી ઘરમાં ઘાલ્યા. છેલ. ૧
વરા હતા પેણ વછુટી પડીયા, કોણે ઉંધા મત આલ્યા. છે. ૨
શામ શરીર સ્થીર નથી મનડું, કોના હલાવ્યા હાલ્યા. છે. ૩
માયા કરીને ભેલ્યાં વિસારી, કેઈ માનની મ્હેલ મ્હાલ્યા. છે. ૪
પણ મુખ સરખું સુખ ક્યાં મળશે, જન્યપર ઝોગટ ઝાલ્યા. છે. ૫
વ્યાસ વલ્લભના વ્હાલા વિઠ્ઠલજી, સ્નેહ પયાપી સાલ્યા. છેલ. ૬

ગરબી. ૧.

(મ્હારે દાણ માગે રે દાણ માગે. એ રાગ.)

હાંરે ભરૂ ક્હાનું રે ભરૂ ક્હાનું;

ओले नरघर कालुं गालु रे, अकु आलुं. टेक.

आधी रातमां कांई कांई करे छे रे, कुकु कुकु करीने डरावे छे रे. अकु १
गांडु गांडु रमे छे घेलो रे, घणो छणलोल करे छे नरो रे. अकु २
थांडी थांडी डोडी करी बोले रे, होडुं जाणुं तो घुघटमां बोले रे. अकु ३
अतो रमे छीछंगनां बेसी रे, करे कपट पालणामां पेसी रे. अकु ४
क्षण गत तो पावले लागे रे, डाह्यो थईने पानबीडी मागे रे. अ० ५
करे केवुं बे नानो लालो रे, आवे दयाप्रीतमनो वहालो रे. अ० ६

गरबी २ (रागगरबानो.)

हांरे मही माटे रे, मही माटे,
घणी घेरी गोवालणी वाटे रे. म ही माटे. टेक.

अमे नाणुं नै बे वेचतां वेची रे, पण वांसणीय गाडी जेंची रे. म० १
नकु लालमनी जो हती लोभी रे, तेना मटकां नाख्यां ढोळी रे. म० २
जेणे आवुं नार्ईं सुं आपा रे, जेणे दीधुं नहीं वेची आपा रे. म० ३
करी नाणी गोरसनी हाण रे, अमे आपतां तांजेनुं दाण रे. म० ४
दाण देतां छतां कर्युं जेवुं रे, थयुं नुकशान कोनी करने लेवुं रे. म० ५
हवे घेर कर्ई काढीए शुं आनुं रे, पजुं दयासना नाथ संगपानुं रे. म० ६

गरबी ३ (रागगरबानो.)

हांरे नेण मार्यां रे, नेण मार्यां,
लेई सुधबुध सकु विसार्यां रे. नेण मार्यां. टेक.

गा पिकु नाके रोकी वाटे रे, थयो छे महीयारीने माटे रे. नेण० १
कीधी सकळ गोपीका घेली रे, पई पडी वश सौ साहेली रे. ने० २
जेनी मोरलीमां मोहनी लवी छे रे, जेणे कामण नेरसो करी छे रे. ने० ३
लग भृत्यो नसोदानो जायो रे, पाद्य वेण जोथी सघायो रे. ने० ४
जधी घायल करी छे गोरी रे, कोई कामनी नथी रही कोरी रे. नेण० ५

ઘણું ગાજવેછે ગામ નંદલાલોરે, કરે દીનાવલ્લભનો વાલોરે. કે. ૬

ગરબી. ૪ (રાગ ઉપરનો.)

હાંરે કેમ જરીએરે કેમ જરીએ.
છે કાનુડો કાંકડો શું કરીએરે, કેમ જરીએરે. ટેક.
માહ્રૂ જોડલું જગાડે કાહાનોરે, ચોરે ઊદાણી છેલડો છાનોરે. કેમ.
નેણ મુકાવીને નાખે રેણુરે, લઈ મારે સાસુડી મેહેણુરે. કેમ. ૨
મ્હારી જળે છાંટી ચીર ભોળીરે, કાનગુણ વણ રમે હોળીરે. કેમ. ૩
કરે નખ્યો નીરાની કાંઈરે, કેમ કરી રહુ સાસરીની માંહીરે. કે. ૪
નથી સરમ શામને લગારરે, ઘણો નિર્લજ નંદનો કુમારરે. કેમ. ૫
ચાલો જળ વણ પાછાં જૈએરે, વ્યાસના વ્હાલાની વાત કૈયેરે. કેમ. ૬

ગરબી. ૧

(કાગી તે કાણકા કાગણ મોકલેરે.) એ રાગ.

મ્હારો રીસે ગયો રંગીલડોરે.
હવે એ દોહ્યલો આવવો હાથજો, કેમ કરૂં હવે હું સાહેલડીરે;
પ્રીતમ સાલે હૈયા સાથજો. મ્હારો. ટેક.
કહો ક્યાં મળશે કાનજી એકલોરે, મળવે મુકું ચરણમાં શીશજો.
કાલાવાલા કરીને રીઝવુંરે, સઘળી ઊતારી નાખું રીસજો. મા. ૧
ના માને પણ મનાવું બેનડીરે, નારી આગળ શું નરનું જોરજો;
જોર કરે તો જોબન આપીયેરે, તણે થાય નરસહુ નઠોરજો. મા. ૨
કરી લેઊં વશ ઘડી એકમાંરે, પણ મળવો દોહ્યલો એ કાનજો.
વ્યાસના વાલાની સૌ રીસડીરે, રીઝમાં હરીપ માડું શાનજો. મ્હા. ૩

ગરબી. ૨ (રાગ ઉપરનો.)

જેની રણછોડ રીઝેન સેજમાંરે, માને નહી છણકાએ છેલજો.

जनमनो छे जकडी जुगणोरे, कोई घरते न मननो मेळजो
तेशुं छरक्यो तेशुं छुरीयोरे, करीथी वाणी नजुअेवार जो; जे.२
अेवो हठीलो नंदन नंदनोरे, समजे सकु सुंदरीना धारजो. जे.४
जगमां वैदवामानो पिठलोरे, अेतो घरते आपणी वातजो;
शांल्यो जयनहीं गोविंदडोरे, हठीलो अेवी अेनी जतजो. जे.
होअे जलिमाजतो जेपारजुरे, घणी थाळी गर्छछणजारजो;
संपूरण सौ गुणनो रामणोरे, वाहालो वल्लभनो मोरारजो

गरबी ३ (रागधोळपरनो.)　जे.३

रसनी लरेली रणछोडरीजवेरे, जमघेर आवोनटवर लालजो;
अरज करुंछुं सुंदीर रामणारे, नथीमुज घरमां कोई हालजो. रस.१
आव्या आज आणंद ऊलरायछेरे, त्रासो नहीं शुं जवरथी थायजो;
अनेक आवे पण म्हारा मावजीरे, काहाडी दाऊ शुं अेनलेई जायजो. रस.१
जुवजोतो जेरनहीं माह्युंरे, मरुं हुं पछी लंक लुटायजो;
शनिश्चर छे हरीकूरीवीरनेरे, जेवाथीकुम काणजुकुरायजो. रसनी.
सासु मानो मारा मोहनारे, घरशो नहीं मनजीउलगारजो;
नथीकुं जोरीआणी कोयनीरे, आघो व्यास तणा दातारजो. रस.३

गरबी ४ (रागधोळपरनो.)

पुछुंछुं प्रेमदा जेकवारतारे, रमवा तेडे ताहणी तुजघेरजो;
आवे हापामां तुज जंघवोरे, त्यारे रामा शी करे तुं पेरजो. पु.
सुणी जजणा हरीशुं जोयवीरे, हरजी बतावो ते ऊपायजो;
जेम कहो तेम करवा आदरुरे, मुजने सुजपडे नहीं कांयजो. पु.१
सांभळी वेण जलजेलो जोलीयारे, जम्रनाघाडे तो करोरीछळा मजो;
कोई दाहाडे कुलारी दलमांहरे, परायानी परघेर केटलीहाम जो. पु.२
कोरीजारीपण कामनडीजोरे, डीजोतोपीजोनेन जजारजो;

ભીંજે તો ભીંજે નહીં ધામમાંરે, ભીંજે ધામે હરી વિચારને. ૩
નન આવવું તુજ ઘેર દોહ્યલુંરે, આવતાં કહ્યે નાવીપડે ચરણને;
પડ્યું મન પાછું વ્યાસના નાથનુંરે, કોઈ વેણાતું ઢળાવે ચરણને મુખનું. ૪

ગરબી ૧

(પડઘાની પડપીત ગતમત) એ રાગ.

આજ આણંદ ઉરમાંયછે, રાસ રમવારે;
આસ્થારે કૃષ્ણની થાય, દુખડાં સમવારે. ૧
વાયદો કીધો વિઠલે, સહુનમાંરે;
આ કહ્યું છે આપને સર્વ, વંદરાવનમાંરે. ૨
ગોઠડી ગોવિંદ સંગ, સહુને ગમશેરે;
આ કેઈ રીતે રણછોડ, રાસજ રમશેરે. ૩
ભાનુ મેર બેસે નહી, વડીવારનોરે;
આ મેળાપ તે ક્યાં થાય, જુગદાધારનોરે. ૪
ઓ દીનમણી ઉતાવળા, તમે થાઓરે;
આ જમને થાય ઉચાર, મેર ભાઓરે. ૫
શશી શીતળ સુખકારણે, આવ્ય વ્હેલોરે;
આ મનડું જકુ ગમરાય, થયો ઘૂપ ઘેલોરે. ૬
આણંદની આ થી ઘડી, ગોકુળમાંરે;
આ વ્યાસના નાથવણ સુખ, પડ્યું સૌ ધૂળમાંરે. ૭

ગરબી ૨ (રાગ ઉપરનો)

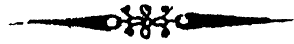
સાંભળી સહુ સુંદરી, મન માહાલીરે;
આ સંપી વંદરાવન, રમવા ચાલીરે. ૧
પેહેર્યાં ચણીયા ચીર, ચોળી રૂપાળીરે;

आ दामणी कुंडळ कान, नाके वाळीरे. २
काळी गांठी कोटमां, महामोतीरे;
आ जानुजंघ बे बांह्य, घुघरी परोतीरे; ३
चांदला कुंकु कपोळ, कीधा आडारे;
आ कैं गोरीबे गोळ, झीणा भडारे. ४
अंगुठे अंगुठीओ, मांज्या मोघरारे;
आ नेपुर विंछवा गेन, कडले घुघरारे. ५
सज सोळ शणगार, थई अरी ऊभीरे;
आ आवी वंदावन, अबळा ऊभीरे. ६
केम न आव्या काहान, वाटडी भतीरे;
आ कैं गावानां गीत, काहाडे गोतीरे. ७
तव दीधां दरसन, त्यां जगभूपेरे;
आ नाथ वल्लभनो ते, पयो अकुरूपेरे. ८

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

प्रभु पधारया प्यारथी, रास रमवारे;
आ भामनी भगवत संग, लागी भमवारे. १
कोई वामा वामभूज कोई जणी जमणे रे;
आ लै बेठी माहा सुख, ना मणे समाणेरे. २
कैं कर कृष्णनी कोट, नाची नाचेरे;
आ कैं ग्रही करीथी नार, मनडुं राचेरे. ३
घणीना छुटा केश, कईना चोडारे;
आ कैं कामाने रीशा, छे अंबोडारे. ४
ते संगे श्री हरी, करी अकुलीलारे;
आ त्यां कैं थेई थेई कार, रंग रसीलारे. ५

પગ પડઘી પડે સાથ, ઘુઘરા વાજીરે;
આ ઝીલી રહ્યો વ્રજરંગ, શ્રીવનમાળીરે. ૬
તેત્રીશ કોટી દેવ, દરશણે આવ્યારે;
આ બ્રહ્મા નારદ મહેશ, પુષ્પે વધાવ્યારે. ૭
આણંદ ઊપજ્યો અતીઘણો, સખી સાથેરે,
આ અપરમ દીધું સુખ, વલ્લભના નાથેરે. ૮

ગરબી ૪ (રાગ ઉપરનો)

મથુરાંથી મોહન, મળવા આવ્યારે;
આ એવું થયું સપન, તાપ સમાવ્યારે. ૧
પ્રીતમે પ્રીત પુરી કરી, મુજ સાથેરે;
આ દીધાં નહીં દરસન, ફરી એ નાથેરે. ૨
જાગીને જોયા ભાળ, ગઈ મુજ ઘરમાંરે;
આ ભુરણ પરોવી ચીત્ત, વિઠ્ઠલ વરમાંરે. ૩
ખુણે ખુણે ખોળીઆ, વનમાળીરે;
આ દીપક કરી ઠેરઠેર, જોયા નીહાળીરે. ૪
તો પણ પ્રભુ લાધ્યા નહીં, લટકાણીરે;
આ મુખડું ફરે અંધાર, જાણી હરીજણીરે. ૫
જોતાં જોતાં નજરે પડે, રડ્યા ઉંદારે;
આ આવે નહીં મુજ હાથ, લીડના લુઘશરે. ૬
નીસાસા નાખી રડું, શું કરીએરે;
આ વ્યાસ વલ્લભનો નાથ, ક્યાંથી વરીએરે. ૭

ગરબી ૧

(મોરા રંગીલા રણછોડ એ રાગ)

આજ આણંદનો દન મ્હારે, મળ્યા શામળીઓ રે;
હવે દુઃખની પડશે ક્યારે, વચન દઈ વળીયો રે. ૧
કહ્યું છે આપશું તુજ ધામે, મળ્યા શામળીયો રે;
રહું સુખ સજ્જનને ગામે, વચન દઈ વળીયો રે. ૨
ફુલડેથી સેજ બીછાવું, મળ્યા શામળીયો રે;
તેલ ફુલેલ સુગંધ લાવું, વચન દઈ વળીયો રે. ૩
કરૂં શીતળ જળ પ્યાલો ધોઈ, મળ્યા શામળીયો રે;
રાંધું વિધવિધની રસોઈ, વચન દઈ વળીયો રે. ૪
આવશે આજ મુજ ઘેર રમવા, મળ્યા શામળીયો રે;
ઉનું ઉનું લેઈશે જમવા. વચન દઈ વળીયો રે. ૫
મારા પ્રભુને લજ્યાં લાવે, મળ્યા શામળીયો રે;
હોય તીણાં તો ધ્યાનમાં આવે, વચન દઈ વળીયો રે. ૬
કહું દુધ નાંખીને મશાલો, મળ્યા શામળીયો રે;
આવશે વ્યાસજીનો વ્હાલો, વચન દઈ વળીયો રે. ૭

ગરબી ૨ (રાગ ઉપરનો)

આવો આવો મ્હારે ઘેર માવા, જોતી તી વાટડી રે;
બાંધ્યો હીંડોળો તમને ઝુલાવા, હવે પડી રાતડી રે. ૧
આજ કૃપા કંગાલને કીધી, જોતી તી વાટડી રે;
જુગજીવન આંખી દીઠી, હવે પડી રાતડી રે. ૨
મ્હારાં ત્રપ્ત થયાં લોચન, જોતી તી વાટડી રે;
કરી દયા દીધાં દરશન, હવે પડી રાતડી રે. ૩
હાથ આવી હરી ધામ તેડ્યા, જોતી તી વાટડી રે;
દુઃખ કીંકરીનાં નીવેડ્યાં, હવે પડી રાતડી રે. ૪
બેસાડ્યાં હીંચોળા ખાટે, જોતી તી વાટડી રે;

કરી સામગ્રી સામણા માટે, હવે પડી રાતડીરે. ૫
હવે આરોગો પ્રાણપતી, જોસી તી વારડીરે;
જરા વધારે ત્યો ભુજપતી, હવે પડી રાતડીરે. ૬
દીધાં જમાડીને મુખવાસ, જોતીતી વારડીરે;
થયો કુંજની રંગ વિલાસ, હવે પડી રાતડીરે. ૭
જોતો પ્રભુ ચરણરજ પામી, જોતીતી વારડીરે;
મળ્યો મળ્યોરે વલ્લભનો સ્વામી, હવેપડીરાતડીરે. ૮

ગરબી. ૩ (રાગઊપરનો.)

ઊભારો કઇં અરજ કરાંક, કો કેમ રીસાયારે;
એવો શો પડ્યો મ્હારો વાંક, ઊતારી માયારે. ૧
તમારે તો તારુણી અનેક, કો કેમ રીસાયારે;
પણ મ્હારે તો તમે એક. ઊતારી માયારે. ૨
શું મેં અન્યથી લેવું આંજી, કો કેમ રીસાયારે;
સર્પ કંચુકી રીમ કાઢી નાંજી. ઊતારી માયારે; ૩
કુરીં બોલાવીને નવ બોલી, કોકેમ રીસાયારે;
આપણું હતું ગયું ડોલી, ઊતારી માયારે. ૪
આડું જોઇ જોવો છો કરણ, કોકેમ રીસાયારે;
મેં શું સાચવી નહીં તમ મરણ. ઊતારી માયારે. ૫
ફરી શું વેણ વદેલું મુકી, કોકેમ રીસાયારે;
તરછટ તરછોડી મુકી, ઊતારી માયારે. ૬
હોય કસુરતો કરો શીક્ષા, કોકેમ રીસાયારે;
જુઓ સત્ય અસત્ય પરીક્ષા. ઊતારી માયારે. ૭
કરી કેમ હોયે ઊદરમાં, કોકેમ રીસાયારે;
તાપોતેલ ગ્રહુ મમ કરમાં, ઊતારી માયારે. ૮

શીદ આણી નાખો છો આણા, ફોકે મરી સાચા રે;
વ્યાસના નાથ મોરલીવાળા, ઊતારી માયા રે. ૯

ગરબી ૪ (રાગ ઊપરનો.)

આવે રસીયો રહેની માંય, રમ્યો છે રૂજનીરે;
નથી જાણતો અરથ્યો જે કાંય, તું સાંભળ સુજનીરે. ૧
વીઠલ સુખ દીધું ભામણીએ, રમ્યો છે રૂજનીરે;
એના ચરણકમળમાં પડીએ, તું સાંભળ સુજનીરે. ૨
નથી રહ્યો અચરપર પ્રેમ, રમ્યો છે રૂજનીરે;
રમ્યો રમ્યો રાજી થઈ તેમ, તું સાંભળ સુજનીરે. ૩
ખાંન પાંન લીધાં સુખચેન, રમ્યો છે રૂજનીરે;
મારાં સપનામાં નરવરે નેન, તું સાંભળ સુજનીરે. ૪
વગાડી મોરલી મધુરી, રમ્યો છે રૂજનીરે;
કોઈ સુખે ન રાજી અધુરી, તું સાંભળ સુજનીરે. ૫
એવી મરજી તેવું સુખ પામી, રમ્યો છે રૂજનીરે;
મળ્યો મળ્યો વલ્લભનો સ્વામી, તું સાંભળ સુજનીરે. ૬

ગરબી ૧

(આવાત મેં પુરૂષ અમે નારી.) એ રાગ.

છોરો છોરો મોહન મોરી મટકી,
મેં તો જોગી તુમપે પટકીરે. છોરો. ટેક.
નેનમેં ચેન કરત હો કાહાના, ચતીમેં મતલબ ઘટકીરે. છો. ૧
એતની ઊમર હુઈ ગોકુલમેં, કો નરસેં નહી અટકીરે. છો. ૨
હે ગીરધારી જોગી ગારી, તજ લગોગી ખટકીરે. છો. ૩
કાલા હોકે કુચ ગ્રહતહો, આત જીવારો હમ ચટકીરે. છો. ૪

त्यार से रेहेना ल्होत मत केहेना, छमीला लगोंगी छरकीरे. छो. ८

व्यासकुलनाथ केसे नेन युक्तायो, सटपर सुंदरी सटकीरे. छो. ९

गरबी २. (राग ऊपरनो.)

घणी घेली न करो गीरधारी. मने ना मारो नेनकटारीरे. घणी. टे.

नेनकटारीछे कृष्ण धीकारी, यातुरानां चीत चोरनारीरे. घणी. १

ते दीन नेननो घाय वागेछे, ते दीन थैजे बेमारीरे. घणी. २

भोजन न भावे नींदा न आवे, लंघ्या कंई मोरारीरे. घणी. ३

हैजे होणी वण वहेनीजे, सणग्या करे रात सारीरे. घणी. ४

च्यार पांच दिवशे मन पडे पाछुं, मुकीजे बात वीसारीरे. घणी. ५

वीसारे पडतां पोते मळोछो, पाछी त्रमण धायलारीरे. घ. ६

व्यास वल्लभना व्हाला विठ्ठलजी, ल्हदुगरी विद्यातारीरे. घणी. ७

गरबी. ३ (राग ऊपरनो.)

मुने लगाडो मोहन मोरारी, जारी करेच नठारीरे. मुने. टे.

परप्रेमदा पर प्यार तमोने, कोण भणे नीत्यनवी नारीरे. मुने. १

कहो नंदजीने परणावे गमती, छे घणी कंन्या कुंवारीरे. मुने. २

माशुं करीजे पायले पडीजे, तेवणना भणे प्यारीरे. मुने. ३

तम तुल्य कंन्या कोहोतो देखाडुं, त्रभुवनानी दुलारीरे. मुने. ४

मथुरां लगवुं मुको पालवडो, विठ्ठलवर वियारीरे. मुने. ५

लणे म्हारां साथ सहोदर, अगाडे धारो न्यारीरे. मुने. ६

वारयुं करो वल्लभना व्हाला, छे घर छोडेरो हारीरे. मुने. ७

गरबी. ४ (राग ऊपरनो.)

आवो आवो मुकावो साहेली. मने घनश्यामे घेरेलीरे. आवो. टे.

पिन्धासलावी तम संग आवी, मुने कुंलय छो मेलीरे. आवो. १

नहारीन गरनो नरवर नंदनो, पाडे छे मटकी रेलीरे. आवो. २

हती रहो जेनी आ रीत केनी, मुखनेण आंसु हेलीरे. आ० ३
रंगरंगीले रणमां रोळी, कोण अहीं म्हारू बेलीरे. आ० ४
नाकुंकुंने नकरो नडेछे, रमी करवी छे रंगरेलीरे. आ० ५
व्यासनो व्हालो छे पंहेलो, अराजकुरे अलबेलीरे. आ० ६

गरबी. १

(सुण चतुर सुजाण परनारी शुं प्रीत. ए राग.)

ओ प्रीतमजी, प्रीत करी पस्ताणी छुं तम साथे. टेक.
में प्रीत करी परोजण जोयुं, म्हारू डाहापण में धूळमां खोयुं;
प्रमाणीकपणुं तम तणुं जोयुं रे, ओ प्रीतमजी. १
तमे जनमना जुठडा गीरधारी, मोहोना मीठडा छो मोरारी;
नथी टेक विवेक लगारी रे. ओ प्रीतमजी. २
आवा खोटा सोगन घडीघडी, भणे मायाकु रामा खडीखडी;
स्नेह करी छे देषानी टेवपडी रे. ओ प्रीतमजी. ३
जेनी तेनी संगे कपट करवुं, मोरलीमां मानुनीनुं मनहरवुं;
जेम फावे तेम ज्यां त्यां फरवुं रे, ओ प्रीतमजी. ४
मुकी मरजाद मोहनजी तमे, माटे मनवाळीने बेठां अमे;
व्हाला वल्लभना मुखने लागमेंरे. ओ प्रीतमजी. ५

गरबी. २ (रागढीपरनो.)

ओ रसीयाजी, रीसाणी राणी राधा पै शाणे. टेक.
हवे नहीं आवे फरी तम संगे, रंगीला रमशे नहीं रंगे;
जेने व्यापी रीस अती अंगे रे. ओ रसीयाजी. १
दीठा चंद्र गवरीशुं रमता, त्नेया जनु मनाजे पुंठळ भमता;
तेथुं जोई तेने नथ रही रामतारे. ओ रसीयाजी. २

जेने कर वस्युं पुरण मनमां, डीठो जगनी तरुणीनालल भा;
कुरे पस्तावो पेरी ल्लोचनमां रे· जो रसीयाजी· ३
जेनां चाले छे चसु चोधारे, ग्रही ज्ञांन तमारा मुखमारे;
कहे छे दीधो दगो नंद कुलारे रे· जो रसीयाजी· ४
घणी कीरती करावी कानुडे, करी प्रीत पगोव्यां ल्लवल्लुंडे;
पछी कुबेती कुंडे कुंडे रे, जो रसीयाजी · ५
ल्लवो मळवा मनडुं वळावो, करी कुंडां कृत रीद कडणावो;
वाला वल्लभना केम जकणावो रे· जो रसीयाजी· ६

गरबी· ३ (रागडीपरनो·)

कहे कानुडो, जम डीपर केम छो राधाजी रीसाणे· टेक·
शो वांक पड्यो वामा म्हारो, थयो आकुळ व्याकुळ लपतारो;
रोल रीसावानो शो धारो रे· कहे कानुडो· १
शां कूराव्यर्णे दीठां दारा, शा समज्योटा आधातारा;
कुरवा जेठी कुरापारा रे· कहे कानुडो· २
शां दुजने दरीजे डुजी पड्यां; केई कामाने चढाव्ये चड्यां;
रहीजा कारे तेवी रीते रड्यां रे· कहे कानुडो· ३
शुं तम डीरमां जोधुं जाव्युं, तमने शुं मुख लंग नाक्याव्युं;
म्हारा सम छे रीद मुख चडाव्युं रे· कहे कानुडो· ४
मने वात करी तुल साहेली, सुणतां जाव्यो सौज्ञकमेली;
कहुं व्यासनो स्वामी रंगरेलीरे· कहे कानुडो· ५

गरबी· ४ (रागडीपरनो·)

लजो प्राणजीवन, मनमाने तेम म्हालो गोकुळ गाममांदे;
राखे स्नेहलभर्युं हैयाकुरा, काछो घेरे घेर कडाकुटा;
म्हारे तमारे छेडा छुटा रे· लजो· १

देई रीझ झूलडी थाडी म्हारी, पण सान न जाणी गीरधारी,
रही कुकृती तनमारो न्यारीरे. जुओ. २
तेने लाज नहीं तेने केम करीजे, नीरलज संगे लाज मरीजे,
होय नफ्फट तेने परहरी जेरे. जुओ. ३
दीधां जकु तने हजारु टांरी, पण कपूल करी में दइ टांरी,
पडी झांखी जगमां थै हांसीरे. जुओ. ४
जोई जोई जुवान जननी जूजी, सुख सांख्यो जडी करी गेली,
व्हालाय वल्लभना संग करी जुओरे. जुओ. ५

गरबी. १

(ओंने नेयानी आडीरे, नीरखुं मोरी माडी.) ए राग.

लाल तमारे लटकेरे, म्हारुं मन झुं ज़टके. टेक.
हाथ हैयुं रेहेतुं नथी हरखे, पंचण बीतडुं पटकेरे. म्हारुं. १
सुध बुध सान भान भूली जमुछुं, प्रेम लगाड्यो पटकेरे. म्हा. २
गई गती मती रतीना रही, कान्ती कोमण मन अटकेरे. म्हारुं ३
शाम सुंदर स्वरुप देखीने, सती छबीली छटकेरे. म्हारुं. ४
नेननो घाय वागे ते वधाये, नणे मडीरुं सटकेरे. म्हारुं. ५
टेक वाणीने कीकीक टारे, रुपी पाडो छो अटकेरे. म्हारुं. ६
व्हाला वल्लभना सांभरो नमतां, कोणीयो कालने अटकेरे. म्हारुं.

गरबी. २ (रागकीफनो.)

शुं हरख्या धनमाणीरे, वांकी नजरे नीहाणी. टेक.
सोगन म्हारा शाम सलूणा, केम दीधी नोपने ताणीरे. वांकी. १
जेवुं शुं दीकुं ते दाजक आव्या, जगवतरी लूसलाणीरे. वां. २
वात कहो नहीतो नमने कुं, जोरी करुं भूज झालीरे. वां. ३

मरम जतावो शरम मुकीने, रीद राजो पेर पाणीरे. वांकी. ४
पुछतां लाज आव्युं कोणे म्हारी, लीधी मटुकी फुलावीरे. वां. ५
लावो मोहनवर महीडां अमारां, नहीं अमी रेहवा वाणीरे. वां. ६
व्यासना व्हाला कहुं नंदजीने, अकुलोलनारी फुजाणीरे. वां. ७

गरबी. ३ (राग ठीपरनो.)

अलबेली ढोली रेहेनेरे, सरकी जय शोने. टेक.
अवसर हाथो फरी नहीं आवे, कुमत मुकी देनेरे. सरकी. १
देखाव दामणो दारा तुं देहनो, छेवट अरपेश येनेरे. स० २
संसार शास्त्रनी जे जगनारीयुं, ते धामाधरी क्हेनेरे. स० ३
अवर नथी कोई कुळ गलीमां, रंगीली रमवा रेहेनेरे. स० ४
तन मन तें म्हारुं योरयुं चातुरा, लालनो ल्हावो लेनेरे. स० ५
विकुण थयो छुं व्यासनो व्हालो, हवे तो हाकडी देनेरे. स० ६

गरबी. ४ (राग ठीपरनो.)

गांडा थशो गिरधारीरे, बराजो लो विचारी. टेक.
बोलतां बोलतां शुं गया बेहकी, नीकण वाणी नठारीरे. ब० १
आदेहयेने न देखी केने, शुं समजवो मोरारीरे. बरा. २
पती वीना मती रती न नासे, परनर संगशी यारीरे. ब० ३
ठीपरथी देह दामणो दीसे, मणे लर्यो क्हा पिकारीरे. ब० ४
मोह भामीनी शरणे थाय स्वामी, ते वनिता पिलीम्यारीरे. ब० ५
योरे लाणे तेने यारे शुं कहीए, फुलणुं कल्याणकारीरे. ब० ६
अवर ईच्छा नथी मन म्हारे, दरशणनी लुब्ध लारीरे. ब० ७
शरण आवीने चरणमां धरीये, वल्लभ जयजय हारीरे. ब० ८

गरबी १

(मलावरायना राहडानो राग.)

जसोदा जुवे वाटडीरे, क्यां गयो म्हारो कहानरे, गोपीका-
रीझायो छेल सधारनो रे.
शीख दीधी ठीक पोतानीने रे, लज्जीत थयो भगवानरे. गोपी० १
ठपको आपे नीत्य गामनारे, ते दुख केम खमायरे. गोपीका०
लेने ते आवे आजतुं रे; कोने जवाब देवायरे. गोपीका० २
संताड्यो होय कोई धाममां रे, आपो जगरजरी आलरे. गो०
देखाडो नहीं वदुं लालने रे, मेंनथी आघुं जनारे. गोपी० ३
नंद नंदछे मुजनेरे, कहेछे कठोरां केहणरे. गोपीका०
सांभळी दरघकुं थाउंछुं रे, जोयांव देछे वेणरे. गोपीका० ४
दखवणे आणदेव आंधयोरे, दखयणे टोणी आणरे. गोपीका०
क्यां हशे स्वामी व्यासनो रे, कांई नाकहुं कोई काणरे. गो० ५

गरबी २ (रागउपरनो.)

सुणी कहे सहु सुंदरीरे, क्यां जोयो देवाधी देवरे, जसोदा-
रीरीद सलाव्यो शामनेरे.
ज्यारे त्यारे जडो लालनेरे, तेपडी तमने टेवरे. जसोदा० १
रंगीलो रमकुं गाममुंरे, तेडे तेने त्यां जयरे. जसोदा०
पण तेड्यो डगदे नहीरे, नटवरनो जे न्यायरे. जसोदा० २
लालजंपरना आगरोरे, लंपट प्रीतनी नाररे. जसोदा०
रीझवे शामने सुंदरीरे, वांको न लाल लगाररे. जसोदा० ३
जयो हवे वहरो नहीरे, वहाामां आघे बेहुरे. जसोदा०
व्यासवल्लभनो वालमोरे, रह्योछे राधाने घेररे. जसो० ४

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

મોહન પધારો મોહોલમાંરે, ઊમંગ છે મ્હારે ઊરરે. કાનુડા.
ભારી ભરેલી ભામનીરે.
વાટ જોઈ ઘડી ચારનીરે, ભાવે ભરી ભરપુરરે કાનુડા. ૧
ઢાળી મુક્યો છે ઢોલીયોરે, પોઢો ભલુ ભાવી આપરે. કાનુડા.
વાયુ ઢોળું લેઈ વીંઝણોરે, સમાવું તનડાનો તાપરે. કાનુડા. ૨
મોહ ઘણો મને માવજીરે, ચરણ રજની લેવીરે. કાનુડા.
લોચન છે લાલ લાલનાંરે, મ્હોઢે માગો તે દેવીરે. કાનુડા. ૩
ન્હાણું ન્હાતાં જે લાડભરે, રમાડું ભુજની રંગરે. કાનુડા.
કહી તેડ્યા વ્યાસના નાથનેરે, જળપાજે જરપ્યું અંગરે. કા. ૪

ગરબી. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

મોહન મથુરાં સંચર્યારે, મેહલી ગોકુળની ગમતરે. સાહે
લી. કયમ ભવું ગમ્યું ગોવિંદનેરે.
હવે કેમ કરશું બેનડીરે, રમશે કોણ રમતરે. સાહેલી. ૧
સુની ગોકુળની ગાવડીરે, સુનો જમનાંનો ઘાટરે. સાહેલી
સુનું છે વંદ્રાવંનમાંરે, સુની મથુરાંની વાટરે. સાહેલી. ૨
સુની ગોકુળની ગોવાલણીરે, સુનાં પડ્યાં મહીમાટરે. સા.
સુની પડી કુંજની ગલીરે, દાદાનો વળીયો દાટરે. સાહેલી. ૩
સુની છે મરકટ મંડળીરે, સુના ગોકુળના ગોપરે. સા.
જેહ જાદુણી સહુ સુંદરીરે, ઊતર્યો છે મુખડાનો ઓપરે. સા
વીઠ્ઠલવર ભાખ્યું પછુંરે, ગોકુળ ગામનું તેજરે. સાહેલી.
વ્યાસવલ્લભનો વાલમોરે, વચનનો પીછીલો જેજરે. સા. ૫

ગરબી. ૧

(ગોરમા રીઝ આપ્યો જવતારકે) એ રાગ.

જુઓ જસોદાના જાયાકે, માયાને મેલીયેરે લોલ;
રાખી હોરીને અરપી કાયાકે, રમું રંગરેલીએરે લોલ. ૧
તમ સંગ થયો વનમાળીકે, રાણીક્યાં હરીઓરે લોલ;
તરછટ ઘેલી કરી જાજાણીકે, તું ઘર શું પરીઓરે લોલ. ૨
શું થયા નિરદય નાથકે, હવે જીવ છે નહીંરે લોલ;
હતું હેત તે વંઠી વાતકે, આપ જોયો કુઈરે લોલ. ૩
છો તમે વ્હાલા વૈકુંઠ રાયકે, ધામાની યાણ છેરે લોલ;
શું લીલા વલ્લભ તારી ગાયકે, તેમ કલ્યાણ છેરે લોલ. ૪

ગરબી. ૨ (રાગઉપરનો.)

તું છે પ્રભુ મ્હારો પ્રાણકે, હાણપરી ટાળવેરે લોલ;
મુને સંગ કુર્યાનું આ લ્હાણકે, ઊગરશું પાળવેરે લોલ. ૧
કહું છું વ્હાલો પ્રભુ મુજ ઘેરકે, નેહ રફીજે મળીરે લોલ;
હેતડાં ઊપજે છે અકુપેરકે, મેહેર કરો હળીરે લોલ. ૨
મુને ઘણા દિવસનો પ્રેમકે, હેમ રૂષ્ટી કરોરે લોલ;
જો મારા વ્હાલા કુરાણ એમકે, રકુ એમ જોયરોરે લોલ. ૩
આપો વચન રહે મન સ્થીરકે, નીર નૈણે વહેરે લોલ;
કહું છું હોરી વલ્લભના ધીરકે, શીરા સાટે રહેરે લોલ. ૪

ગરબી. ૩ (રાગઉપરનો.)

વ્હાલો વ્હાલો રમવા રંગકે, સંગ શામળા તણેરે લોલ;
અરપ્યું હરખને આ અંગકે, લાભની લહુ લણેરે લોલ. ૧
મળી મળી મદનગોપાળકે, લાગ્યલણ્યું જતીરે લોલ;
પ્રાણજીવણ ધરીઓ મતી આળકે, તેની જડ જગતીરે લોલ. ૨

तेईने धारीं तावे तेणांके, पंढरायंनमांरे लोल;
सुखनी शीद पुछो छो पेणाके, मनमोहनमांरे लोल. ३
हावो अवसर नावे फरीके, लोग अहु लालनोरे लोल;
व्यासना नाथ धरी धै केरके, प्रभु भजी व्यालनोरे लोल. ४

गरबी. ४ (राग ऊपरनो.)

प्रभु प्रेम तणी सहु प्यारीके, नारी नीकणीरे लोल;
तमारे शरणे आवी हारीके, प्रीतम पुरण गणीरे लोल. १
प्रभु तम रूपरंगनो धावके, सहुने वागीयोरे लोल;
थयो भगवत भोळा भावके, वर वरण लागीयोरे लोल. २
आवी अबणा आशा भेरके, तेहन लावीजेरे लोल;
तष्णु तनडुं फूल पडी पेरके, अगनी समावीजेरे लोल. ३
तमे शांन्ती कारक छो शामके, शान्ती दीजेरे लोल;
वणीवणी वीनवे वत्सलरामके, ल्हावो लीजेरे लोल. ४

गरबी. १

(राधाजी तारी पासे कांई जेह न्हहुछे) ए राग.

शाम तमारी संगे, म्हारे नहीं फावे नहीं फावे.
तमे रहो तमारे ढंगे, म्हारे नहीं फावे नहीं फावे. टेक.
हुं सज्जन आपनुं छोडुं, रखे कहे कोई काणु गोडुं. म्हारे. १
कही सोगनथी में लेज्या, तो तेथी पण हवे छोड्या. म्हारे. २
में मतलबथी प्रीत कीधी, हवे जाणथी मुकी दीधी. म्हारे. ३
हुं नथी हालकोईनी नारी, वर वरयो छे गीरधारी. म्हारे. ४
तम संगे लांछन लागे, पछी कोई मागु नव मागे. म्हारे. ५
कही अकुहेत होय तमारुं, तो पण साम्भणी ल्यो अमारुं. म्हा. ६

થાઉં ગ્રહસ્થાશ્રમી જ્યારે, પ્રીતમ પ્રીત કરીશું ત્યારે. મ્હારે. ૭
પેહેલી પીઠીને રોવું હરજી, પછી સાચવું તમારી મરજી. મ્હારે. ૮
તોપણ કોઈક દીન ભણીયે, કરો કબૂલ તો તેવું પણીયે. મ્હારે. ૯
તમે હાલ કહો તે ન થાયે, વ્યાસના વ્હાલા પડું પાયે. મ્હારે. ૧૦

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

મોહનજી મ્હારી સાથે શાને રીસાયા રીસાયા;
કાહાના કયમ મેલી માયા, શાને રીસાયા રીસાયા. ટેક.
મને શીખવ્યું લગીજે તેને, દીધા જવાબ તમને તેતે. શા. ૧
હું બોલાવેથી બોલી, પણ નથી હલકે ડોલી. શાને. ૨
મને શંકુ થઈ લગી લાલી, બહુ બકવી ગોદા ઘાલી. શા. ૩
ચાર્યા કરી નીત્ય લગીયે, તે સારે છે હજુ જગીયે. શાને. ૪
મને જપણા પંથ જલાવ્યા, તમને લુધા સમ જવ્યા. શા. ૫
જેની જુક્તી હાવી ન જાણી, મ્હારી પ્રીત તોડાવી તાણી. શા. ૬
પણ મ્હારે ન મુકવી માયા, વ્યાસના નાથ જરપીકાયા. શા. ૭

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

સુણી અરજ હરજી હસીયા, રાણી રાધારું રાધારું;
મોહન મ્હેર કરીને મળીયા, રાણી રાધારું રાધારું. ટેક.
જોડ્યું પાછળ નાચ્યું પ્રીતે, રમીયા રંગ ઝડી રીતે. રાણી. ૧
હેત ઊપજ્યું સત્ય કુલ લાજી, પડી શરીજયનારી આંજી. રા. ૨
ઓપાવી અલબેલી અંગે, લીધી હરીયે ઊછંગે. રાણી. ૩
તવ જણ હણ જોડી શોભી, રહે દેવ દરશણથી થોભી. રા. ૪
કરી ગોષ્ટી ગોવિંદ રાયે, ત્યાં અનોપમ શોભા થાયે. રા. ૫
નારદાદિક દરશણ કરતા, મહેશ્વર ધ્યાનમાં ધરતા. રા. ૬
બ્રહ્માજી સ્તવન કરીશું, રાધાવલ્લભ નામ ધરીયું. રા. ૭

લીધું દીધું સુખ સ્વામી, વલ્લભનો અંતરયામી. રાણી.૭

ગરબી.૪ (રાગ ઉપરનો.)

વાલાજી વેણ તમારૂં, લાગે બહુ મીઠું બહુ મીઠું;
એવું વહાલું કોઈનાં દીઠું, લાગે બહુ મીઠું બહુ મીઠું. ટેક.
પ્રભુ તમ મુખ મીઠી વાણી, જગજીવન મીઠી એ જીવું તાણી. લાગે.૧
આવભાવ ધાવના રાખ્યો, તેણે કીધા લોક લજ્યો. લાગે.૨
વળી અનુભવી વાત ઉઘાડી, દીધું સહુનું ચીત ચોરાડી. લા.૩
ગોવિંદવર ગુણી અલ ગાણું, તમ તુલ્ય કોનું વિજાણું. લા.૪
વળી કાંન્તીમાં કસર નકાંઇ, ભરી ભુવડી ભ્રકુટીમાંઇ. લા.૫
મ્હોટી મહતા જગમાં જણાવી, સહુ ગુણ સંપૂરણ ભાવી. લા.૬
વ્યાસવલ્લભના પ્રભુ સ્વામી, મ્હારૂં ધનભાગ્ય તમને પામી. લા.૭

ગરબી.૧

(લખી આવેલો ફરતા માસડે.) એ રાગ.

સખી એનું ભર્યું મ્હારૂં અંગ, ભેખન કેમ ભજવું;
મ્હારૂં રમકડું રણછોડ, રીસાયું રીસાણવું. ૧
મને મળે થયા દસ માસ, ઘણી હું મરૂં મથી;
એના મનમાં શો વસીયો એમ, આંખી ભેતો નથી. ૨
બહુ કાલાં વાલાં કરૂં બેન, નથી નેન માંડતો;
કહાવું સખી સાથે કાંઇ વાત, ગાળો ઘણી ભાંડતો. ૩
મેં શું કહ્યું કઠોરૂં વેણ, લાગ્યું કેણ કહાનને;
મીઠડા બોલી થઇ કોય, પુછો ભગવાનને. ૪
શીદ રહે રીસે મ્હારૂં શામ, ગુન્હો મેં શો કર્યો;
હું તો રહી મરૂં છું રાંક, મ્હારો સ્નેહ પરહર્યો. ૫

જો જે ગયા હોયે પરદેશ, તો મનપાણી રહું;
ઊલી જાણે છે વ્યાસનો નાથ, દુખડું કોને કહું. ૬

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

મ્હારે અંગ ઊપજ્યો રોગ, વીઠલવૈદ ક્યાં ગયો;
તપે તનડામાં બ્રેહતાપ, દીને દીને અધુ થયો. ૧
મ્હારી નાડીનો પરખનાર, એ નંદનો નંદનો;
શો પિત્ત પેઠો વિકાર, છબીલા નાછંદનો. ૨
ઊઠે અગનીઝાળ તડે દનય, ઝોમ જ કુરમાયું છું;
મ્હારું લીલર અધુ રેડાય, જાણ અણીઅલવું છું. ૩
લાલા રૂપી ક્હાનાનાં વેણ, ભરેલાં ભેદનાં;
સાંભરી આવે પળ પળ, વ્યાપે છે વેદના. ૪
એના પહુનો પાણો વીતાય, અણે મ્હારી છાતીયે;
મને નાખી સમુદ્ર માંય, એ વિશ્વાસ ઘાતીયે. ૫
તેના કરતાં મારી હોત ઠેર, તો થાત ઘણું ભલું;
પણ વ્યાસના વ્હાલા વીણ, અળ્યું રેહેવું એકલું. ૬

ગરબી. ૩ (રાગ ઊપરનો.)

એહેની ક્ષેમ કરી કાઢું દન, વીત્યે વ્હાલા તણો;
મારાં તણ તરસ્યાં લોચન, સાલે સ્નેહડો ઘણો. ૧
હોયે દરીયાનેટડું દુઃખ, તો હ્યે વેરી શકું;
પણ વીજોગ ના વેઠાય, ઝાગણ કહો ક્યાં લખું. ૨
એહેની નરતણો શો વિશ્વાસ, નીશ્વાસ કરી નાવલે;
મેં તો રોક્યા ના રણછોડ, ઘણી પડી પાવલે. ૩
પણ નામાન્યું મદનગોપાળ, દગો દઈને ગયો;
તો તો રહ્યો નશો હાથ, હવે નગણો થયો. ૪

વાગે તણખારા લોચન માંય, ઊપડે રોમાવળી;
ઝાંખી ઝાંખી જેવું દીસે, પડું ઢળીજે ઢળી. ૫
દેખું સપનામાં સુંદર શામ, વાહાણામાં વીજોગડો;
વ્યાસવલ્લભના નાથ ભાર, રડું રહે નહી ઘડો. ૬

ગરબો. ૪ (રાગ ઊપરનો.)

સખી શો કરૂં હવે ઊપાય; મોહનજી મળે મને;
નથી જતી વેરણ રાત, કહું કષ્ટી તને. ૧
સખી લીધેલું શામનું સુખ, તે સુખ સંતે ગયું;
આવી પડીયું દારૂણ દુઃખ, કરમ કઠોર થયું. ૨
સખી છાતી મ્હારી રીબાય, ઊઠી હૈયે હોળીયો;
વપુ તણી વાડી વીજરાય, ફૂટે ચીર ચોળીયો. ૩
વાડી વેડનારો વનમાળી, ગયો તે તરત તજી;
જધાં દુખડાં ગળી ગળી જાય, આવ્યો નહી એ હજી. ૪
આડ રૂપી સુકાયું શરીર, સીંચે નહી શામળો;
શું વ્યાપી એ રસીયાને રીસ, વળ્યો મન આંમળો. ૫
વહ્યો ગયો મથુરાંની વાટ, પાછું નવ ભાળીયું;
એ વ્યાસવલ્લભને નાથ, કાળજડું બાળીયું. ૬

ગરબી. ૧

(સીધપુર શેહેરનાં લીલાં લવીંગડાં) એ રાગ.

મુને ના અડશો જરા. છબીલડા.
મશ્કરી જોરા પરા. છબીલડા.
અમથી રેહેને પરા. છબીલડા.

ઢાળ.

पधारो शामणा, जेयो नदामणा, तमारा जांमणा;
मनमां छे ते लएउं, छजीलडा.
पण मोढे नही आएउं, छजीलडा.
नथी हाल बोलवानुं टाएउं, छजीलडा. १
घेणा लेई बोलशुं, छएके थी ठोलशुं, सर्व वात बोलशुं;
ओजी ओजी हेठी मेहेणां, छजीलडा;
त्यां त्यां मारो छो नेणां, छजीलडा;
करम जनमनां हेणां, छजीलडा. २
सूकु संग नरमां, वाला वीकारमां, रम्याकरो नारमां;
जेवा तमारा ढंग छे, छजीलडा;
नीत्ये नवा नवा जंग छे, छजीलडा;
रंगीला तमने रंग छे, छजीलडा. ३
शाज्य जोई जलके, मोढाने मलके, लगुटीने ललके;
लुंडारा लीधी हेरीमां, छजीलडा;
व्यासना स्वामी घेरीमां, छजीलडा;
नथी कुकेहेती हूरीमां, छजीलडा. ४

गरबी.२ (रागडीपरनो)

छणका आपज्या सारा, छजीलडी;
तोछडा करया टुकारा, छजीलडी;
नथी लएया गुण म्हारा, छजीलडी.

ढाळ.

गुण नथी लएाती, मारे गर्व आएाती, मुनतनुं ताएाती;
कैंक प्रेमदा पडे पावले, छजीलडी;
घायलडरी नेन घायले, छजीलडी;

तरछोडी तेने नावले. छजीलडी. १

तोहे पण मु नने, वरी यन्नुलुन्ने, नथी गमतुं तुनने;
तेथी तुं तेम तेम लाजे, छजीलडी;
प्यारी नणी छेल साजे, छजीलडी;
फरी मुख नहीं लेउं जाजे, छजीलडी. २

मुमत मेली दे, वेण केम ठेलीये, रमो रंगरेलीये;
नही जाये हाथ हावो, छजीलडी;
नरवरनो ल्यो ल्हावो, छजीलडी;
जान अरधांगना थावो, छजीलडी. ३

उछंग बीराजीये, रमो रंग राजीये, हेतडे नलाजीये;
मुमत मुकी थे गाला, छजीलडी;
लागयता मध्या नहलाला, छजीलडी;
रीज्या वल्लभना व्हाला, छजीलडी. ४

गरबी. ३ (रागउपरनो.)

ऊंधुं केम समजवो छो, वालमा;
जोरा जोरा शुं जावोछो, वालमा;
वरीन्न शां बतलावोछो, वालमा.

ढाळ.

ना लैये ध्यानमां, रेहेवाना भानमां, रोशीछे रानमां;
महीडांनी वेगा वीतेरे, वालमा;
रहो रंगीला रीतेरे, वालमा;
शुं नुकतीथी जीतेरे, वालमा. १

सलती लतमां, नही कुडी वातमां, दीयराडे रातमां;
धंधो जेवो नाडीजो थेरे, वालमा;

तोल मरल्लहपी लीजेरे, वालमा;
परण्या पीछथी शीजेरे, वालमा. २
कोण म्हारे मापछे, कोण मुज आपछे, धिल्लीयार पापछे.
जेटलुं लागीये छैयेरे, वालमा;
लया हो मारछे लैयेरे, वालमा;
रीतीसर तमने कैयेरे, वालमा. ३
कह्युं ना मानशो, मत घणो ताणशो, तो तो पछी लणशो;
लेथा बेधुं अही थाशेरे, वालमा;
ईज्जत तमारी लशेरे, वालमा;
वल्लल ते गुण गाशेरे, वालमा. ४

आरती.४ (रागगीपरनो.)

आवोजी व्हावोलीजेरे, छेलडा;
नेह मागो तेह दीजेरे, छेलडा;
गुपत गोठडी कीजेरे, छेलडा.

ढाल.

गोठडी तोडीजेरे, व्हावो तो लीजे, रंगीली रीजे,
दीजीये कुःख्या राणीरे, छेलडा;
प्रेमे पधारो पनमाणीरे, छेलडा;
व्यारनी आतुरघुं आणीरे, छेलडा. १
आतुर आपनी, लपी प्रेहेलापनी, जीहनथी आपनी,
सदनमां छुं जेकलीरे, छेलडा;
रंगरमया वेणा ललीरे, छेलडा;
जेणी ने सरखुं हुंपीमणीरे, छेलडा. २
आपोकहे आवीजे, प्रेम दीपन्लवीजे, आणाने ओलीजे,

હેત દેખી દેખાડીયેરે છેલડા,
કાંઈ વાંધો ના કાઢાડીયેરે છેલડા,
પ્રેમ પીયો પાછો ન પાડીયેરે છેલડા. ૩
પ્રેમ તણા પ્યારથી, લ્હાવો અત્યારથી, લાય પાણી નારથી;
કૃષ્ણ કરો પુરી કામનારે, છેલડા,
ગોવિંદ ગોકુળ ગામનારે છેલડા,
વ્હાલા છો વલ્લભરામનારે છેલડા. ૪

ગરબી. ૧

(અમે સરોવર પાણી ગ્યાંતાંરે.) એ રાગ.

ફુટશે મ્હારી ગાગરડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી;
ઓરી અથણી ટેવ પડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૧
નથી લંપતા એક ઘડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
અટકોછો હરફોર ચડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૨
ફૂંદ કરી કૂં કોછોટડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
હાંમાં રીસ થાય વાત વડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૩
શું લ્હાણ છે નારીને નડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી.
વ્યાસના વ્હાલા હૈરા રડી, કાહાના ન મારો કાંકરડી. ૪

ગરબી. ૨ (રાગ ઊપરનો.)

શી શીખદે ચત્રભુજને, તે નહી લગા દેઉં તુજને;
ચાહ્યતો રાજ્ય ચાહ્યતો ભૂજને, તે નહી લગા દેઉં તુજને. ૧
દૈ ભરીંં મારગ કુંજને, તે નહી લગા દેઉં તુજને,
ઔર બેરણું તેરણું ગુજને, તે નહી લગા દેઉં તુજને. ૨
શું શું ડહાપણ દે મુજને, તે નહીં લગા દેઉં તુજને;

વ્યાસના બાળાના પગ પુજને, જે નહીં જવા દેશે તુજને. ૩

ગરબી ૩ (રાગ ઉપરનો)

ગોવિંદજી ઘનશ્યામરે, રમજો મુકી મારગડો;
શું હોય નગરાને ઠામરે, રમજો મુકી મારગડો. ૧
જરા કરશો નહીં આરામરે, રમજો મુકી મારગડો;
જૈ દોડો તમારે ધામરે, રમજો મુકી મારગડો. ૨
ત્યરકો છો શામો ઠામરે, રમજો મુકી મારગડો.
કરુણે છે ગોકુળ ગામરે, રમજો મુકી મારગડો. ૩
ઠગણામાં ઠરીયું નામરે, રમજો મુકી મારગડો;
શી ઉંધ માતની છે હામરે, રમજો મુકી મારગડો. ૪
નીત્ય નીત્ય કરો શું આમરે, રમજો મુકી મારગડો;
ઘણું વિનવે વત્સલ રામરે, રમજો મુકી મારગડો. ૫

ગરબી ૪ (રાગ ઉપરનો)

જન જન રીઝની દેનાર રે, તારા જેવી બકુ દીઠી;
કોણ મુજને કેહેનાર રે, તારા જેવી બકુ દીઠી. ૧
જેને તુજ દેદારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી;
ડાહાપણવાળી અપારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી. ૨
કોઈ મુરખની સરદારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી;
શો આપડો બધો અહંકારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી. ૩
તારાં હોય તેને વારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી;
નથી જહીં છેડ્યામાં સારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી. ૪
મને કેહેવું નહીં લગારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી;
છું વત્સલનો દાતારરે, તારા જેવી બકુ દીઠી. ૫

गरबी १

(जडो चतुर पेलो टोपी वाळो.) ए राग.

आधारो हरजी गोविंदगरजी, मरजी तमारी जाणीरे. टेक
छे तरवाना छळ कशो छे ना, पालव म्हारो ताणीरे. आधा. १
आंख फुलाणो मधुनो चाळो, शने हजावो हाणीरे. आधा. २
नरके चालो गोपी घर घालो, गोकुळ कंर्युं धूळधाणीरे. आधा. ३
पतिवरतानां वरतज तोड्यां, कूडी कीधी कमाणीरे. आधा. ४
नंदनाणुं तमे नाम धरायुं, जनथी जनुनी शाणीरे. आधा. ५
व्यासवत्सल रामना वनमाळी, केहे थी पडशे नीचधाणीरे. आ. ६

गरबी २ (रागऊपरनो.)

कृष्ण कहे तुं सुणले ओमा, सामा उत्तर दैयेरे. टेक
जहुं परथी हुं परदेश जाऊं, ते केम सांखणी रैयेरे. कृष्ण. १
महता तमारी सजी जाणीछे, कोहाती केहेणी कैयेरे. कृष्ण. २
जाहु तुज पासे आळगा शुं राखे, आमोनीय नाम न लैयेरे. कृष्ण. ३
पालव पकडुं तो पडे न्हाखुं, वणकके आघा नै येरे. कृष्ण. ४
शाम भुजक मारी पार जीराज्यां, सघळुं लाज्युं मुज हैयेरे. कृष्ण. ५
व्यासनो व्हालो नंदनो लालो, तुज तुल्य कहीं न वैयेरे. कृष्ण. ६

गरबी ३ (रागऊपरनो.)

छेलारे प्रीतम सम म्हारा, हसतां बोली ऐवुं रे. टेक
फेर लावे नथी वही विठ्ठलजी, तेमां कुंज धरो केवुं रे. छेला. १
हसवामां शुं जसवा लाग्या, कहीये वसवा देवुं रे. छेला. २
त्री लोकमां तम तुल्य नथी को, नथी नीरख्युं आपलेवुं रे. छे. ३
दुरलभ दरशण दीनदयाळुं, लालजल्हावो लेवो रे. छेला. ४
रावीकापी हेतज जाग्युं, सुज संग जांघो हेवुं रे. छेला. ५

व्यासना वालानंदना लाला, सदा चरणकुं सेवुं रे. उल्ला. ६

गरबी. ४ (राग उपरनो.)

अरे अनुपती अग जोजी, अनुकृती कोने जतावे रे. टेक.
प्रपंचवाणी लामनी लाणी, हवे रुं समजावे रे. अरे. १
चण पिष्मारुं चेण चहते, कोडाण ध्यानमां नावे रे. अरे. २
रुं समज्यो सौ सरजा जमने, गमचणकुं पद जावे रे. अरे. ३
लणी अणीने रुं सरे लखना, रुं शामजो समजावे रे. अरे. ४
हुं झामा झगरती झरती, पण जम मन न लावे रे. अरे. ५
व्यासनो वालो घुं म्हा मोंघो, जेमकडी रीसावे रे. अ. ६

गरबी. १

(गोकुळीजे लेई चालो रे, नंदना लाल जमने.) ए राग.
प्रीत करी पस्तायां रे, नटवर लाल तमरुं. टेक.
भोती कुं जणती वचनना वीला, धंधो करीने धरायां रे, नट. १
स्नेह करीने छेह न दीधो, कोर्युं शणक करमायां रे. नटवर. २
कुपोण केहणी थई लमभारे, सासरीमां सरमायां रे. नटवर. ३
सहु सखी मेणां देई देईमारे, लोणपणे लरमायां रे. नटवर. ४
कह्युं तेम कीधुं नगरेण लीधुं, गाममां गांडां गणायां रे. नटव. ५
लुरकी नांखी गई सुध्य आखी, नाच्यां दल डांडा ह्यां रे. नटव. ६
व्यासना वाला मीठडा लाला, चरीत्र तमारां जणायां रे, नटवर. ७

गरबी. २ (राग उपरनो.)

अणां आनां ना जतावो रे, प्रीतम प्राण जीवण जी.
वणीवणी रुं समजावो रे, प्रीतम प्राण जीवण जी. टेक.
सौ समजे पण हुं केम समजुं, राधा गोरीना गुण गावो रे. प्री. १

मुखडाना मीठा आकु तमने दीठा, लालचुने ललचायोरे. प्री.
नाकुं छुं तोहे केम नथी मानता, नीरजल थईशुं आयोरे. प्री. ३
टुकडो करचे नथी टुकु तमने, वाणजो जेशी दर्शनायोरे. प्री. ४
व्हालीने वरी रही अधर न छीये, करीये पोतीकी शुं हायेरे. प्री. ५
अम संग हरजो विधु अधरजो, प्रीत करतां नहीं श्रावेरे. प्रीत. ६
व्यासवल्लभना स्वामी शामळीया, प्राणप्यारी पासे लवेरे. प्री. ७

गरबी. ३ (रागजीपरनो.)

रंगीला राढ न राखोरे, नटवर लाल अमथी;
शो वांक आव्यो आखोरे, नटवर लाल अमथी. टेक.
मुखडुं शुं पडती राखीशुं रडती, छेकुशुं कादी नांखोरे. नट. १
आरा लरेली मायाकुरेली, तेनी साथे शो राखोरे. नट. २
विश्वासे संग कर्यो तम साथे, हवे शुं सामुं न लाखोरे. नट. ३
शरण आवी छुं कुं चरणनीदासी, हृदमन दाबो नहाखोरे. नट. ४
हांसी करे छे सो सखी सरखी, लागीपडी म्हारी पांखोरे. नट. ५
व्यासवल्लभना व्हालाविठ्ठलजी, लोकदुखलांनो लांखोरे. नट. ६

गरबी. ४ (रागजीपरनो.)

सहु संग कुपट न करीजेरे, सुंदीर छेल छबीला. टेक.
सरव साथे छळ पडपंच रमतां, ठामरणे तो ध्यांकरीजेरे. सुंदी. १
व्हीजुं वहेथी व्हेवार घरे छे, जुठा गणातां करीजेरे. सुंदीर. २
व्हेवारथी विश्वास जगतने, मारे दगो देतां डरीजेरे. सुंदीर. ३
डोंगर दूरे रूसाथवा डोयने, असत्य नथ्य जोयरीजेरे. सुंदीर. ४
करीजे जे प्रीती तो राखीजे नीती, वांधो न गणवो करीजेरे. सुं. ५
हे शुं ब्रजोलीजे तेशुं ते पणीये, धार्याकीनारे जीतरीयेरे. सुं. ६
नेड राख्ये वारेहे सहुयामा, पणपाडो छो दुःख हरीयेरे. सुंदीर. ७

જેહોય મુંડી તેનારીનું ગોઠડી, ત્યાસનાનાથપરહરીયેરે.

સુંદર ૮

ગરબી ૧

(રવીવારે રણછોડ દીઠા સાહેબજીરે) એ રાગ.

કારતક માસે કહેનેરી, થયો કુબ્જ હરીયોરે;
મુજને દગો દેઈ ગયો, નટવરીયોરે. ૧
માગશરે મેળાપ, તુટ્યો, કુબ્જહરીયોરે,
મુજ સંગપહેલીને વછુટ્યો, નટવરીયોરે. ૨
પોસે પુંઠે પુંઠે ફરી, કુબ્જ હરીયોરે;
પણ સામી સુરતા ન કરી, નટવરીયોરે. ૩
માહા મહિને મોહ વધ્યો અતી, કુબ્જ હરીયોરે;
સુધ્યબુધ્ય સાથે ગઈ ગતિ, નટવરીયોરે. ૪
ફાગણ ફાંફાં બહુ માર્યાં, કુબ્જહરીયોરે;
પણ કાંઈ કારજ ના સાર્યાં, નટવરીયોરે ૫
ચૈતર ચીત્ત ચમકી ચાલ્યુ, કુબ્જ હરીયોરે;
મન મ્હારૂં રહ્યું નહીઝાલ્યું, નટવરીયોરે ૬
વઈશાખે વજળી પડી, કુબ્જહરીયોરે;
દયા ન આવી તેટલીઘડી, નટવરીયોરે. ૭
જેઠે જૈ બેઠીપાસે, કુબ્જ હરીયોરે,
મુજને દેખીને નાસે. નટવરીયોરે. ૮
અશાડે અળગી નભરી, કુબ્જહરીયોરે;
ત્યાં ત્યાં નહિ આવ્યો ધરી, નટવરીયોરે ૯
શ્રાવણે સુકાઈ ગઈ, કુબ્જ હરીયોરે;
રાત દિવશ હું રોતી રહી, નટવરીયોરે. ૧૦

લાદવે હું રહી ભમતી, દુઃખ દરીયો રે;
શું શામળાને નથી ગમતી, નટવરીયો રે. ૧૧
ઝાસોમાં આશા પુરી કરી, દુઃખ દરીયો રે;
મળ્યો વલ્લભનો નાથ હરી, નટવરીયો રે. ૧૨

ગરબી.૨ (રાગઊપરનો.)

કૃષ્ણ મળ્યા વણ કાળ ને, કાંઈ થાય છે રે;
સુની તે દુઃખ દાણને, જીવ જાય છે રે. ૧
પીયેરીયાં કેડે ઘર બેઠું, કાંઈ થાય છે રે;
કાયતરૂ કુંવરીને પેઠું, જીવ જાય છે રે. ૨
ઝનુની જોઈ જાય બણી, કાંઈ થાય છે રે;
દાણાધાણે વણી વણી, જીવ જાય છે રે. ૩
દેખડાવે નૈ જોશીને, કાંઈ થાય છે રે;
ઢોંગી ધુતે ડોરીને, જીવ જાય છે રે. ૪
જેવા વેદ વાણ ભીઠીયો, કાંઈ થાય છે રે;
કરાવે દોરા ચીઠીયો, જીવ જાય છે રે. ૫
લાઈ લુચા તેડી લાવે, કાંઈ થાય છે રે;
જાદુવંત જોગી આવે, જીવ જાય છે રે. ૬
કૂટકુણ દેખી ભૂત ધારે, કાંઈ થાય છે રે;
કામણ ટુમણીયા મારમારે. જીવ જાય છે રે. ૭
ધુણાધયાને ફેરી ફરે, કાંઈ થાય છે રે;
ધૂપ ધુમાડા ઘણા કરે, જીવ જાય છે રે. ૮
સૌ પોત પોતાનો મત તાણે, કાંઈ થાય છે રે;
મુજ મન વેદના ના જાણે, જીવ જાય છે રે. ૯
વણગણ વેમ સકુ સાધને, કાંઈ થાય છે રે;

कोई जावे व्यासनना नाथने, ज्यल्लभ छेरे. १०

गरबी ७ (रागउपरनो)

आज मळ्यो मोहन मने, मन हरीयुं रे;
ते सुखपाल शी कहुं तने, काज सरीयुं रे. १
मुने वणगाए पणछ्युं हतुं, मन हरीयुं रे;
जगदीश मळवे रह्युं जतुं, काज सरीयुं रे. २
क्रीया सघळी कृष्ण कने, मन हरीयुं रे;
हवे शान्ती वळी मने, काज सरीयुं रे. ३
अक्रूर जे देय धीयन करे, मन हरीयुं रे;
तेनो ते देय कुंभ हरे, काज सरीयुं रे. ४
मीथ्या जाई जुआ आव्या, मन हरीयुं रे;
न्हुं कालकुंवर आव्या, काज सरीयुं रे. ५
पामी प्रसादी हरी हाथनी, मन हरीयुं रे;
थई प्रीत व्यासना नाथनी, काज सरीयुं रे. ६

गरबी ८ (रागउपरनो)

मारगे मळीया माधव, सुण सुजनीरे;
मार्यो नेननो घाव, रघु रजनीरे. १
ते वेणानी ताप तपु, सुण सुजनीरे;
जो ल्यावे जगदीश जपुं, रघु रजनीरे. २
परपरी थई प्रीतमां, सुण सुजनीरे;
पोरवाई प्रभुनी प्रीतमां, रघु रजनीरे. ३
मळवा म्हारुं मन दोडे, सुण सुजनीरे;
पण जतां सौ साथ जोडे, रघु रजनीरे. ४
मूरकण थयो जायडो, सुण सुजनीरे;

मनने केम जाय्यो पीयडो, रढु कुनवीरे. ५
हारे ढोल रड्या करूं, सुण सुन्दरीरे;
वणगण समज सासु जशुं, रढु कुनवीरे ६
परणे पीयेर मोकली, सुण सुन्दरीरे;
व्यासना नाथनी कीया लखी, रढु कुनवीरे. ७

गरबी. १

(मातालजरे जाव जाएंहमारे जंगेरे.) ए राग.

राधालजरे, तुज तुल्य लाग्य नहि कोनुंरे,
राधालजरे, जाव्युं तुज हाथ सायुं सोनुंरे; १
राधालजरे, वरी तुजने वनमाळीरे;
राधालजरे, नजरी तुं लायेगवाळीरे. २
राधालजरे, बंसीधर कोने न जोजायेरे;
राधालजरे, ज्यां त्यां तारी पुंठे जायेरे. ३
राधालजरे, शाम स्मरण ताहं करतोरे;
राधालजरे, व्हाली व्हाली जे ओचरतोरे. ४
राधालजरे, दीनमां दसवार तुंने नरखेरे;
राधालजरे, त्यारे हलडुं जेनुं हरखेरे. ५
राधालजरे, वरी थयो तुजने परलुजरे,
राधालजरे, सवणी गोपयो तेंतो पुजरे. ६
राधालजरे; लेडीमां नरा नथी खामीरे;
राधालजरे, घणज्यो वल्लभनो स्वामीरे. ७

गरबी. २ (रागऊपरनो.)

राधालजरे, नजरी तुं छे लडुवाणीरे;

राधाजीरे, वरी कीया तें वनमाळीरे; १
राधाजीरे, मोहनीनो मंत्र क्यांथी जाणीरे;
राधाजीरे, लीधो तें सर्व जनावीरे. २
राधाजीरे, कीया देवताने तें साध्योरे;
राधाजीरे, दोरे दोरे वश्यने जेने जांध्योरे. ३
राधाजीरे, कोई करे कृपली ताहारी रे;
राधाजीरे, ते पर रीसे गीरधारीरे. ४
राधाजीरे, तारी मा तुंने दे ढुंकारोरे;
राधाजीरे, सुणी कृष्ण करे घुंकारोरे. ५
राधाजीरे, तुज संगे पनघट चालेरे;
राधाजीरे, दोरडु दामोदर ताडुं झालेरे. ६
राधाजीरे, तुं जण ताणे ते हरी जुजेरे;
राधाजीरे, गागरनुं आभरणुं धुजेरे. ७
राधाजीरे, क्हावी गोठडी क्यांथी लागीरे;
राधाजीरे, भज्यो वल्लभनो सत्तागीरे. ८

गरबी. ७ (राग ऊपरनो.)

प्रीतमजीरे, राधासुं प्रीत तमे जोडीरे;
प्रीतमजीरे, तेणे सो नाजे छे वजोडीरे. १
प्रीतमजीरे, केहे छे कानुडो थयो केयोरे;
प्रीतमजीरे, गणे छे सर्व घेला तेयोरे. २
प्रीतमजीरे, पुंठे पुंठे जडु ना फरीजेरे;
प्रीतमजीरे, तेना ताजेदार कीजेरे. ३
प्रीतमजीरे, दोरडु ग्रही शुं पनघट जवुंरे;
प्रीतमजीरे, गाममां गांडा गणावुंरे. ४

प्रीतमजीरे, जेठीनुं पुंछडुं चगवोरे;
प्रीतमजीरे, मोहन नाम शुं लजवोरे. ५
प्रीतमजीरे, हलका पडोछो तमे हाथेरे;
प्रीतमजीरे, ज्यां त्यां नजवुं जेनी साथेरे. ६
प्रीतमजीरे, लागेछे मरापणमां खामीरे;
प्रीतमजीरे, छे शीख व्यासना स्वामीरे. ७

गरबी ४ (राग उपरनो.)

व्हालाजीरे, वरी कीधी व्रजतणी गोपीरे;
व्हालाजीरे, आपथी नथ्र रह्युं ओपीरे. १
व्हालाजीरे, आणंद छे गोकुळमां;
व्हालाजीरे, जा सुख दीठुं सरवे भुवनमांरे. २
व्हालाजीरे, बेताळणी तमने वळगीरे;
व्हालाजीरे, तेको जाणे न करसो अळगीरे. ३
व्हालाजीरे, चार्ण कमळमां लै लेजोरे;
व्हालाजीरे, गौलोकी सुख सदा देजोरे. ४
व्हालाजीरे, राखजो प्रेम देहरीं छांयारे;
व्हालाजीरे, नुघरा थै मुक्रीसोमां मायारे. ५
व्हालाजीरे, वळगीते वर्ध्कुं पामीरे;
व्हालाजीरे, छो व्यास वल्लभना स्वामीरे. ६

गरबी १

(नाटकनी स्तुतीनो राग.)

जाणजीजा घणी गाय, थता लकजो, जाणसीजा घणी गाय.
नास्तीक नव्य दे नाम हरीनुं रे, {टेक

तेने साङ् जाणीपाय. थता भक्तो. १
योजन यथना वीणानी वाणी रे;
भणीने गावा चाहाय. थता भक्तो. २
हरी रागणी रीझवे सहुने रे;
ते रागने धरी धाय. थता भक्तो. ३
जे ते लावे प्रभुनुं नाम हेरी रे;
तोपण म्होटो महीमाय. थता भक्तो. ४
व्यासनी वृत्ती नाम समपावा रे;
जपे छो भल भगराय. थता भक्तो. ५

